TECHE UDINE

MANOSCRITTI

FONDO PRINCIPALE

Manoscritto n. P_MSS_1421

Nel Fondo Principale sono confluiti la maggior parte dei lasciti manoscritti pervenuti alla Biblioteca Civica «Vincenzo Joppi» nel corso del tempo: si tratta perciò di un fondo composito nel quale è possibile trovare manoscritti di argomento liturgico, scientifico, giuridico, botanico e altro.

Collocazione:

Biblioteca Civica "Vincenzo Joppi", Udine
https://www.techeudine.it/fondo-principale
https://www.sbhu.it/

PSALTER. DAVID
TEXT. GRAEC.
NTIN. 1855
1421

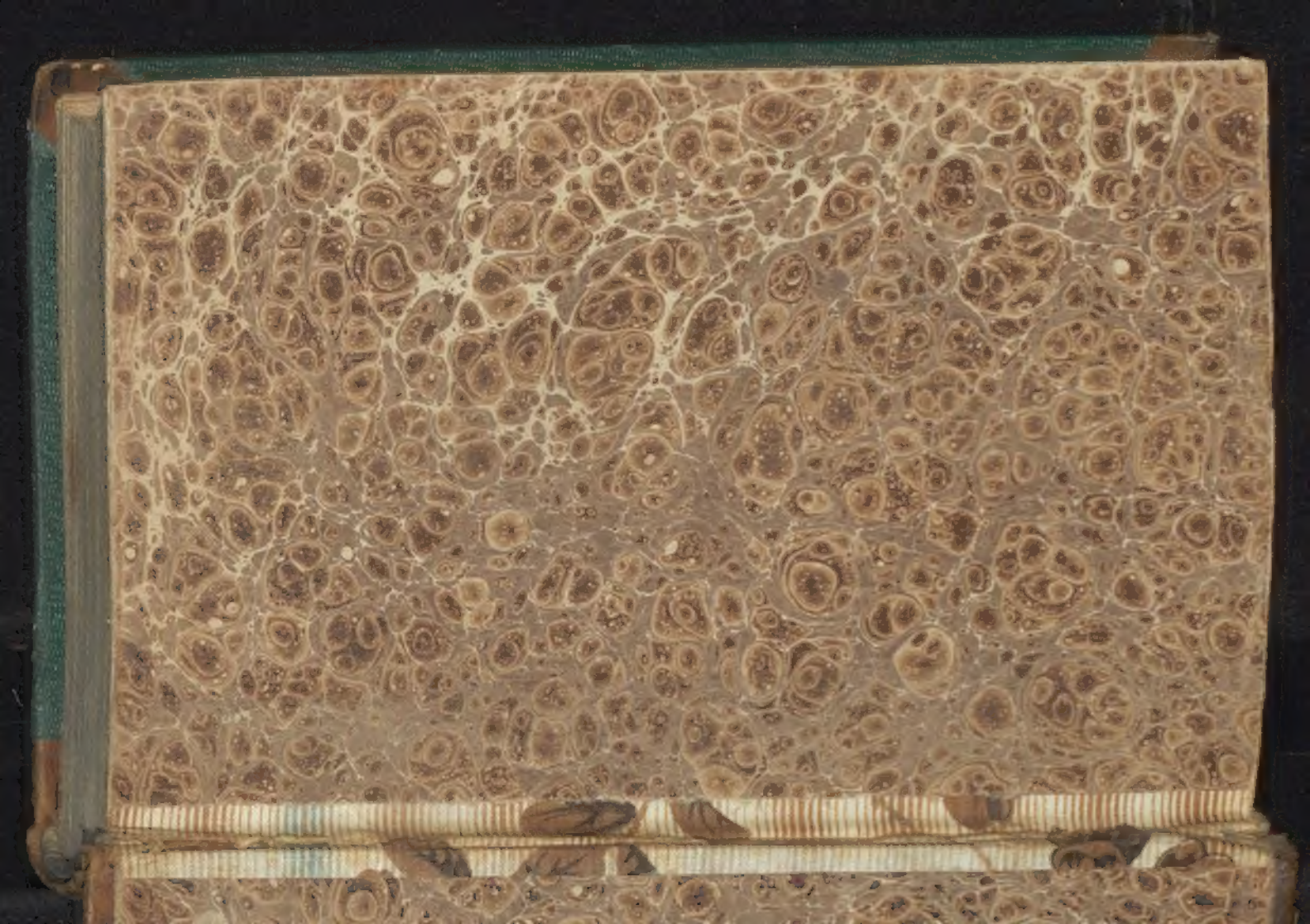

ΤΟ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΤΟ ΤΗ͂Ι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ͂Ι

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΓΙ.

ΛΑΤΙΝΗΣ

ΧΡΗΣΕΙ ΣΥΝΗΡΜΟΣΘΕΝ.

ΕΝ ΚΟΣΜΟΠΟΛΕΙ

ΧΙΙ͂ΙΙΙΙΙΙΙΔΙΠ.

תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה
מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יְהוָה
נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי׃

Ψαλ. ιή. στιχ. ή. κατὰ τὴν
ἑβραϊκ. λέξιν Psal. XIX.

Γέγραφε, συνέθηκε,
παρέβαλε τὴν τοῦ Ἁγίου
ΙΕΡΟΝΥΜΟΥ [illegible]
Vulgatae Λατινικὴν ΙΩΑΝ-
ΝΗΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ τῶν
ΒΑΓΧΙΝΕΡΙΩΝ ὁ Θεο-
λόγος Καὶ Προηγούμενος
τῆς Ἐκλ: Μεγεπόλεως.

ΨΑΛΜΟΙ

α. 1. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπο-
ρεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁ-
δῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ
καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
2. Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ
μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
3. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πε-
φυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν
ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει
ἐν καιρῷ αὐτοῦ
4. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορ-
ρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κα-
τευοδωθήσεται
5. Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως,
ἀλλ' ἢ [illegible] ὃν ἐκρίπτει ὁ
ἄνεμος

κι μὴν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
6. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ
ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτω-
λοὶ ἐν βουλῇ δικαίων
7 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δι-
καίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται
Δόξα Πατρὶ κτλ.

β.2. 1. Ἵνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά;
2 Παρεστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ
Χριστοῦ αὐτοῦ
3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν
καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυ-
γὸν αὐτῶν
4 ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσε-

ται αὐλὴς, ἢ ὁ Κύριον ἐκμαλήσει
ἡ αὐλὴς.

ε. Τότε λαλήσει πρὸς αὐλὴς ἐν ὀ
γῇ αὐλῆ ἢ ἐν τῷ θυμῷ αὐλῆ τα
ραξει αὐλους.

ζ Ἐγὼ δὲ κατέπαθην ἀκάθιλυς
ὑπ' αὐλῆς ἐπὶ Σιὼν ὄρθρου τὸ ἅ
γιον αὐλοῦ

χ. Διαγγελλον τὸ προσταγμα Κυ
ου. Κύριθ εἶπε πρὸς με Υἱὸς
ως ἀνθρ ἐγὼ σήμερα γεγενη
κά σε.

ϑ Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κα
τάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ι Ποιμανεῖς αὐλὴς ἐν ῥάβδῳ σιδη
ρᾷ, ὡς σκεῦθ κεραμέως συντρί
ψεις αὐλὴς.

10

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παι
δεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,
καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε
ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε
ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
13 ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυ
μὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.
γ. 3 Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβο
ντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ.
2 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.
3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου
εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκρα-
ξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγί-
ου αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα,
ἐξύπνησα ὅτι Κύριος ἀντιλή-
ψεταί μου.

6 Οὐ μὴ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριά-
δων λαοῦ τῶν κύκλῳ ἐπιτιθε-
μένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε σῶσόν με ὁ Θε-
ός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας
τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδό-
ντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

δ-4. 1 Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσ-
μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, καὶ ἐν
θλίψει

θλίψις επλήθυνά μοι.

2 Διαλείμματον μὴ ἔσχηκεν ἡ
προσευχή μου

3 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυ-
καρδίοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότη-
τα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

4 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμαστωσε
Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσ-
ακούσεταί μου ἐν τῷ κεκράζειν
με πρὸς αὐτόν

5 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· τὰ
λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε

6 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ
ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον

7 Πολλοὶ λέγουσι τίς δείξει ἡμῖν
τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς

τὸ φῶς

τὸ φῶς τῆ προσώπῳ σου Κύριε
ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρ
δίαν μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴ
νου αὐτῶν ἐπληθύνθη
σαν.

θ Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοι
μηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ
Κύριε κατὰ μονας ἐπ' ἐλπίδι κα
τῴκισάς με

ε-ε. ι Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύ-
ριε, σύνες τὴν κραυγήν μου.
ια Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.
ιβ Ὅτι πρὸς σε προσεύξομαι Κύ-
ριε, τὸ πρωΐ εἰσακούσῃ τῆς φω
νῆς μου.

ιγ Τὸ πρωΐ παρασταθήσομαί σοι καὶ
ἐπόψομαι

ἐποίουμαι.

5 ὅτι σὺ εἶ θεὸς θέλων ἀνομί-
αν σὺ εἶ.

6. Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου,
ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐρ-
γαζομένους τὴν ἀνομίαν,

7 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦν-
τας τὸ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων
καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

8. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐ-
λέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶ-
κόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν
ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου

9 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου· κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν
μου.

10.

10. Ὅτι καὶ ἔστιν ἐν τῷ πυμικλι αὐ-
τῶν ἀληθεια· ἡ καρδια αὐλῶν μα-
τια ταφθεν ἀνεῳγμένον ὁ λά-
βυγξ αὐλῶν, ταῖς γλώσσαις αὐ-
τῶν ἐδολιοῦσαν.

11. Κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεος· Ἀποπε-
σάτωσαν ἀπὸ τῶν διαλογισμῶν
αὐλῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσε-
βειῶν αὐλῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρ ἐμὶ
παρανόμησαν Κύριε.

12. Καὶ εὐφρανθήσαν ἐπὶ σοὶ
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκη-
νώσεις ἐν αὐτοῖς.

13. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

14. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύρι-
ε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

5-6' 1. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
2. Ἐλέησόν με Κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.
3. Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· σὺ δὲ Κύριε ἕως πότε;
4. Ἐπιστράφητι Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου
5. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;
6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου· λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
7 Ἐτα[ρ]άχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός.

μου

μου ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθ-
ροῖς μου.

η Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε
Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

θ Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς
μου Κύριος τὴν προσευχήν μου προσ-
δέξεται.

ιο. Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείη-
σαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου·
ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

λ-ξ. 1 Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα
σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με,
καὶ ῥῦσαί με

2 Μή ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυ-
χήν μου μὴ ὄντος λυτροῦντος μηδὲ σώ-
ζοντος.

3.

3 Κύριε ὁ Θεός μ, εἰ ἐποίησα
τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου.
4. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδι-
δοῦσί μοι κακά· ἀποπέσοιμι δὴ κε
τῶν ἐχθρῶν μου κενός.
5 Καταδιώξάτω γὰρ ὁ ἐχθρὸς τὴν
ψυχήν μου καὶ καταλαβέτω, καὶ κατα-
πατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ
τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνῶσαι.
6. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώ-
θητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχ-
θρῶν μου.
7 Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν
προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.
8 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει
σε· καὶ ἐπὶ ταύτην εἰς ὕψος ἐπίστρε-
ψον.
9. Κύριος κρινεῖ λαούς· κρῖνόν με

Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ
κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
10 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρ-
τωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον,
ὁ τάζων καρδίας καὶ νεφροὺς θεός
11 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ
θεοῦ τῶν σωζόντων τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
12 ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυ-
ρὸς καὶ μακρόθυμος μὴ ὀργὴν ἐ-
πάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν
13 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομ-
φαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον
αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.
14 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη
θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καυ-
μένοις ἐξηργάσατο
15 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλα-
βε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν

16

16 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν
αὐλὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον
ὃν ἐποίησε

17 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς
κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν
αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

18 Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

η-θ. 2. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυ
μαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ
τῇ γῇ, ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλο
πρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐ
ρανῶν

3 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλα
ζόντων καταρτίσω αἶνον· ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχ
θρὸν καὶ ἐκδικητήν.

4. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐτεμελίωσας.

5. Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

6. Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

7. Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·

8. Πρόβατα καὶ βόας πάντας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

9. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

10. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν

στὸν

στὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

2-9 2. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

3. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψιστε.

4. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

5. Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν κρίσιν μου· ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

6. Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλεσε ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

7 Τῷ ἐχθρῷ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι
εἰς τέλος, καὶ πόλεις κατέσκαψας· ἀ-
πώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ'
ἤχου.
8. Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
ἡτοίμασεν εἰς κρίσιν τὸν θρόνον αὐτοῦ.
9. Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ· κρινεῖ λαοὺς ἐν
εὐθύτητι.
10. Καὶ ἐγένετο Κύριον καταφυ-
γὴ τῷ πένητι· βοηθὸς ἐν εὐκαι-
ρίαις ἐν θλίψει
11 Καὶ ἐλπιδάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γι-
νώσκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ
ἐγκατέλιπας τοὺς ἐκζητοῦντάς σε
Κύριε.
12. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοι-
κοῦντι ἐν Σιών· ἀναγγείλατε ἐν
τοῖς

τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιηδεύματα αὐτῶν.
13 Ὅτι ἐξεζήλωσαν τὰ αἵματα αὐτῶν
ἐμνήσθη· οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεή
σεως τῶν πενήτων.
14 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν τα
πείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου
ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν θανάτου.
15. Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς
αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς
θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιάσομαι
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
16 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθο
ρᾷ ᾗ ἐποίησαν· ἐν παγίδι ταύτῃ
ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς
αὐτῶν
17 Γινώσκεται Κύριος κρίματα
ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.

18. Ἀποσταφήλωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὴν ᾅδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.

19. Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πλησμός· ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιείσθω ἄνθρωπος· κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

21 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

22 Ἱνατί Κύριε ἀπέστησας μακρόθεν ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;

23 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν πένητα ἐμπυρίζεται ὁ πλησμός· συλλαμβάνονται

νονται ἐν τ̣ αἰγιαλίοις οἷς δικαιοῦνται
24 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν
ταῖς ἐπιθυμίαις τ̣ῆς ψυχῆς αὐτοῦ
καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.
25 Παροξύνει τ̣ὸν Κύριον ὁ ἁμαρ-
τωλὸς κατὰ τ̣ὸ πλῆθος τ̣ῆς ὀργῆς
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐκζητήσει· κατ̣ὰ πᾶσιν
θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ
26 Βεβήλωται αἱ ὁδοὶ αὐτ̣οῦ ἐν παν-
τὶ καιρῷ· ἀπαίρεται τὰ κρίματα
τ̣ά σου ἀπὸ προσώπου αὐτ̣οῦ πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτ̣οῦ παραχειμάζει
27 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτ̣οῦ· οὐ
σαλευθ̣ήσομαι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν
ἄνευ κακοῦ
28 οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτ̣οῦ γέμει
καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τ̣ὴν γλῶσ-
σαν αὐτ̣οῦ κόπος καὶ πόνος

29. Ἐγκάθηται ἐν ἕδρᾳ μελλ̄ πλησί-
ων ἐι ἀπαχθῆναι τῷ ἀποκτεῖναι α
ὐτὸν· εἰ ὄφθαλμοὶ αὐτῶ εἰς τ̄ πε̄
νητα ἀποβλέπουσιν.

30. Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέ-
ων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτ̄ ἐνεδρεύει
τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν, ἁρπάσαι
πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸν

31. Ἐν τῇ παγίδι αὐτῶ ταπεινώσει
αὐτὸν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ
αὐτὸν καταχυριεῦσαι τῶν πενήτων.

32. Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶ
ἐπιλέλησται ὁ θεὸς ἀποστρέψ
τὸ πρόσωπον αὐτῶ τοῦ μὴ ὁρᾶ
πειν εἰς τέλος.

33. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ θεὸς ὑψω-
θήτω ἡ χειρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν
πενήτων. 34.

34 Ἕνεκεν τίνος παροξύνει ὁ
ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν τῇ
διανοίᾳ αὐτοῦ, οὐ ζητήσει.
35 Βλέπεις, ὅτι οὐ πόνον ἀγθυ-
μῶν καταναλίσκεις, τὸ παραδοῦναι
αὐτοὺς εἰς γεῖρας σου· σοὶ ἐγκατα-
λέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ
σὺ ἦσθα βοηθός.
36. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁ-
μαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται
ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.
37 Βασιλεύων Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖ-
τε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
38. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων
εἰσήκουσε Κύριος· τὴν ἑτοιμασίαν
τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς
σου.

39. Κρῖναι ὀργανῷ ἀγ ταπεινῷ·
ἵνα μὴ προληφθῇ ἔτι μεγαλαυ=
χεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῇ γῇ

I–10. 1. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς
ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου· μεταναστεύ=
σον εἰς τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;
2. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτει=
ναν τόξον· ἡτοίμασαν βέλη εἰς
φαρέτραν, τοῦ σκοτοξενῦσαι ἐν
σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
3. Ὅτι τὰ καταρτισθέντα κατέλυσαν· ὁ
δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;
4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύ=
ριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ πτώματα ἀ=
ποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐ=
ξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
5. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν
ἀσεβῆ

αδερβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μι-
σεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.
6 Ἐπιβλέξει ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς
παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦ-
μα καταιγίδων μερὶς τοῦ πο-
τηρίου αὐτῶν.
7. Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαι-
οσύνας ἠγάπησεν· εὐθύτητα
εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
10α-11 2 Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐλλέ-
λοιπεν ὅσιος· ὅτι ὠλιγώθησαν
αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων.
3. Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χεῖλη
δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ
ἐλάλησαν.
4 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα
τὰ

τὰ χείλη τὰ δόλια· χαὶ γλῶσσαν
μεγαλορρήμονα.
5. Τὰς ὑπόνοιας τῆς γλώσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν· τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι τίς ἡμῶν Κύριος ἐστιν;
6 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν χαὶ ἀπὸ τὸ στεναγμὸ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.
7 Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἁγνὰ, ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως
8 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς χαὶ διαφυλάξεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, χαὶ εἰς τὸν αἰῶνα
9. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι χατὰ

τὰ

τὰ τὸ ὕπνο σε ἀπολυσάμενος
τὸν ὕπνον τῶν ἀνθρώπων
12-13 2. Ἕως πότε Κύριε ἐπιλήσῃ
με εἰς τέλος; ἕως ποῦ ἀποστρέ-
φεις τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμοῦ;
3 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν τῇ
ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡ-
μέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ
ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
4. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου Κύ-
ριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφ-
θαλμούς μου μή ποτε ὑπνώσω
εἰς θάνατον.
5. Μή ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου·
Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβον-
τές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σα-
λευθῶ.
6. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

ἀγαλλιάσεται

ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ
εὐεργετηκότι με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀ-
νόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ps-13. 1. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὐκ ἔστι Θεός· Διεφθάρησαν καὶ ἐβ-
δελύχθησαν ἐν ἐπιθυμίαις, οὐκ ἔστι
ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔσ-
τιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν
τὸν Θεόν

3 Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώ-
θησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα
οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Ταφὴ ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐ-
τῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦ-

σαν

ὃν ἰὸς ἀσπίδων τὰ γεῖλη αὐλῶν.
Ὃν τὸ στόμα χρᾶς καὶ πικρίας γέ-
μει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι
αἷμα.
Σύνθριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ
ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀ-
πέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
τοῦτο γινώσονται πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν· οἱ κατέσθον-
τες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου. τὸν
Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο
ὃν Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, ὃ οὐκ ἦν
φόβος ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ
ϛ. Βουλὴν πτωχοῦ καταισχύνατε· ὅτι
Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.
ζ Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον
τοῦ Ἰσραήλ; Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι
Κύριον

Κύριον ἡ αἰχμαλωσίαν τὴ λαοῦ
αὐτῆ ἀγαλλιάσθω Ἰακὼβ καὶ εὐφρα-
νθήτω Ἰσραήλ.

ιδ - 14. 1. Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκη-
νώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει
ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;

2 Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζό-
μενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλή-
θειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ,
οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κα-
κόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ
τοὺς ἐγγίστα αὐτοῦ.

4. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονη-
ρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύρι-
ον δοξάζει. Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ

τόκῳ

τόχῳ, ᾗ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις καὶ ἔλα
βεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ βαλευθήσε=
ται εἰς ‡ αἰῶνα.

16-18. 1 Φύλαξόν με Κύριε ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ
ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου σὺ χρείαν ἔχεις.
3. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐ
θαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐ=
τοῦ ἐν αὐτοῖς.
4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐ=
τῶν· μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν οὐ μὴ
συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν
ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν
ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου
5. Κύριον μερὶς τῆς κληρονομίας μου
καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθι=
στῶν ‡ κληρονομίαν μου ἐμοί.

ε Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς χρη-
στοῖς· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου χρη-
στή μοί ἐστιν.

ζ Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσάν-
τά μοι· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαί-
δευσάν με οἱ νεφροί μου.

η Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν
μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού
ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ

θ. Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου
καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ
καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ'
ἐλπίδι.

ιο Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν
μου εἰς ᾅδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου
ἰδεῖν διαφθοράν

ια. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πλη-
σθήσ-
ῃ με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-
που

που

πᾶ σὸ· τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σὸ
εἰς τέλθν.

15=16.1 Εἰσάκουσον Κύριε τ δικαιοσύνης
μᾶ, πρόσχες τῇ δεήσει μᾶ· ἐνώτισαι
τὴν προσευχήν μᾶ ἐκ χειλέων
δολίοις.

2 Ἐκ προσώπᾶ σὸ τὸ κρίμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μᾶ ἰδοίησαν
εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τ καρδίαν μᾶ ἐπε
σκέψω νυκτὸς ἐπύρωσάς με καὶ
οὐχ εὑρεθῇ ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

4 Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα
μᾶ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ
τοὺς λόγους τῶν χειλέων σὸ ἐγὼ ἐ=
φύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μᾶ ἐν
ταῖς τρίβοις σὸ· ἵνα μὴ σαλευθῇ
τὰ διαβήματα

τὰ διαβήματά μου.

ὁ Ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

ζ Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.

η Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με.

θ Ἀπὸ προσώπου ἀσεβούντων τὸν θλίβοντάν με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

ι Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

ια Ἐξαλούντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοι
μον εἰς δήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνοι οἰ=
κῶν ἐν ἀποκρύφοις.
13 Ἀνάστηθι Κύριε προφθασον, αὐ=
τὸν καὶ ὑποσκέλισον αὐτόν· ῥῦσαι
τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς
14 Ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς
χειρός σου Κύριε ἀπολύων ἀπὸ
γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ
αὐτῶν. Καὶ τῶν κεκρυμμένων σου
ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν. Ἐχορτά=
σθησαν υἱῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατά=
λοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσο
μαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθή=
σομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

ιζ-ιζ.2 Ἀγαπήσω σε Κύριε ἰσχύς μου.
3. Κύριος στερέωμα μου καὶ κα=

φυγή

ψυχή μου καὶ ῥύστης μου. ὁ θεός
μου βοηθός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν
ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
τηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου
4. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.
5 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου
καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάρα-
ξάν με.
6 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν
με· προέφθασάν με παγίδες θα-
νάτου.
7 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπε-
καλεσάμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν
Θεόν μου ἐκέκραξα. — Ἤκουσεν
ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου· καὶ ἡ
κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύ-
σεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

9. Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμησεν ἐγενή-
θη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠρ-
γίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
8. Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ
πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγι-
σεν· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
10. Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη·
καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετά-
σθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
12 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ
κυκλῳ σκηνὴν αὐτοῦ· σκοτει-
νὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.
13. Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐ-
τοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον χάλαζα καὶ
ἄνθρακες πυρός.
14. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κυρι-

ὁ

κ ὁ Ὕψιστον ἔδωκε φωνὴν αὐτῆ
15 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρ-
πισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυ-
νε καὶ ἐταράραξεν αὐτούς
16 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑ-
δάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέ-
λια τῆ οἰκουμένης Ἀπὸ ἐπιτιμήθε-
ώς σου Κύριε· ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνε-
ύματος ὀργῆς σου.
17. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ
με· προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν
18. Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυναλῶν
καὶ ἐκ τῶν μισούντων με· ὅτι ἐστερε-
ώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
19. Προυφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψε-
ώς μου· καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιλή-
πτωρ μου.
20. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·

ῥύσεται

ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.
21 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος
κατὰ τ̄ν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τ̄ν
καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπο
δώσει μοι.
22 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδὸς Κυρίου.
καὶ οὐκ ἠδίκησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου
23 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐν
ὠπιόν μου· καὶ τὰ δικαιώματα αὐ
τοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.
24 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ·
καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τ̄ς ἀνομίας μου.
25 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κα
τὰ τ̄ν δικαιοσύνη μου καὶ κατὰ τ̄ν κα
θαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐναντίον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ
26 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀν
δρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

27 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῶν ἐκλεκτὸς ἔ=
ῃ καὶ μετὰ στρεβλῶν διαστρέψεις.
28. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις·
καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπει=
νώσεις.
29 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύρι=
ε· ὁ Θεός μου φωτιεῖ τὸ σκότος μου.
30. Ὅτι ἐν σοὶ δυνήσομαι ἀπὸ πει=
ρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβή=
σομαι τεῖχος.
31 Ὁ Θεός μου· ἄμωμος ἡ ὁδὸς σου·
τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα,
ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν
ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
32 Ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου καὶ
τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;
33 Ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με ἰσχύ=
ν, καὶ ἔθηκεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

34. Ὁ καταρτίζομένος τοὺς πόδας μου
ὡσεὶ ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά μου ἵστα-
ῶν με.
35 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλε-
μον· καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου.
36 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπι-
σμὸν σωτηρίας σου, καὶ ἡ δεξιά σου ἀν-
τελάβετό μου· καὶ ἡ παιδία σου ἐπλη-
νώθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παι-
δεία σου αὐτή με διδάξει
37 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου
ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν
τὰ ἴχνη.
38 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστρα-
φήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν
39 Ἐκθλίψω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται

στα

ται στῆναι· πεδῆνλαι ὑπο τοὺς
πόδας μου.
40. Καὶ περιέζωδάς με δύνα=
μιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας
πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ'
ἐμὲ ὑποχαλῶ μου.
41. Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον· καὶ τοὺς μισοῦντάς με
ἐξωλόθρευσας.
42 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων,
πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐ=
τῶν.
43 Καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν
κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ὡς πη=
λὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
44. Ῥύσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ,
κατάστησάς με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·
λαοὺς οὓς οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέ μοι.

45 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι·
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι.
46. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν
καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν
47 Ζῇ Κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός
μου· καὶ ὑψωθήτω ὁ θεὸς τοῦ σω-
τηρίας μου.
48. Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις
μοι, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ·
49. Ὁ ῥύπτης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργί-
λων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ'
ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδί-
κου ῥύσῃ με
50 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἔθνεσι Κύριε· καὶ τῷ ὀνόματί
σου ψαλῶ.
51. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ
βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ

Χριστῷ

Χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρ=
ματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

17—18. 2. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀνα=
αγγέλλει τὸ στερέωμα.

3 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ
νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

4 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐκ
ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

5 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

6 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευ=
όμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσε=
ται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

7 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐ=
τοῦ, καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ ἕως ἄκρου
τοῦ

τῆ ἀρανῆ ἡ ἐκ ἔστιν ὁ ς ἀποκρυβή
σεται τὴν ἐρμην αὐλῆ.
η Ὁ νόμος τῦ Κυρίυ ἄμωμος ἐπι
στρέφων ψυχὰς ἡ μαρτυρία Κυ
ρίυ πιστὴ σοφίζουσα νήπια.
θ Τὰ εὐθειώματα Κυρίυ εὐθεα εὐ
φραίνοντα καρδίαν ἡ ἐντολὴ Κυρίυ
τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.
ι Ὁ φόβος Κυρίυ ἁγνὸς διαμένων
εἰς αἰῶνα αἰῶνος τὰ κριματα Κυρί
υ ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.
ια Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λι
θον τίμιον πολύν· καὶ γλυκύτερα
ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον
ιβ Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός συ φυλάσσει
αὐτά· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀντα
πόδοσις πολλή.
ιγ. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ.
τῶν

τῶν χειρῶν μου καθάρισόν με
14. Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δού
λου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι,
τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθή
σομαι ἀφ' ἁμαρτίας μεγάλης.
15 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λό
για τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διά
παντος. Κύριε βοήθεί μου καὶ λύτρω
σαί με.

17–19 2. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέ
ρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰ . . .
3. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ
ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου
4 Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ
τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.
4 Δώη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ
πᾶσαι

πᾶσαν τ̄ χ̄ν τὴν γῆν πληρώσαι.

ε. Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου

ζ Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τ̄ν Χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνασταίαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ

η Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα

θ Αὐτοὶ ἐκλοπώθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνεστημεν καὶ ἀνορθώθημεν.

ι0. Κύριε σῶσον τ̄ βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

x—20. 2. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐ=
φρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
3 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔ=
δωκας αὐτῷ· καὶ τὴν θέλησιν τῶν χει=
λέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
4. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλο=
γίαις χρηστότητος. Ἔθηκας ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τιμίου.
5 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ
μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
6. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτη=
ρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.
7 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶ=
να αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χα=
ρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου

8. Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον· καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

9 Εὑρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε

10 Θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου· Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

11 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων

12 Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπὶ σὲ κακὰ ἐβουλεύσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ στήσωσι.

13 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου· ἑτοιμάσεις τὸ πρόσω-

που

που αὐλῶν
14 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει
σου· ᾀσόμεθα καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυνα-
στείας σου.
κα-21. 2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι·
ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν
ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων.
3 Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας
καὶ οὐκ εἰσακούσῃ· καὶ νυκτὸς
καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
4. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαι-
νος τοῦ Ἰσραήλ.
5 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν
ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
6. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν.
7 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρω-
πος

πθ· ὀνειδη ἀνδρῶπων καὶ ἐξουθένη
μα λαοῦ.
ὰ Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυ
κτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλε=
σιν ἐκίνησαν κεφαλήν
η· Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον ῥυσάσθω
αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν
μο ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γα
στρὸς· ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν
τῆς μητρός μου/ Ἐκ κοιλίας μητρός
μου θεός μου εἶ σύ.
ιη Μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλῖψις
ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
κα Ἐπὶ δὲ ἐπεχείρησάν μοι μύ
κα χοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλῖψις ἐγγύς
μου ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
κβ Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ
ταῦροι

ταῦροι πίονες περιέσχον με.
14 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν.
ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος
15 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διε-
σκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐ-
γενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς
τηκόμενον ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
16 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσ-
χύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλλη-
ται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θα-
νάτου κατήγαγές με.
17 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολ-
λοί· συναγωγὴ πονηρευομένων
περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου
καὶ πόδας μου.
18 Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου.
αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με
19 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς·
καὶ ἐπὶ

20 ἐπὶ τ̄ ἰμαλισμόν μου ἔβαλον
χλῆρον.
20 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς
τ̄ βοήθειαν μου· εἰς τ̄ ἀντίλημψίν
μου πρόσχες.
21. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τ̄ ψυχήν
μου· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τ̄ μονο-
γενῆ μου.
22. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέον-
τος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώ-
των τὴν ταπείνωσίν μου.
23 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς
φοῖς μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμ-
νήσω σε.
24 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε
αὐτόν· πᾶν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δο-
ξάσατε αὐτόν· φοβηθήτωσαν αὐτὸν
πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.

25

25 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προ-
ὠχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ
ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ'
ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

26. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλη-
σίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχάς μου ἀποδώ-
σω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.

27 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθή-
σονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζη-
τοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι
αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσον-
ται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον
αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

29 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία· καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

30 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάν-
τες οἱ πίονες τ῀ς γῆς ἐνώπιον αὐ-
τοῦ προσπεσεῖν ται πάντες οἱ χαλαβρί-
νοντες εἰς τ῀ν γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐ-
τῷ ζήσει.

31. Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐ-
τῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γε-
νεὰ ἡ ἐρχομένη

32. Καὶ ἀναγγελοῦσι τ῀ν δικαιοσύνην
αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν
ἐποίησεν ὁ Κύριος.

κβ-22. λ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν
με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατ-
εσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως
ὡς ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. ὡδή-
γησεν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης,

ἕνεκεν

ἐν-χεν τῆ ὀνόματι αὐτοῦ.

4. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ
σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κα-
κὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος
σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με πα-
ρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τρά-
πεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόν-
των με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κε-
φαλήν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου με-
θύσκον ὡς κράτιστον.

6. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί
με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου
εἰς μακρότητα ἡμερῶν

κγ–23 α. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κα-
τοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2. Αὐλὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίω-
σεν αὐλὴν· καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμα-
σεν αὐλήν.

3. Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ
Κυρίου· καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁ-
γίῳ αὐτοῦ;

4. Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρ-
δίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ
δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ
Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ.

6. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζη-
τούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

7. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ
ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελ-
εύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δό-
ξης; Κύριος ἰσχυρὸς καὶ δυνατός,
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν,
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰ-
σελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς
δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων αὐ-
τός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

κδ—24 1. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυ-
χήν μου.
2. Ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ
καταισχυνθείην· μηδὲ καταγελασ-
τωσάν μου οἱ ἐχθροί μου
3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές
σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυν-
θήσονται οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς
4. Τὰς ὁδούς σου Κύριε γνώρισόν μοι·
καὶ τὰς

καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
καὶ δίδαξόν με· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ὁ Σω-
τήρ μου καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν
ἡμέραν.
6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύ-
ριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰ-
ῶνός εἰσίν.
7. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοή-
σεις μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός
σου μνήσθητί μου σὺ ἕνεκεν τῆς χρη-
στότητός σου Κύριε.
8 Χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ Κύριος διὰ
τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτωλοὺς
ἐν ὁδῷ.
9. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδά-
ξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ
10 Πάσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλή-

θεια τοῖς ἐκλεγεῖσι τ διαθήκην αὐ=
τῶ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
11 Ἕνεκα τῶ ὀνόματός σ Κύριε καὶ ἱ=
λάσῃ τῇ ἀνομίᾳ μ πολλὴ γάρ ἐ=
στι.
12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμε=
νος Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁ=
δῷ, ᾗ ἡρετίσατο.
13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλι=
σθήσεται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κλη=
ρονομήσει γῆν
14 Κραταίωμα Κυρίου τοῖς φοβου=
μένοις αὐτόν καὶ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶ=
σαι αὐτοῖς.
15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν
Κύριον· ὅτι αὐτὸς ἐκβαλεῖ ἐκ παγί=
δος τοὺς πόδας μου
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·

ὅτι

ὅτι μονογενὴς κ᾽ πλωχὸς εἰμι ἐγώ.
ιχ Αἱ θλίψεις τ᾽ καρδίας μου ἐπ-
λη θύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ἐξάγαγέ με.
ιθ Ἴδε τ᾽ ταπείνωσίν μου κ᾽ τὸν
κόπον μου· κ᾽ ἄφες πάσας τὰς
ἁμαρτίας μου.
ιθ Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπλη-
θύνθησαν· κ᾽ μῖσος ἄδικον ἐμισή-
σάν με
20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου κ᾽ ῥῦ
σαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἤλπισά ἐπὶ σέ.
21 Ἄκακοι κ᾽ εὐθεῖς κολλώντό
μοι· ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε
22 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ

κε – 25. 1. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκα-
κίᾳ μου ἐπορεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ Κυρί-
ῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω

2. Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν
με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν
καρδίαν μου·

3. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ· καὶ εὐηρέστη-
σα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου

4. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου μαται-
οτήτων· καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ
μὴ εἰσέλθω.

5. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηευο-
μένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθί-
σω

6. Νίπτομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς
μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν
σου Κύριε.

ϛ Τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεώς σου
διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
ϛ. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δό-
ξης σου.
η Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν
τὴν ψυχήν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμά-
των τὴν ζωήν μου.
ιο Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι· ἡ δε-
ξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων
ιι Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπο-
ρεύθην· λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με
ιβ Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

κε-2ϑ. ι Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ
μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος
ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ
τίνος δειλιάσω;

λ

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας,
τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβον-
τές με καὶ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένη-
σαν καὶ ἔπεσαν

3 Ἐὰν παρεμβάλῃ ἐπ' ἐμὲ παρεμ-
βολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν
ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου,
ταύτην ἐκζητήσω τοῦ κατοικεῖν
με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με
τὴν τερπνότητα Κυρίου καὶ ἐπισκέ-
πτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ

5 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν
ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν
ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ
ὕψωσέ με.

6. Καὶ νῦν ἰδὰ ὕψωσε τ̄ κεφαλήν
μȣ ἐπ' ἐχθρούς μȣ· ἐκύκλωσα κ̓ῃ
ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτȣ θυσίαν
ἀλαλαγμȣ· ᾄσομαι κ̓ψαλῶ τῷ
Κυρίῳ.
7 Εἰσάκȣσον Κύριε τ̄ φωνῆς μȣ
ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ
εἰσάκȣσόν μȣ
8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μȣ· ἐξεζή
τησα τὸ πρόσωπόν σȣ· τὸ πρό-
σωπόν σȣ Κύριε ζητήσω
9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σȣ ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ
ἀπὸ τȣ δούλȣ σȣ· Βοηθός μȣ γενοῦ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με κ̓ μὴ ὑπερί-
δῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μȣ
10 Ὅτι ὁ πατήρ μȣ κ̓ ἡ μήτηρ μου
ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ Κύριος προς
ελάβετό

ελάρεσό με

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁ-
δῷ σου· καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ
εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλι
βόντων με· ὅτι ἐπανέστησαν μοι
μάρτυρες ἄδικοι· καὶ ἐψεύσατο ἡ
ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθά
Κυρίου ἐν γῇ ζώντων

14. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου,
καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ
ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

κδ—κε. Λ Πρός σε Κύριε ἐκέκραξα, ὁ
θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς
ἐπ' ἐμοί· μήποτε παρασιωπήσῃς
ἐπ' ἐμοί· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς κα-
ταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τ^ῆς φωνῆς τ^ῆς δεήσε-
ώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ·
ἐν τῷ ἄραι με χεῖράς μου εἰς
ναὸν ἅγιόν σου.
3 Μὴ συνελκύσῃς με μ^ετ' ἁμαρτω-
λῶν τ^ὴν ψυχήν μου· καὶ μετὰ ἐργα
ζομένων ἀδικίαν μὴ συναπο-
λέσῃς με· τῶν λαλούντων εἰρή-
νην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν·
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.
4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·
καὶ κατὰ τ^ὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν· Κατὰ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς· ἀπόδος
τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.
5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυ-
ρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐ-
τοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδο-
μήσεις

μήδεις αὐλάς.
6. Εὐλογητὸς Κύριος ὅτι ἐισήκου-
σε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου
7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπι-
στής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρ-
δία μου, καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνέθα-
λεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός
μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
8. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρί-
ων τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι
9. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν σου· καὶ ποί-
μανον αὐτοὺς, καὶ ἐπαρον αὐτοὺς
ἕως τοῦ αἰῶνος.
κη-28. 1. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ θε-
οῦ· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κρι-
ῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν
καὶ

καὶ τιμήν.

2 Ἐνέγκαλε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνό-
ματι αὐτοῦ· προσκυνήσαλε τῷ Κυρί-
ῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.

3. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ
Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος
ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύι· φωνὴ
Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδ-
ρους· συντρίψει Κύριος τὰς κέδ-
ρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς μόσ-
χον Λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημέ-
νος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλό-
γα πυρός

8 Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον.

συσσείσει Κύριος τ' ἔρημον Κάδης.
η Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένου ἐλά
φους καὶ ἀποκαλύπτει δρυμοὺς· καὶ ἐν
τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10. Κύριος τ' κατακλυσμὸν κατοι-
κιεῖ· καὶ καθιεῖται Κύριος βασι-
λεὺς εἰς τ' αἰῶνα.
11. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώ
σει· Κύριος εὐλογήσει τ' λαὸν αὐ
τοῦ ἐν εἰρήνῃ.
12. Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλα-
βές με· καὶ οὐκ εὐφρανεῖς τοὺς ἐχ-
θρούς μου ἐπ' ἐμοί.
13. Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς
σὲ· καὶ ἰάσω με.
14. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τ' ψυ-
χήν μου· ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν κα-
ταβαινόντων εἰς λάκκον

5'

5. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι
αὐτοῦ· καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ
τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
6. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ
ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τοσε-
πέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς·
καὶ εἰς τοπρωὶ ἀγαλλίασις.
7. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου
Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
8 Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέ-
στησας τῷ κάλλει μου δύναμιν· Ἀπέ-
στρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ
ἐγενήθην ταραχθήσομαι.
9 Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι· καὶ
πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι
10. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου,
ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν,
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς, ἢ
ἀναγγελεῖ

ἀναγγελεῖ τ̄ ἀλήθειάν σου;
11. Ἤκουσε Κύριε καὶ ἐλέησέ με· Κύρι=
ε ἐγενήθη βοηθός μου.
12. Ἔστρεψας τ̄ κοπετόν μου εἰς χα=
ρὰν ἐμοί· διέρρηξας τ̄ σάκκον μου
καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.
13. Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου,
καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. Κύριε ὁ Θεός
μου εἰς τ̄ αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

λ—30. 2. Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κα=
ταισχυνθείην εἰς τ̄ αἰῶνα· ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ
ἐξελοῦ με.
3. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυ=
νον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς θε=
ὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον κα=
ταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.
4. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή
μου

μου εἶ σύ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου ὁδηγήσεις με καὶ διαβιβάσεις με
5 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης
ἧς ἔκρυψάν μοι· ὅτι σὺ εἶ ὑ-
περασπιστής μου Κύριε
6. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ
πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε
ὁ Θεός μου τῆς ἀληθείας.
7 Ἐμίσησας τοὺς φυλάσσοντας
ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
8 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσο
μαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ὅτι ἐπέ-
βλεψας τὴν ταπείνωσίν μου· ἔσωσας
ἐκ τῶν ἀνάγκων τὴν ψυχήν μου.
9 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖ-
ρας ἐχθροῦ· ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ
πόδας μου

10. Ἐλέησόν με Κύριε ὅτι θλίβομαι
Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός
μου· ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου
11 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου
καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθέ-
νησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου καὶ
τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν
12 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου
ἐγενήθην ὄνειδος· καὶ τοῖς γείτοσί
μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνω-
στοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυ-
γον ἀπ' ἐμοῦ
13 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ
καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος
ἀπολωλός.
14 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παρ-
οικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ συν-
αχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ· τοῦ
λαβεῖν

λαβεῖν τὴν ψυχήν μου συμβουλεύσαντο.
15 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε·
εἶπα· σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
16. Ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ κλῆροί μου·
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου,
καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
17. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ
ἐλέει σου.
18 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν
οἱ ἀσεβεῖς καὶ κατασχεθήτωσαν
εἰς ᾅδου.
19. Ἀλαλα γενηθήτω τὰ χείλη
τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δι-
καίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ
καὶ ἐξουδενώσει
20. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρη-
στότης

στόματός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας
τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω
τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
21 Κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύ-
φῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς
ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκη
νῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν
22 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμά-
στωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει
περιοχῆς
23 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
μου· ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν
ὀφθαλμῶν σου Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας
Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς σε.
24 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ
ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀλήθειαν ἐκζητεῖ.

Κύριος

Κύριε· καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς περισ-
σοῖς ποίησον ὑπερηφανίαν.
25 Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρ-
δία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπὶ Κύριον.

λα-31. 1. Μακάριοι ὧν ἐφείσαντο αἱ ἁ-
μαρτίαι· καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν
αἱ ἀνομίαι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσῃ
ται Κύριος ἁμαρτίαν· οὐδέ ἐστιν
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ
ὀστᾶ μου ἀπὸ τῆς κραυγῆς μου ὅ-
λην τὴν ἡμέραν
4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύ-
νθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χειρ σου· ἐταλαιπώρην
ἐν τῇ ταλαιπωρίᾳ μου ἐν ᾧ ἐμπαγῆ-
ναι ἄκανθαν.

5

ε. Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισά σοι, καὶ τὴν
ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα
ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν
μου τῷ Κυρίῳ· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν κακί-
βειαν τῆς καρδίας μου.

ς. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς
σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολ-
λῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

ζ. Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψε-
ως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλ-
λίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυ-
κλωσάντων με.

η. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σοι ἐν ὁδῷ
ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ· ἐπιστηρίσω
ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

θ. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίο-
νος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ
καὶ χαμῷ

χῃ χημῷ τὰς διαγόνας αὐτῶν ἄγξει
τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ
10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τῷ ἁμαρτω
λῷ· τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον
ἔλεος κυκλώσει
11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλ
λιᾶσθε δίκαιοι· καὶ καυχᾶσθε πάν
τες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

λε-32 1. Ἀγαλλιᾶσθε [illegible] ἐν τῷ Κυ
[illegible] αἴνεσις.
2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθά
ρᾳ· ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλ
τε αὐτῷ.
3. Ἄσατε αὐτῷ ᾠδὴν καινὴν· καλ
λιστα ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.
4. Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· καὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.
5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν·

τοῦ

τῶ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
ὁ Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ
ἐστερεώθησαν· καὶ τῷ πνεύματι τοῦ
στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν
ζ Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα
θαλάσσης· τιθεὶς ἐν θησαυροῖς
ἀβύσσους
η Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ,
ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
θ Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν·
αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
ι0 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν·
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ
βουλὰς ἀρχόντων.
ιι Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶ-
να μένει· λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐ-
τοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύ
ριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, λαὸς ὃν ἐξελέ=
ξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος·
εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ
πων.
14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ
ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κα=
τοικοῦντας τὴν γῆν.
15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρ=
δίας αὐτῶν· ὁ συνιεὶς πάντα τὰ
ἔργα αὐτῶν
16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολ
λὴν δύναμιν· καὶ γίγας οὐ σωθήσε=
ται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.
17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν· ἐν
δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθή=
σεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν· τοῖς ἐλπίζουσιν
ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυ-
χὰς αὐτῶν· καὶ διατρέφαι αὐτοὺς
ἐν λιμῷ.
20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυ-
ρίῳ· ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
ἡμῶν ἐστιν
21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρ-
δία ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁ-
γίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν
22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐφ'
ἡμᾶς· καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

λγ – 33 ~ 2. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ· διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν τῷ στόματί μου.
3 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ
ψυχή

ψυχή μου ἐκδιδάξουσιν πρόσεις καὶ εὐ-
φρανθήσονται.

4. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ·
καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπι-
τὸ αὐτό.

5. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκου-
σέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικι-
ῶν μου ἐρρύσατό με.

6. Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσ-
θητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.

7. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ ἐκ πα-
σῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
αὐτόν.

8. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύ-
κλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν· καὶ
ῥύσεται αὐτούς.

9. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπί-
ζει ἐπ' αὐτόν
10 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ
ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν
οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλατ-
τωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ
12. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου· φό-
βον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς
13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζω-
ὴν· ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
14. Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ
καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον
15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίω-
ξον αὐτήν·

16 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ
ὦτα αὐτῶν εἰς δέησιν αὐτῶν.
17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦν-
τας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
18. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
19. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμ-
μένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπει-
νοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαί-
ων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται
αὐτοὺς ὁ Κύριος.
21 Φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται
22. Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός·
καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημ-
μελήσουσι

μελήδουθι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ πλημμελήσωσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

λδ—34. 1. Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ· καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι

3. Ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σού ἐγώ εἰμι.

4 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5. Γενηθήτωσαν ὠσεὶ χῆς καλὰ προ-
βατον ἀι εμε· χ ἄγγελε Κυρίε
ἐκθλίβων αὐλές.
6. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτων σκόλο-
χ ὀλίσθημα· χ ἄγγελε Κυρίου
καταδιώκων αὐλές.
7 Ὅτι ὡρεάν ἔκρυψάν μοι διαφ-
θορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠ-
νείδισαν τ ψυχήν με
8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ
γινώσκουσι, χ ἡ θήρα ἣν ἔκρυ-
ψαν συλλαβέτω αὐτές· χ ἐν τῇ
παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
9. Ἡ δὲ ψυχή με ἀγαλλιάσεται ἐ-
πὶ τῷ Κυρίῳ· τερφθήσεται ἐπὶ
τῷ σωτηρίῳ αὐτε
10. Πάντα τὰ ὀστᾶ με ἐροῦσι, Κύ-
ριε τις ὅμοιός σοι; Ῥυόμενος πτω-

χὸν

χὸν ἐκ χειρὸς πεφωλέρων αὐλῶν χ᾽
πλωχὸν χ᾽ πένηλα ἀπὸ τῶν διαρ=
παζόντων αὐλόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ
ὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν· χ᾽ ἀτεκνίαν τῇ ψυ=
χῇ μου.

13. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐλεῖς παρενο=
λεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον· χ᾽ ἐτα=
πείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,
χ᾽ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου
ἀποστραφήσεται.

14. Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέ=
τερον ἄλως εὐηρέστουν· ὡς πεν=
θῶν χ᾽ σκυθρωπάζων οὕτως ἐτα=
πεινούμην.

15. Καὶ κατ᾽ ἐμοῦ εὐφράνθησαν χ᾽
συνήχθησαν

συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μά-
στιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθη-
σαν καὶ οὐ κατενύγησαν.
16. Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμὸν· ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ
τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.
17 Κύριε πότε ἐπόπτευες, ἀποκατά-
στησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν κα-
κοσυνθέσεων αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων
τὴν μονογενῆ μου
18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ
αἰνέσω σε.
19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχ-
θραίνοντές μοι ματαίως οἱ μι-
σοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύον-
τες ὀφθαλμοῖς.
20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλά-

λουν

λων· καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογί-
ζοντο.
21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στό-
μα αὐτῶν· εἶπαν εὖγε εὖγε· εἶ-
δον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.
22. Εἶδες Κύριε, μὴ παραλιω-
πηθῇς· Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23 Ἐξεγέρθητι Κύριε καὶ πρόσχες
τῇ κρίσει μου· ὁ Θεός μου καὶ ὁ
Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.
24 Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαι-
οσύνην σου Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.
25. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐ-
τῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
μηδὲ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.
26. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη-
σαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κα-
κοῖς

χοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην
καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονες
τες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείη-
σαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, με-
γαλυνθείη ὁ Κύριος· οἱ θέλοντες
τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει
τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν
ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

λεγ35. 2. Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁ-
μαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ· οὐκ ἔστι
φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφ-
θαλμῶν αὐτοῦ.

3. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ,
τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ
μισῆσαι

4 Τὰ ῥήματα τῶν στόματός σου
ἀνομία καὶ δόλῳ· οὐκ ἐβουλήθη
συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.
5 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς
κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ
ἀγαθῇ· τῆς δὲ κακίας οὐ προσώκ-
θισε.
6. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.
7. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ·
τὰ κρίματά σου ἄβυσσος
πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις
Κύριε
8. Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ
Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλ-
πιοῦσι.
9. Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος

οἴκου

οἴκῳ σου· καὶ τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

10. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

11 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

12 Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.

13. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξωσθήσονται καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

λε-λς. 1 Μὴ παραζήλει ἐν πονηρευομένοις· μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτον ταχὺ ἀποξηανθήσονται· καὶ ὡσεὶ λαμπὰς χλόης

ταχὺ

τὴν ὑποπεσεῖν.
3 Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον καὶ ποίει
χρηστότητα· καὶ κατασκήνωσον τὴν γῆν,
καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ
αὐτῆς.
4 Καταγλύφηθον τὸ Κυρίῳ καὶ δώσει
σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
5 Ἀποκάλυπτον πρὸς Κύριον τὴν ὁ-
δόν σου· καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ
αὐτὸς ποιήσει
6. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύ-
νην σου· καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημ-
βρίαν.
7. Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ καὶ ἐκδέχου
αὐτόν. Μὴ παραζήλου ἐν τῷ
κακευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν
ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας
8. Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε
θυμὸν,

θυμὸν. μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι

θ Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον. καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλὸς· καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν· καὶ καταθρυφήσονται ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παραληρήσει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν· ὅτι προβλέπει ὅτι ἔξεισιν ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
15. Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν· καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
16. Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.
17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται· ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων· καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.
19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20. Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται· οἱ δὲ εὐθροὶ τοῦ Κυρίου ἕμα τῷ δοξασθῆναι αὐτὸς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποδίδωσι· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσι.

22. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται· καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.

24. Ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται· ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει μετὰ αὐτοῦ.

25. Νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα· καὶ οὐκ δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον

λειμμένον· ἐὰν δὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζῆ-
τῶν ἄρτους.

26. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεί-
ζει· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλο-
γίαν ἔσται.

27. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίη-
σον ἀγαθόν· καὶ κατασκήνωσον εἰς αἰ-
ῶνα αἰῶνος.

28. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ
οὐκ ἐγκαταλείπει τοὺς ὁσίους αὐ-
τοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
Ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρ-
μα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν,
καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰ-
ῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφί-
αν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31. Ὁ νομοθ τῆ Θεῆ αὐλῆ ἐν καρδίᾳ
αὐλῆ· καὶ οὐ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐλοῦ.

32 Κυλανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τ διαπο
ον· καὶ ζητεῖ τῆ ζανκλῶδαι αὐλόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος ὁ μὴ ἐγκαταλίπῃ
αὐλὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆ· ὁ δὲ
μὴ καταδικάσαι αὐλὸν ὅταν κρί-
νηται αὐτῷ.

34 Ὑπόμενον τ Κύριον καὶ φύλα-
σσον τ ὁδὸν αὐτῆ καὶ ὑψώσει σε τῆ
κατακληρονομῆσαι τ γῆν· ἐν τῷ
ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.

35. Εἶδον τ ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον,
καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους
τῆ Λιβάνου.

36 Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν κὰ
ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τό-

πος

πθ αὐλοῦ.

3ζ Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἔστιν ἐγκαταλείμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

3η Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ· τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

3θ Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου· καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος καὶ ῥύσεται αὐτούς· καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

λζ–37~ 2. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

3. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι,

καὶ

χ) ἐπεστήριξάς ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
4 Οὐκ ἔστιν ἰσχὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν
εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσ-
ώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
5 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου· ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
6 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώ-
λωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφρο-
σύνης μου
7 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην
ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυ-
θρωπάζων ἐπορευόμην.
8 Ὅτι ἡ ὀσφύς μου ἐνεπλήσθη ἐμπαι-
γμοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ἰσχὺς ἐν τῷ σώ-
ματί μου
9 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως

σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ
τ^ης καρδίας μου

10 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυ-
μία μου· καὶ ὁ στεναγμός μου σοῦ οὐκ ἀ-
πεκρύβη ἀπὸ σοῦ.

11 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκα-
τέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς
τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

12 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου
ἐξ ἐναντίας μου ἔγγισαν καὶ ἔστησαν.
Καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν.

13 Καὶ ἐξεζήτουν οἱ ζητοῦντες τ^ὴν
ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κα-
κά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ
δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμε-
λέτησαν.

14. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον· καὶ
ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

ις Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐ-
τοῦ ἐλεγμούς.
ιδ Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· σὺ
εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.
ιε Ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσί
μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆ-
ναί με τοὺς πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλο-
ρρημόνησαν
ις Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοίμους
καὶ ὁ πόνος μου ἐνώπιόν μου διὰ
παντός.
ιζ Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου
18 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκρα-
ταιῶνται ὑπὲρ ἐμοὶ καὶ ἐπληθύνθη-
σαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
19 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν

ζῶν ἐνδιέβαλόν με, ἐπεὶ καλὸν ἦν
χον δικαιοσύνην
22 Μὴ ἐγκαλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
23 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύ-
ριε τῆς σωτηρίας μου.

λη — 38 2. Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου τοῦ
μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου. Ἔθε-
μην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν
τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐν-
αντίον μου.
3 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγη
σα ἐξ ἀγαθῶν· καὶ τὸ ἄλγημά μου
ἀνεκαινίσθη.
4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντὸς μου.
καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ
Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου
5 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου.

καὶ

δ Τ' ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐ-
στιν· ἵνα γνῶ τι ὑστερῶ ἐγώ.
ϛ Ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας
μου καὶ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐδὲν
ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα
μάταιος πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.
ζ Πλὴν σκιᾷ διαπορεύ-
εται ἄνθρωπος πλὴν μάτην ταράσ-
σεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει
τίνι συνάξει αὐτά.
η Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐ-
χὶ ὁ Κύριος, καὶ ἡ ὑπόστασίς
μου παρὰ σοί ἐστιν.
θ Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου
ῥῦσαί με· ὀνειδισμὸν ἄφρονι ἔδωκάς με.
ι Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἠνοιξα τὸ στό-
μα μου· ὅτι σὺ ἐποίησάς με
ια Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου

τοῦ ἀπὸ τ̄ ὑγιός τ̄ χειρός σου ἐ=
γὼ ἐξέλιπον.

17 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐ=
παίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας
ὡς ἀράχνην τ̄ ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μά=
ταν ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος.

18 Εἰσάκουσον τ̄ προσευχῆς μου Κύ=
ριε καὶ τ̄ δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν
δακρύων μου Μὴ παραπαρίδῃς ὅτι
πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπί=
δημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

14 Ἄνες μοι ἵνα ἀναπαύσω πρὸ τοῦ
με ἀπελθεῖν καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

λδ—3η. 2. Ὑπομένων ὑπέμεινα τ̄ Κύριον
καὶ προσέσχέ μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

3 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαι=
πωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστη=

σεν

σεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
4. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου
ᾠδὴν καινὸν ὕμνον τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν. Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθή-
σονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.
5. Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνο-
μα Κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέ-
βλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανί-
ας ψευδεῖς
6. Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θε-
ός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ ταῖς
διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοι-
ωθήσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλά-
λησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
7 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας
ὦτα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαύτω-
μα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠτήσας·

8. Τότε εἶπον· ἰδὲ ἥκω. Ἐν κεφαλίδι
βιβλίῳ γέγραπται περὶ ἐμοῦ.
9 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός
μου ἠβουλήθην· καὶ τὸν νόμον σου ἐν
μέσῳ τῆς καρδίας μου.
10. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου
οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ ἔγνως.
11 Τὴν δικαιοσύνην σου, οὐκ ἔκρυψα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειάν σου καὶ
τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψα
τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ
συναγωγῆς πολλῆς
12. Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰ
κτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ
ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό μου.
13 Ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ.

ἔστιν

ἐστιν ἀριθμὸς χαλέλαβόν με αἰ ἀνά-
μιάι μι χ ὀκ ἠδυνάσθην τὸ βλέ-
πειν Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρί-
χας τ κεφαλῆς μου· χ ἡ καρδία
μου ἐγκαλέλιπέ με.

μ Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί
με· Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

μα Καταισχυνθείησαν χ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ζητοῦντες τ ψυχήν μου τοῦ ἐξ-
άραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω· χ ἐνηραπείησαν οἱ θέλον-
τές μοι κακά.

μβ Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύ
νην αὐτῶν· οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖ-
γε

μγ Ἀγαλλιάσαιντο χ εὐφρανθείησαν
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε·
χ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυν-

ζήτω

δήλω ὁ Κυριθν οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν σου
μθ. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ,
Κύριθν προνοεῖταί μου. Βοηθός μου
καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ ὁ Θε-
ός μου, μὴ χρονίσῃς.
μ — 40 — 2. Μακάριθς ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν
καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύ-
σεται αὐτὸν ὁ Κύριθς.
3 Κύριθς φυλάξει αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐ-
τὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ,
καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχ-
θρῶν αὐτοῦ.
4 Κύριθς βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλί-
νης ὀδύνης αὐτοῦ· ὅλην τὴν κοίτην
ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
5 Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με· ἴα-
σαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

ο

6 οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι·
πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
7. Καὶ ἐὰν εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν
μάταια ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ· συν-
ήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπο-
ρεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
8 Καθ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες
οἱ ἐχθροί μου· κατ' ἐμοῦ ἐλογίζον-
το κακά μοι.
9 Λόγον παράνομον κατέδεντο
κατ' ἐμοῦ μὴ ὁ κοιμώμενος νῦν
προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.
10. Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρή-
νης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα ὁ ἐσθί-
ων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ
πτερνισμόν.
11. Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με καὶ

ἀνάστησόν

ἀνάστηθόν με· καὶ ἀνταποδώσω
αὐτοῖς.
12 Ἐν τῷ ᾔνων, ὅτι τεθέληκας
με· ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός
μου ἐπ' ἐμέ.
13. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελά
βου· καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου
εἰς τὸν αἰῶνα.
14. Εὐλογητὸς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

μα-41.2. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· οὕτως
ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σε ὁ Θεός.
3 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν
Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθή-
σομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;
4 Ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ
ἄρτος

ἀριθ. ἡμέρας κ' νυκτὸς· ἐν τῷ λέ-
γεταί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν
Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
5. Ταῦτα ἐμνήσθην κ' ἐξέχεα ἐπ'
ἐμὲ τ' ψυχήν μου, ὅτι διελεύσο-
μαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς
ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ
ἀγαλλιάσεως κ' ἐξομολογήσεως
ἠχοῦντος ἑορταζόντων.
6. Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή
μου κ' ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλ-
πισον ἐπὶ τ' Θεόν, ὅτι ἐξομολο-
γήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προ-
σώπου μου ὁ Θεός μου.
7. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐτα-
ράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου
ἐκ γῆς Ἰορδάνου κ' Ἑρμωνιειμ ἀ-
πὸ ὄρους μικροῦ.

ς Ἀγωνίαν ἄγχους ἐπικαλεῖται εἰς
γωνίην τῶν καλλιγράφων ὁ. Πολλοὶ
οἱ μελεωρισμοί θεῷ καὶ τὰ κύματά
σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον
η. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριον τὸ ἔλε
λεον αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ὑμνῶν. Πρὸς
ἐμοὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.
ιο. Εἰπῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ·
διατί με ἐπιλέλησαι; καὶ τί σκυθρωπὸς
ὢν πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν με
ἐχθρόν μου;
ιι Ἐν τῷ κατακόπτειν τὰ ὀστᾶ μου
ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με. Ἐν
τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
ιβ. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον
ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ

αὐτῷ· ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου
καὶ ὁ θεός μου.

μβ-42. 1. Κρῖνόν με ὁ θεὸς καὶ διάκρινον
τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους ὁσίου,
ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου
ῥῦσαί με.
2. Ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου καὶ ἰσχύς μου,
ἱνατί ἀπώσω με· καὶ ἱνατί σκυθρωπὸν
βαδίζων παρεύομαι ἐν τῷ θλίβειν
τὸν ἐχθρόν μου;
3. Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου· αὐταί με ὡδήγησαν
καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιον σου
καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστή-
ριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐ-
φραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολο-
γήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεός ὁ θεός μου.

5 Ἵνα τί περίλυπον εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ
ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον
ἐπὶ τὸν Θεόν· ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ
Θεός μου.

μγ—43—2. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκ-
ούσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγ-
γειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέρ-
αις ἀρχαίαις.

3. Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ
κατεφύτευσας αὐτούς· ἐκάκωσας λα-
οὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

4 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκ-
κληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων
αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δε-
ξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτι-
σμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας

ἐν κύλοις.

ὁ Σὺ εἶ κύλος ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ
θεός μου· ὁ ἐνδεμούμενος τὰς σωτη-
ρίας Ἰακώβ.

ὃ Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερα-
τίσομεν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξου-
θενώσομεν τοὺς ἐπανιστημένους ἡμῖν.

ϛ Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τοξῷ μου ἐλπιῶ·
καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με

ϛ Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλι-
βόντων ἡμᾶς· καὶ τοὺς μισοῦντας ἡ-
μᾶς κατῃσχύνας.

η Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσόμεθα ὅ-
λην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

γο. Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῃσχύνας
ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυ-
νάμεσιν ἡμῶν.

11 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπί-
σω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ οἱ
μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.
12. Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώ-
σεως· καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπει-
ρας ἡμᾶς.
13. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς· καὶ
οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμα-
σιν αὐτῶν.
14. Ἔθου ἡμᾶς ὀνειδισμὸν τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ μυκτηρι-
σμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
15 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς
ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.
16 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κα-
τέναντίον μού ἐστι, καὶ ἡ αἰσχύνη
τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.
17 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παρα-
λοιδοροῦντος

ἐκλείνουσι ἀπὸ προσώπου ἐβλήθη καὶ
ἐκλιποντες.

14 Καὶ ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
οὐ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσα-
μεν ἐν διαθήκῃ σου.

15 Καὶ ὠκλάσθη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ
καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας τὰς
τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

20 Ὅτι ἐκακώσωσας ἡμᾶς ἐν το-
πῳ κακώσεως· καὶ ἐπεκάλυψεν
ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

21 Εἰ ἐπελαθόμεθα τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ ἡμῶν· καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖ-
ρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον·

22 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐξιχνιάσει ταῦτα;
αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρυφία τῆς
καρδίας

23 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην

τὴν

τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βατα σφαγῆς.
24. Ἐξεγείρθητι, ἀνατί ὕπνοις Κύριε;
Ἀνάστηθι, μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.
25. Ἀνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέ-
φεις; Ἐπιλανθάνῃ τῆς πλώσεώς ἡ-
μῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν
26. Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυ-
χὴ ἡμῶν· ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γα-
στὴρ ἡμῶν
27. Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου

μδ—44 - 2. Ἐξήρευξατο ἡ καρδία μου λό-
γον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα
μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου κάλ-
αμος γραμματέως ὀξυγράφου.
3. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς
τῶν

τῶν ἀνθρώπων· ἐξεγυθη χάρις ἐν
χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ
Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

† Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ
τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ὡραιότητί σου
καὶ τῷ κάλλει σου.

† Καὶ ἐπίβηθι καὶ κράτει καὶ ἄρου
λευε. Ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτη-
τος καὶ δικαιοσύνης. καὶ ὁδηγήσει σε
θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου

† Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ,
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν τῇ
καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως

† Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ἐπ᾽ αἰῶνος αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου

† Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας
ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς

ὁ Θεός τῆς ἐλαίου ἀγαμιάδεως πα-
ρὰ τὰς μελόχας θκ.
η. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ
τῶν ἱματίων θκ ἀπὸ παστρέων ἐλε-
φαντίνων, ἐξ ὧν ἠύφρανάν σε·
10 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ
θκ. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξι-
ῶν θκ ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ πε-
ριβεβλημένη πεποικιλμένη.
11 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον
τὸ ὠς θκ· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ θκ
καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός θκ.
12 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ
κάλλους θκ· ὅτι κύριός ἐστιν ὁ Κύριός θ
13 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες
Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου
λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.
14 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ
βασιλέως

βασιλέως Εἰσεβῶν · ἐν χρυσοῖς
χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
15. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ
παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς · καὶ πλησίον
αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι
ι Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύ
νῃ καὶ ἀγαλλιάσει · εἰσελεύσονται εἰς
ναὸν βασιλέως.
ιζ Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννή
θησάν σοι υἱοί · καταστήσεις αὐ
τοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.
μα. Μνησθήσονται τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ · διὰ τοῦ
το λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

με-45.2. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ
δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς
εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.

5 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
τρέχεσθαι τὴν γῆν μεταβίβασθαι
θαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσων
4. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδα
τα αὐτῶν· ἐσαλεύθησαν τὰ ὄρη ἐν
τῇ ἀναβάσει αὐτῆς
5 Τὸ παράδοξον τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν εὐφρα
νθησαν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ
ὄρος ἅγιον αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.
6. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευ
θήσεται [illegible] αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ
πρωΐ [illegible] αὐτῆς.
7 Ἐτα[illegible]χθησαν ἔθνη ἐκλίθησαν βασι
λεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτῆς, ἐσαλεύ
θη ἡ γῆ.
8 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν,
ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ
9. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου,

ἃ

ἃ ἔδειξα τέρατα ἐπὶ τ῾ης γῆς.
10 Ἀνταναιρῶν πολεμους μεχρι τῶν
περάτων τ῾ης γῆς· τόξον συντρίψει
καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ σαρίσας κατα-
καύσει ἐν πυρί.
11 Σκολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ
εἰμι ὁ Θεὸς· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
12 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ ἡ-
μῶν· ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς
Ιακωβ

μς-46 6. 2. Πάντα τὰ ἔθνη χειροκροτήσατε
ταῖς χερσὶν· ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν
φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
3 ὅτι Κύριος ὕψιστος φοβερὸς βα-
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
4 ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ
τοὺς πόδας ἡμῶν.

5 Ἐξελεξάτο ἡμῖν τ[ὴν] κληρονομίαν
αὐτοῦ τ[ὴν] καλλονὴν Ἰακὼβ ὃν ἠγάπησεν.
6 Ἀνεβίβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· Κύ-
ριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος
χ. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε,
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
8 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τ[ῆς] γῆς ὁ
Θεὸς· ψάλατε συνέσει
9 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη·
ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.
10 Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ
τοῦ θ[εο]ῦ Ἀβραάμ· ὅτι τοῦ Θ[εο]ῦ οἱ
κραταιοὶ τ[ῆς] γῆς ἐσφόδρα ἐπήρθησαν.

μζ—μθ. 2 Μεγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὄρος ἁγίου
ὡ αὐτοῦ.
3 Εὐγενεία ἀγαλλιάματι πάσης τ[ῆς] γῆς
ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τῆς Βορρᾶ, πό-

πολις

πόλις τοῦ μεγάλου βασιλέως τοῦ μεγάλου.

4. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βασιλείοις αὐτῆς γινώσκεται ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

5. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

6. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

7. Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

8. Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίβεις πλοῖα Θαρσείς.

9. Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα

10 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου

σου ἐν μέσῳ τῆς λαοῦ σου.
11. Καὶ ἐπεποίθησαν ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα
τῆς γῆς· δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξι-
ά σου
12. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ
ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰου-
δαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.
13 Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε
αὐτὴν· διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις
αὐτῆς.
14 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν
δύναμιν αὐτῆς καὶ διανοήθητε
τὰς μάνδρας αὐτῆς· ὅπως ἂν διηγή-
σησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.
15 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ
ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας

μη-48

μη-48. 1 Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

3 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

4 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

5 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου. ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου

6 Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

7 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

8 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται

ἄνθρωπος

ἀνθρώπου; οὐ δύναται τῷ Θεῷ ἐξίλα-
σμα ἑαυτοῦ.

9 Καὶ τ̄ τ̄ τιμὴν τ̄ λυτρώσεως τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκοπίασεν εἰς
τὸν αἰῶνα.

10. Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· ὅτι οὐκ
ὄψεται καταφθοράν.

11. Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκον-
τας ἐπιλαμβάνεται ἄφρων καὶ ἄνους
ἀπολεῖται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλ-
λοτρίοις τ̄ πλοῦτον αὐτῶν

12 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐ-
τῶν εἰς τ̄ αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· ἐπεκαλέσαντο
τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαι-
ῶν αὐτῶν.

13 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συν-
ῆκε· παρεβλήθη τοῖς κτήνεσι

τοις ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐλοῖς.

14 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐλὼν σκληρὸν
αὐλοῖς· καὶ μελὰ παῦλα ἐν τῷ στομα
τι αὐλῶν εὐλογημένον
15 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἐνεύ-θα
νάθη ποιμανεῖ αὐλός. Καὶ κατακυ
ριεύσει αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπι
κωὶ καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιω
θήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἀπὸ τῆς δό
ξης αὐλῶν
16 Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τ. ψυ
χήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου ὅταν λάβῃ
με.
17 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρ
ωπος· καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δό
ξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ
18 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐ
τὸν λήψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκα
βήσεται

βηθεῖαι αὐλῶ ἡ δόξα αὐλῶ.
19 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐλῶ ἐν τῇ ζωῇ αὐ-
τῶ εὐλογηθήσεται ἐξομολογήσεταί
σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐλῷ.
20 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς παλέ-
ρων αὐλῶ ἕως αἰῶνος ὄψεται φῶς
21 Ἄνθρωπον ἐν τιμῇ ὢν ὑ συνῆ-
κε παρεβύνεμλήθη τοῖς κτήνεσιν
τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

μδ—49. 1 Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε,
καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου ἕως δυσμῶν.
2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡ-
ραιότητος αὐτοῦ.
3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει ὁ Θεὸς
ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Πῦρ
ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύ-
κλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.

4.

4. Προσκαλέσεσθαι τὸν οὐρανὸν ἄνω,
καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ
ὁ Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους
αὐτοῦ τοὺς διαθεμένους τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίας.
6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ· ὅτι Θεὸς κρι-
τής ἐστιν.
7 Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι·
Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ θε-
ὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω
σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώ-
πιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
9 Οὐ δέξομαι ἐκ τῶν οἴκων σου μόσ-
χους· οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χι-
μάρους.
10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ

δρυμῷ· χλιήνη ἐν τοῖς ὄρεσι χρόες.
11. Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τῶν ὀ
ρέων· καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ
ἐστιν.
12. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω· ἐμή
γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλή=
ρωμα αὐτῆς.
13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων· ἢ
αἷμα τράγων πίομαι;
14. Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως.
καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θ
λίψεως· καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δο=
ξάσεις με
16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός·
ἵνα τί σοὶ διηγῇ τὰ δικαιώματά
μου· καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην
μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἔρριψας τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18. Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέτρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἔτιθεις.
19. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν· καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα
20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἔτιθεις μεγάλον
21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσιώπησα· ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος. Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου
22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ· μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23. Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με· καὶ
ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σω-
τήριον Θεοῦ.

V—50— 3. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου,

4. Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με

5. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσ-
κω· καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διαπαντός.

6. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονη-
ρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως
ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου,
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

7. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην·

καὶ ἐν

χὴ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ
μήτηρ μου.
ϛ. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ
ἀδηλα καὶ τὰ ἀπόρρητα τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι
ζ. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρι-
σθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χι-
όνα λευκανθήσομαι.
ιθ. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐ-
φροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ
ταπεινωμένα
ι. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
ια. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγ-
καίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
ιβ. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προ-

σώπου

καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν
σου μὴ ἀνταναιρῆς ἀπ' ἐμοῦ.
14 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
15. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου,
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
16 Ἐῤῥύσατό με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται
ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
17. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
18. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἂν· ὁλοκαυτώμασι οὐκ εὐδοκήσεις.
19 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξου-

ουδενώσει.

20 Ἀγαθύνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

21. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ψα-51-3. Τί ἐγκαυχᾶσαι ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν;

4. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

5 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ τὴν ἀγαθωσύνην· ψεῦδος ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

6 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν.

7

ζ. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καλεῖ ὃς καὶ
τέλον, ἐλλιλα ἐς καὶ μελλησταί-
ται δε ἀπὸ ὀφειλώματον· καὶ τὸ βί
βλωμά σε ἐκ γῆς βώλων
η. Καὶ ὄνομαι διὰ τοι καὶ φοβηθή-
σονται· καὶ ἐπ' αὐτὸν μελήσουσι
καὶ ἐρεῖσιν·
θ. Ἰδὲ ἄνθρωπον ὃς σὲ ἔθετο Θε-
ὸν βοηθὸν αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπήλπισεν
ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ· καὶ
ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι
αὐτοῦ
ι. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία καλλικαρπον
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἠλπισα ἐπὶ τὸ
ἔλεον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
ια. Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα,
ὅτι ἐποίησας· καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά

σου

σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν οἰκτιρμῶν σου.

νβ-ξβ-2. Εἶπεν ἀγγέλου ἐναντίον τοῦ ἀγγέλου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὅτι θεός. Διέφθαρται καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

3. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

4. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

5. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ καταφαγόντες τὸν λαόν μου βρώσιν ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

10. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, ὃν οὐκ

ἦν

ἦν φοβοῦν· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρ-
πισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, καὶ
ἠθετήθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδέ-
νωσεν αὐτούς.

ϛ Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήρι-
ον τοῦ Ἰσραηλ; ἐν τῷ ἀποστρέ-
ψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ,
καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

νγ–53. 3. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με· καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

4 Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσ-
κλήσεώς μου· ἐνώτισαι τὰ ῥήματα
τοῦ στόματός σου.

5 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ'
ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χήν μου· καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐν
ἀντιπίον αὐτῶν.

η. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι· καὶ
ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
ζ Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχ-
θροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξο-
λόθρευσον αὐτούς.
ι Ἐκουσίως θύσω σοι· ἐξομολο-
γήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε,
ὅτι ἀγαθόν.
θ Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύ-
σω με· καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐ-
πείδεν ὁ ὀφθαλμός μου

νδ – 54 – 2. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προ-
σευχήν μου· καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν
δέησίν μου.
3. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐ-
λυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ
ἐταράχθην
4 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἁμαρτωλοῦ.

ἁμαρτωλὸν. ὅτι ἐξεκλινεν ἐπ' ἐ-
μὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκό-
τουν μοι.

5. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ,
καὶ φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

6. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ,
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

7. Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυ-
γας ὡς τῇ περιστερᾷ; καὶ πετα-
σθήσομαι καὶ ἀναπαύσω.

8. Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων· καὶ
ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9. Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀ-
πὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
10. Καταπόντισον Κύριε καὶ διάκλα-
σον τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον
ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

11. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
τὴν

τὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐλῆς· ἀνεμίκης
πόνθεν ἐν μέσῳ αὐλῆς.
12 Καὶ ἐὰν κλίνη ἐξ ἐλίπεν ἐκ
τῶν πλησίον αὐλῆς τοῦτο καὶ
δόλος
13. Ὅτι σὺ ἐβδρὸς ὠνείδισάν με, ὑ-
πήνεγκα ἂν ἐὰν ἔχθρὸς ὁμοίως ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην
ἐν ἀπ' αὐτοῦ
14. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ὁμότιμε ἡ-
γεμών μου καὶ γνωστέ μου
15 ὃς ἅμα ἐποιήσατο ἐν βρώσεσι συ-
μπλοκὴ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύ-
θημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
16 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ
καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες. Ὅτι
πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν
ἐν μέσῳ αὐτῶν.

17. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα·
καὶ ὁ Κύριός μου ἐβοήθησέ μοι.
18 Ἐπέρασα καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ
εἰσακούσεταί τῆς φωνῆς μου
19 λυτρωθεῖαι ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι,
ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν μετ' ἐμοί.
20 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν
αἰώνων· οὐ μὴ ἔστιν ἀλλοίωσις αὐ-
τοῖς καὶ οὐ μὴ φοβηθήσεται τὸν Θεόν.
21 Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ἀ-
πολύειν· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
22 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τὰ
πρόσωπα αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία
αὐτοῦ· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ

ὑπὲρ

ὑπὲρ ἐλαιον· καὶ τύλοι ἐνόι βολίδες.
23 Ἐπίρριπτον ἐπὶ Κύριον τ μεριμνάν σου καὶ τύλος σε διαθρέψει.
Οὐ δώσει εἰς τ αἰῶνα δίκαιον τῷ
καίῳ.
24 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς καλάσεις αὐτὰς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιόληθη ἡ μὴ ἡμι
σεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ
δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.
νε~55~2 Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ὅτι
καταπατήσε με ἄνθρωποι· ὅλην
τ ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
3 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅ
λην τ ἡμέραν ἀπὸ ὑψους ἡμέρας·
ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με
φοβηθήσονται· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ
ἐπὶ σοί.

ε Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τὸν λόγον
μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Θεῷ ἠλ-
πισα· οὐ φοβηθήσομαι τί ποιή-
σει μοι ἄνθρωπος.

ζ Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου
ἐβδελύσσοντο· καὶ ἐπ' ἐμὲ πάντες
οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

ζ Προσκρυβήσονται καὶ κατακρύψου-
σιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξα-
ι· καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

η Ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς δώσεις αὐτοῖς·
ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις ὁ Θεός.

θ Τὴν ζωήν μου ἀπήγγειλα σοι· ἔ-
θου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου· ὡς
καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου

ι Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς
τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός
μου

μου εἶ σύ.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα· ἐπὶ
τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

12. Ἐπὶ τῷ ἠλπισα Θεῷ· οὐ φοβη-
θήσομαι τί ποιησει μοι ἄνθρωπος.

13 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαὶ· ἃς
ἀποδώσω αἰνέσεως σοι.

14. Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ
θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισ-
θήματος· τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπι-
ον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

15–16. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλεη-
σον με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν
πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρ-
ελθῇ ἡ ἀνομία.

18 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψι-
στον· τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με·

4. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὑψους καὶ ἔλαβέ με, ἔλαβεν εἰς ὕδατα πολλὰ μετ' ἐμοῦ.
Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν ἔλεον αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.
5. Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου ἐχθρῶν ἐκραταιώθην τε καὶ ἐνεδυναμώθην ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅπλον καὶ βέλη καὶ γλῶσσαν αὐτῶν μάχαιραν ὀξεῖαν.
6. Ἐπεποίθησεν ἐπὶ τὸν θεόν μου καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τοῦ ἐλεῆσαί με.
7. Ἡγίασεν ἡ ἐκκλησία τοῖς πόσι μου καὶ ἐκάλεσεν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν.
8. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.

9. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
10 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε· ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
11 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεος σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
12 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ν΄–59΄–2. Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε· εἰθὲ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

3. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ· ἰσότητα αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν
4 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ

ἀπὸ

ἀπὸ μήτρας· ἐπλανήθησαν ἀπὸ
γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
ε. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοί-
ωσιν τοῦ ὄφεως· ὡσεὶ ἀσπίδων
κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς
ς. Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν
ἐπᾳδόντων· φαρμάκου τε φαρμα-
κευομένου παρὰ σοφῷ
ζ. Ὁ Θεὸς συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· τοὺς
μύλους τῶν λεόντων συνέθλα-
σεν ὁ Κύριος.
η Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ δι-
απορευόμενον· ἐντενεῖ τὸ τόξον
αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενηθῶσιν.
θ Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀπελεύ-
σεται· ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ
εἶδον τὸν ἥλιον.

10.

10 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας
ὑμῶν τὴν ῥαμνον· ὡσεὶ ζώντας
ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς
11 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν
ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν· τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵμα-
τι τοῦ ἁμαρτωλοῦ
12 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος εἰ ἄρα
ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα
ἔστιν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν
τῇ γῇ.

Ψη~ 58~.2. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός· καὶ ἐκ τῶν ἐπανιστα-
μένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

3. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων
σῶσόν με.

4

4. Ὅτι ἰδὼ ἐδήρευσαν τ̃ ψυχήν μου· ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ χραταιοὶ οὐδὲ ἡ ἀνομία μου, οὐδὲ ἡ ἁμαρτία μου, Κύριε. 5 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ ἡτοιμάσθην. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἴδε

6. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέπτεσθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

7 Ἐπιστρεφέσθων εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξεσθων ὡς κύων· καὶ κυκλώσεσθωσαν πόλιν.

8 Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσε;

9. Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτούς·

ἐξουδενώσεις

ἐξολεθρεύσεις πάντα τὰ ἔθνη.

10 Τὸ χρίσμα μου πρόσεχε φυλάσσων· ὅτι σὺ ὁ θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

11 Ὁ θεός μου, τὸ ἔλεον αὐτοῦ προφθάσει με· ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

12 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ καθάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

13 Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν καὶ συμπεριλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται.

14 Συντέλεια ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐκ ἔσονται· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς.

15 Ἐπιστρέψθσιν εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξθσιν ὡς κύων, καὶ σκυλῶσι
θι πόλιν.

16 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ, χορτασθῶσι καὶ γογγύσθσιν.

17. Ἐγὼ δὲ ἀδουκι τῇ δυνάμει σθ, καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρωΐ· τὸ ἐλεός σθ· ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου μου Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ Θεός μου· ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

νθ ~ 59 ~ 3. Ὁ Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς· ὠργίσθης καὶ ἀνεκήρησας ἡμᾶς.

4. Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

5.

5. Ἔδειξας τῷ λεῴ σκληρὰ ἐπόνει ἡμῖν οἶνον κατανύξεως.
6 Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε ἡμέραν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
7. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἠγαπημένοι σου ἔσωσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
8 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ μεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
9 Ἐμοῦ ἐστι Γαλαὰδ καὶ ἐμοῦ ἐστι Μανασσῆ· καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου
10 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

ιι. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περι
οχῆς; Τίς ὁδηγήσει με ἕως τ῀ῆ
Ἰδουμαίας;
ιβ οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμε=
νος ἡμᾶς; Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ
θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
ιγ Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλί=
ψεως· ὅτι ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
ιδ. Ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύνα=
μιν· καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς
θλίβοντας ἡμᾶς

ξ — 60 — 2. Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεή=
σεώς μου· πρόσχες τῇ προσευ=
χῇ μου.
3 Ἀπὸ τῶν περάτων τ῀ῆς γῆς πρὸς
σὲ ἐκέκραξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι
τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς
με· ὡδήγησάς με. _____

4.

4. Ὅτι ἐγενήθης ἐλπὶς μὲ πύρ-
γον ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
5. Παροικήσω ἐν τῇ σκηνώματί
σου εἰς τοὺς αἰῶνας· σκεπασθήσο-
μαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.
6. Ὅτι σὺ ὁ θεός εἰσήκουσας τῶν
προσευχῶν μου· ἔδωκας κληρο-
νομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄ-
νομά σου.
7. Ἡμέρας ἐπ' ἡμέρας βασιλέως
προσθήσεις· τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως
γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
8. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπι-
ον τοῦ θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν
αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτόν;
9. Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου
εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦ-
ναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ξα-

ξα – δι – 2. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται
ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ
σωτήριόν μου.
3. Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σω-
τήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου· οὐ μὴ
σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.
4. Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄν-
θρωπον; φονεύετε πάντες ὡς
τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ
ὠσμένῳ.
5. Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαν-
το ἀπωσασθαι, ἐξήρμοσαν δί-
ψαν. Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν·
καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
6. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι
ἡ ψυχή μου· ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑ-
πομονή μου
7. Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου,
ἀντιλήπτωρ

ἀνθρώπων μᾶλλον ἢ μὴ πλανᾶσθε εὐθέως.
8 Ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ θαρρεῖν μου
καὶ ἡ δόξα μου. Ὁ θεὸς τῆς δυνάμεώς
μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.
9 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συν-
αγωγὴ λαοῦ. Ἐκχέετε ἐνώπιον
αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι ὁ
θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.
10 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀν-
θρώπων· ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆ-
σαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ
τὸ αὐτό.
11 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν καὶ
ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε.
πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσθῆσθε
τῇ καρδίᾳ
12 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο
ταῦτα

ταῦτα ἠχησατε· ὅτι τὸ κράτος τοῦ
Θεοῦ.

13 Καὶ σὺ Κύριε τὸ ἔλεος· ὅτι
σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ξβ~62~ 2. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ
ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή
μου· ποσαπλῶς σοι ἐπιποθεῖ μου ἡ
σὰρξ μου ἐν
γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
3 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι,
τοῦ ἰδεῖν τὴν δυναμίν σου καὶ τὴν
δόξαν σου.
4. Ὅτι κρεῖσσόν τὸ ἔλεός σου
ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαι-
νέσουσί σε.
5. Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ
μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς
χεῖράς μου.

5. Ὡδὲ στέλλον καὶ πιόλησι ἐμπλη
ἀεὶ ἡ ψυχή μου· καὶ γείλη ἀγαλ
λιάσεως κινέσει τὸ ὄνομά σου.
7 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρω
μνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμε
λέτων εἰς σέ.
8 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγ
αλλιάσομαι.
9 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω
σου· ἐμὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
10. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς
11. Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας
ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.
12 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται

ἐπὶ

ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεσθήσεται πᾶς
ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

ξγ—63 2. Εἰδάχσθον ὁ Θεὸς τ προσ-
ευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τ ψυχήν μου.

3 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων· ἀπὸ πληθους ἐργαζομένων ἀνομίαν.

4 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρόν·

5 Τοῦ ἀποκρυβῆναι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξαίφνης ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται.

6. Ἐκραταιώσαντο ἑαυτοῖς λόγον πο-

νηρὸν

νηρὸν, σιμῆλθον τὰ χρόνια π
γάλα· ἔπαν, τίς ὄφελι ἀὐλός;
χ Ἐξηρεύνη χν ἀνοίχν, ἐξέλι
πον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει.
π λεύ ελαι ἄνθρωπον, καὶ
καρδία βατεῖα,
κ. Καὶ ὑκωνί ελαι ὁ ὠδὸς. Βέ
λω νηπίων ἐγενήμην καὶ
πληγαὶ ὠλῶν.
ϗ Καὶ ἐξουδένησαν κύλον κ
γλῶσσαι κύλων. Ἐτας ἤθησαν
πάντες οἱ θεωροῦντες κύτες.
ιο Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρω
πος καὶ ἀνήγγειλαι τὰ ἔργα
τὰ ὠδῆ, καὶ τὶ ποιήμαλα κύλῳ
δυνήσεαν.
ια Εὑρησιωδήσελαι δίκαιον ἐν τῷ
Κυρίῳ καὶ ἐλπισι ἐπ' κύλον. Καὶ,

ἐπαινεθήσονται

ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ.

ξδ ~ δ4. ~ 2. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς
ἐν Σιὼν· καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται
εὐχή· [ἐν Ἱερουσαλήμ.]
3 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου· πρὸς
σὲ πᾶσα ἡ σὰρξ ἥξει
4. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμω-
σαν ἡμᾶς· καὶ τὰς ἀσεβείας ἡ-
μῶν σὺ ἱλάσῃ.
5 Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προ-
σελάβου· κατασκηνώσει ἐν ταῖς
αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν
τοῖς ἁγαθοῖς τοῦ οἴκου σου,
ὁ ναός σου.
6 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ ἐπή-
κουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡ-
μῶν· ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων
γῆς

τον [illegible] ἢ των ἐν θαλάσσῃ μα-
χραν.
ζ Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ὀργύῃ σ.
περιεχώμενον ἐν συναστείᾳ.
η Ὁ συνταράσσων τὸ χῦμα [illegible]
λάσσης· ἢ ἤσσ κυμάτων αὐτῆς
θ Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καρ-
βηθήσονται οἱ καταικάζοντες τὰ πέ-
ρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου ἔξο-
δους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.
ι0. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας
αὐτὴν ἐπλήθυνας τὸ πλουτίσαι
αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπλήρω-
θη ὑδάτων. Ἡτοίμασας τὴν τροφὴν
αὐτῶν ὅτι οὕτως ἐστὶν ἡ ἑτοιμασία.
ιι Τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέτρησον·
πλήσυνον τὰ γενήματα αὐτῆς·
ἐν ταῖς πομφόλυξιν αὐτῆς εὐφρανθή-

σεται

δεῖχαι ἀκαλέπτως.

12. Εὐλογήσεις τὸ στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

13. Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

14. Ἐνδύσονται οἱ κριοὶ τῶν προβάτων σου, καὶ αἱ σκολάδες πλησθήσονται σίτου· κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ξε ~ ϭε ~ 1. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

2. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ·

3. Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου; Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεως σου ψευσθήσονταί σοι οἱ ἐχθροί σου.

4. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι· ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ· φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλατταν εἰς ξηράν· ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποσί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ

7. Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουστὴν ποιήσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

9. Τῶ θεμένω τ̃ ψυχήν μω εἰς ζωήν·
καὶ μὴ δόντα εἰς σάλον τὸν πόδα μω
10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς·
ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυρῶται τὸ
ἀργύριον.
11. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τ̃ παγίδα·
ἔθου θλίψεις ἐπὶ τ̃ νῶτον ἡμῶν.
12. Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διήλθομεν
διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐξήγα-
γες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν
13. Εἰσελεύσομαι εἰς τ̃ οἶκόν σου
ἐν ὁλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω
τὰς εὐχάς μω.
14. Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου· καὶ
ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλί-
ψει μου.
15 Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα
κριῶν

χνσιν σου μετὰ συμμάχων χ
ων· ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρ
μὴ δεῦτε ἀκουσάτε ἡ γῆ καὶ πάν
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὅτι
ἔστιν ἐν τῇ ὑμέρᾳ ἐκ
ιχ. Πρὸς ὠλὸν τὸν στόμα μου ἐκ
χρεχ'κ' ὑμῶν ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
18. Ἀδικίαν εἶδον ὀργὴν ἐν καρδίᾳ
μου, μὴ εἰσακούσεται Κύριος.
19 Διὰ τοῦτο ἐκλήσεται μου ὁ θεὸς
προσώπῳ τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.
20 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὃς οὐκ ἀπ
στρέψατο τὴν προσευχήν μου καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ξς ϭϛ 2. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.
3 Ἵνα γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου
ἐν

ἐν πᾶσιν ἐθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
4. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
ὁ Θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες
5. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθω-
σαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐ-
θύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ σου διορθώσεις.
6. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ
Θεός· ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοὶ πάντες.
7 Γῆ ἔδωκε τὸ κάρπον αὐτῆς· εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
8. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ φοβηθή-
τωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ξζ—ος. 2. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκε-
δασθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ
φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀ-
πὸ προσώπου αὐτοῦ.

3.

β. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτω
σαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προ-
σώπου πυρὸς· οὕτως ἀπόλοιντο
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
δ Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ·
τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
ε Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβε-
βηκότι ἐπὶ δυσμῶν· Κύριος ὄ-
νομα αὐτῷ· ἀγαλλιᾶσθε ἐνώ-
πιον αὐτοῦ.

ς. Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ, οἱ πατέρες τῶν ὀρφανῶν,
καὶ κριταὶ τῶν χηρῶν· ὁ Θεὸς ἐν
τοπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ
ζ Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους
ἐν οἴκῳ ἐξάγων τοὺς δεδεμένους

ἐν

ἐν κυβείᾳ. Ὁμοίως τὰς πορνικὰς
καὶ πόρνους, τὰς καλοὺς ἄνδρας ἐν
τάφοις.

θ. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε
ἔναντι τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαί-
νειν σε τὴν ἔρημον·

ϙ. Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ
ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ
Σινᾶ· ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

ι. Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίσεις ὁ Θεὸς
τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένη-
σε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

ια. Τὰ ζῶά σου κατῴκησαν ἐν αὐτῇ·
ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ
πτωχῷ ὁ Θεός.

ιβ. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγ-
γελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

ιγ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ
ἠγαπη-

ἀγαπητὸν τὸ ἀγαπητὸν ἢ ὡς κοίλη
τὴν οἰκὸς διελέσθαι ἀχύλα.
ιζ Ἐὰν κοιμᾶσθε ἀναμέσον τῶν
κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς πε-
φηνυγμέναι ἐν τὰ μετάφρενα
αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.
ιη Ἐν τῷ διασκορπίζειν τὸν ἐπουράνιον
βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσον-
ται ἐν Σελμών.
ιθ Ὄρος θεοῦ ὄρος πίον· ὄρος
πεπυρωμένον, ὄρος πίον.
κ Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη πεπυ-
ρωμένα; Τοῦτο ὄρος εὐδόκησεν
ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. Καὶ
γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς
τέλος.
κα Τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον·
χίλιοι ἐς εὐθηνοῦντων· Κύριος ἐν
σινᾶ

αὐλοῖς ἐν Σινᾷ ἐν τῷ ἁγίῳ

19. Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευ-
σας αἰχμαλωσίαν. Ἔλαβες δό-
ματα ἐν ἀνθρώπῳ· καὶ γὰρ ἀπει-
θοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι.

20. Κύριον ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐ-
λογητὸς Κύριον ἡμέρᾳ καθ' ἡμέ-
ραν· ὁ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς
τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

21. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Θεὸς τοῦ σώ-
σειν· καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ
θανάτου.

22. Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφα-
λὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ· κορυφὴν θρι-
χὸς διαπορευομένων ἐν πλημμε-
λείαις αὐτῶν.

23. Εἶπε Κύριος, ἐκ Βασὰν ἐπι-
στρέψω· ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς

θαλάσσης

θαλάσσης.
24. Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν
αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν
σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
25. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ
Θεὸς· αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ
βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
26. Προέφθασαν ἄρχοντες ἑπόμε
νοι ψαλλόντων· ἐν μέσῳ νεανί
δων τυμπανιστριῶν
27 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
Θεόν· τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
28 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν
ἐκστάσει· ἄρχοντες Ἰούδα ἡγε
μόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβου
λών, ἄρχοντες Νεφθαλί.
29 Ἔντειλαι ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου·
δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατειρ-

τιῶν

τίθω ἐν ἡμῖν.

30. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
δοὶ οἴσουσί βασιλεῖς δῶρα.

31. Ἐπιλίμηον τοῖς θηρίοις τοῦ κα-
λάμου. Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων
ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ
μὴ ἀποκλεισθῆναι τὸς δεδοκι-
μασμένους τῷ ἀργυρίῳ. Διασκόρ
πισον ἔθνη τὰ τὸς πολέμους
θέλοντα

32. Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐ-
τοῦ τῷ Θεῷ.

33 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ
Θεῷ· ψάλατε τῷ Κυρίῳ.

34. Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κα-
τὰ ἀνατολάς· ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φω-

νῆ αὐτῆ φωνὴν δυνάμεως.
35. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτῆ
καὶ ἡ δύναμις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις.
36 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁ-
σίοις αὐτῆ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτῆ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.
ξη ~ δθ ~ 2. Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι
εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυ-
χῆς μου.
3 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ καὶ
οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς
τὸ βάθος τῆς θαλάσσης· καὶ κατα-
γὶς κατεπόντισέ με
4 Ἐκοπίασα κράζων ἐβράγχια-
σεν ὁ λάρυγξ μου· ἐξέλιπον
οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
με

με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
5. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς θρίξας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως. Ἃ οὐκ ἥρπαζον τότε ἀπεδίδουν. 6 Ὁ Θεός σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. 7 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
8. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου
9. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου· καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός

μηζρός μθ.
10 ὅτι ὁ ζῆλος τῆ οἴκθ σθ καλέσ γέ
με· καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόν-
των σὲ ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
11 Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν
ψυχήν μθ· καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνει-
δισμὸς ἐμοί.
12. Καὶ ἔθετην τὸ ἔνδυμά μθ σάκ-
κον· καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς πα-
ροιμίαν.
13. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθη-
μενοι ἐν πύλῃ· καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλ-
λον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
14. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μθ πρὸς
σὲ Κύριε· καιρὸς εὐδοκίας ὁ
θεός ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σθ
ἐπάκουσόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σω-
τηρίας σου.

15 Σῶσόν με ἀπὸ παγίδος ἵνα μὴ
ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούν-
των με καὶ ἐκ τῶν βάθους ὑδάτων.
16 Μή με καταπονηθάτω καταιγὶς
ὕδατος· μηδὲ καταπιέτω με
βυθός, μηδὲ θλιβέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ
ἀφ' τὸ στόμα αὐτοῦ.
17. Εἰσάκουσόν μου Κύριε ὅτι χρη-
στὸν τὸ ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ.
18 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσ-
πόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλί-
βομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
19. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρω-
σαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου ῥῦσαί με.
20. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισ-
μόν

ἡμόν μου· καὶ τὴν λύπην μου καὶ τὴν
ἐνθροπὴν μου. Εὐαγγέλιον οἱ πάντες
οἱ θλίβοντές με
21. Ὄνειδος προσεδόκησεν ἡ
καρδία μου καὶ τὰ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑ-
πέμεινα συμπαθοῦντα καὶ οὐκ ἦν· καὶ
παρακαλοῦντα, καὶ οὐκ
εὗρον
22. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου
χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπό-
τισάν με ὄξος
23. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα· καὶ εἰς
ἀνταπόδομα καὶ εἰς σκάνδαλον
24. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν
νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον
25. Ἔκκεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου
καὶ

καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς οὐκ ἀκαθάρτοις αὐτός.
25. Ἐνηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἡρη-
μωμένη· καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
26. Ὅτι ὃν αὐτὸς ἐπάταξας αὐτοὶ κατ-
εδίωξαν· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τρω-
μάτων μου προσέθηκαν.
28. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομί-
αν αὐτῶν· καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν
ἐν δικαιοσύνῃ σου
29. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
ζώντων· καὶ μετὰ δικαίων μὴ γρα-
φήτωσαν.
30. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ·
καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντι-
λάβετό μου.
31. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου
μετ' ᾠδῆς· μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

32. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσ-
χον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὁπλάς.

33. Ἐδέτωσαν πλωτοὶ καὶ εὐφρανθή-
τωσαν· ἐκζηλήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζή-
σεσθε.

34. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων
ὁ Κύριος· καὶ τοὺς πεπεδημένους
αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν

35. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ· θάλασσα καὶ πάντα τὰ
ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.

36. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰ-
κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τοῦ Ἰου-
δαίας καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ· καὶ
κληρονομήσουσιν αὐτήν

37. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐ-
τοῦ κατέξουσιν αὐτήν· καὶ οἱ ἀγα-

πῶντες

πᾶντες τὸ ὄνομα κύριος κλη-
θήνωσιν ἐν αὐτῇ.

ξδ-δθ. 2. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν
Κύριε πρόσχες μοι. μου πρόσχες. Κύριε εἰς τὸ βοηθεῖν ἑτοίμει σπεῦσον
st in LXX. 3. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη-
σαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀπο-
στραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ κα-
ταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
4 Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυ-
νόμενοι· οἱ λέγοντές μοι· εὖγε εὖγε.
5 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ λεγέ-
τωσαν διαπαντὸς· μεγαλυνθήτω ὁ Θε-
ὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου
ὁ Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης· ὁ Θεὸς βο-
ήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου
εἶ σύ· Κύριε μὴ χρονίσῃς
ο-λο- 6. Εἰς σοὶ Κύριε ἤλπισα· μὴ καται-
σχυνθείην

εἰς τὸν χιλιάρχην.

2. Εἰ τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ
ἐξελοῦ με· κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου
καὶ σῶσόν με

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν
καὶ εἰς τοπον ὀχυρὸν τοῦ σῶ-
σαι με· ὅτι στερέωμά μου καὶ κατα-
φυγή μου εἶ σὺ

4. Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλοῦ ἐκ χειρὸς παρανομοῦ-
ντος καὶ ἀδικοῦντος

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε·
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ κοιλίας
ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ μου εἶ
σκεπαστής. Εἰς σοὶ ἡ ὑμνησίς μου
διαπαντός

7. Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
καὶ σὺ

ψ θὺ βοηθὸς χρηταιός
κ Πληρωθηίω τὸ στομα μὺ αἰνέσε=
ως· ὅπως ὑμνήσω τ δόξαν σὺ, ὅ=
λην τ ἡμεραν τ μεγαλοπρέπειάν
σου
ο Μὴ ἀποῤῥίψης με εἰς καιρὸν γή=
ρους· ἐν τῷ ἐκλείπειν τ ἰσχύν μὺ
μὴ ἐγκαταλίπῃς με
ιο ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μὺ ἐμοὶ οἱ
οἱ φυλάσσοντες τ ψυχήν μὺ συνε=
βάλοντο ἐπὶ τὸ αὐτό.
ια Λέγοντες ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν
αὐτὸν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτὸν· ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.
ιβ ὁ Θ. ὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμὲ· ὁ
Θεός μὺ εἰς τ βοήθειάν μὺ πρόσχες
ιγ Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν
οἱ ἐνδιαβάλλοντες τ ψυχήν μὺ πε=

βαλέτωσαν

ἐπιθέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ιε Ἐμὲ δὲ διαπαντὸς ἐλπιοῦσι
προσθήσουσι ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.
ιϛ Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαι-
οσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σω-
τηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματα
ιζ Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρί-
ου Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύ-
νης σου μόνου
ιη Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότη-
τός μου καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ
τὰ θαυμάσιά σου.
ιθ Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ
Θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἂν
ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου παντὶ
τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.
κ Τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δικαιο-

σύνην

δύνην δὲ ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων· ἃ
ἐποίησάς με, κλῆσιν. ὁ Θεὸς τίς ὅ-
μοιός σοι;
20. Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πο-
λλὰς καὶ κακὰς καὶ ἐπιστρέψας ζῶ-
οποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς
γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.
21. Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου,
καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με·
καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν
ἀνήγαγές με
22. Καὶ γὰρ ἐν ᾧ ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ὠδῇ, κλαυθμὸν καὶ κλαυθμόν σου ὁ
Θεός· κλαύσω σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Ἅ-
γιος τοῦ Ἰσραήλ.
23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου, ὅ-
ταν κλαύσω σοι· καὶ ἡ ψυχή μου, ἣν
ἐλυτρώσω.

24. Ἔτι δὲ καὶ ἡ μελέτη μου ὅλην
τὴν ἡμέραν μελετήσει τ̄ δικαιοσύ
νην σου ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντρα
πῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
Ὁάλμ. Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ
βασιλεῖ δὸς καὶ τ̄ δικαιοσύνην
σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.
2 Κρίνειν τ̄ λαόν σου ἐν δικαιοσύ
νῃ καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει
3 Ἀναλαμβάνω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ
λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοί.
4 Ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ τοὺς πτω
χοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν
πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.
5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ
πρὸ τ̄ σελήνης γενεὰς γενεῶν
6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πό
κον καὶ ὡσεὶ σταγόνες σταλοῦσαι ἐπὶ
τὴν

τὴν γῆν.

7 Ἀναλελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη· καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης· καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς· πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου· καὶ πένητα ᾧ οὐκ ὑπῆρχε βοηθός.

13. Φείδεται πτωχοῦ καὶ πένητος· καὶ
ψυχὰς πενήτων σώσει
14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώ
σεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ ἔντι
μον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐ
τοῦ
15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ
ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας· καὶ προ
σεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰπαντος·
ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογηθήσεται αὐτός.
16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ'
ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσε
ται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως
ὡσεὶ βοτάνη τῆς γῆς
17 Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημέ
νον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου
διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εὐλο

γηθήσονται

μιμήσονται ἐν τούτῳ πάντες οἱ μι-
λαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακα-
ρισθήσονται αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραήλ· ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος·
19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς
δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πλησθή-
σεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ
γῆ. Γένοιτο γένοιτο!

ορ~72.~.λ. 1 Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ
Ἰσραὴλ· τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.
2. Ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύ-
θησαν οἱ πόδες· παρ' ὀλίγον ἐξε-
χύθη τὰ ὀφθαλμά μου
3. Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνομοις
εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν
4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ

δ ινα ὦ αὐλῶν · ἢ στερέωμα ἐν τῇ
μάστιγι αὐλῶν.
ε Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ
ἢ μελὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθή-
σονται.
ς Διὰ τοῦτο ἐκράληθεν αὐλὸς ἡ
ὑπερηφανία· περιεβάλοντο ἀδι-
κίαν καὶ ἐνδύσεων αὐλῶν.
ζ Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ πέλαγος ἡ
ἀδικία αὐλῶν· ἐπήλθον εἰς δι-
ανοιαν καρδίας.
η Διανοηθήσονται καὶ λαλήσουσιν ἐν
πονηρίᾳ· ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος
λαλήσουσιν.
θ Ἔστησε εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα
αὐλῶν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐλῶν ἐπῆλθεν
ἐπὶ τῆς γῆς
ι Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου
ἐν αὐτῷ

ἐνταῦθα καὶ ἡμέρας πλήρεις εὑρεθῆ-
ναι ἐν κυβοις.
ιθ. Καὶ εἶπαν, πῶς ἔγνω ὁ Θεὸς·
μὴ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ;
κ. Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθη-
νοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτον.
κα. Καὶ εἶπα, ἄρα μάταιον ἐδικαί-
ωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην
ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.
κβ. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένον
ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ὁ ἔλεγχός μου
εἰς τὰς πρωΐας.
κγ. Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως·
ἰδοὺ τὴν γενεὰν τῶν υἱῶν σου ἠθυνθήτη-
μεν.
κδ. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο·
κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου
κε. Ἕως ἂν εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον

τοῦ Θεοῦ

τῶ θεῶ· οὐκ ἐῶ τὰ ἔθη ὑμᾶς
ὑπ. Πλὴν διὰ τὸ δολιότητα ἑτέρου
αὐτοῖς πολεμεῖν αὐλὸς ἐν τῷ ἱε-
παρθῆναι.
ιγ. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρημωσίν;
Ἐξέπιπτε ἐξέλιπον· ἀπώλοντο δι-
ὰ τὴν ἀνομίαν αὐλῶν
20 Ὠδὴ ἐνυπνιον ἐξεπορευόμενα·
Κύριε ἐν τῇ πολει σου τὴν ἡδο-
να αὐλῶν ἐξουδενώσεις.
21 Ὅτι ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου· ὡς οἱ
ἐχθροί μου ἠμάθησαν.
22 Καὶγὼ ἐξουδενωμενη ὡς ἀπὸ ἐρημω-
σύνης ἐρεῖ ἐμοὶ παραδοσ.
23 Καὶ ὁ διαπαιδὸς μετὰ τῆς ἐκρε-
κλίνας τ' ἱερεῖς τ' ἐξίας μου
24. Εἰ τῇ ἀσθενῇ σου ὠδήγησάς με
ὡς μετὰ δόξης προὐλάβου με.

25.

25 Τι γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρα-
νῷ· καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ
τῆς γῆς;
26. Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ
ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27. Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς
ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται. Ἐξωλόθρευσας
πάντα τὰ πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ
θεῷ ἀγαθόν ἐστι τίθεσθαι ἐν τῷ
Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. Τοῦ ἐξαγγεί-
λαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς
πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ογ ~ χγ ~ λ. Ἵνατί ἀπώσω ὁ θεὸς εἰς τέλος;
ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου.
2. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς

ἐκτήσω

ἐκλήθω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώθω φάρ-
δον κληρονομίας θε Ὀρθ. Σιὼν
τοῦτο δ' καλεσκήνωθας ἐν αὐλῷ
ὃ Ἔπαρον τὰς χεῖράς θε ἐπὶ τὰς
ὑπερηφανίας λαῶν εἰς τέλθ. Ὅθα
ἐπονηρεύθατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
σου.

4 Καὶ ἐνεκαυχήθατο οἱ μισοῦντές
σε ἐν μέσῳ τ῀ ἑορτῆς θε· ἔθεντο
τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τ῀ εἴσ-
οδον ὑπεράνω ὡς ἐν δρυμῷ ξύ-
λων ἀξίναις ἐξέκοπτον.

6 Τὰς θύρας αὐλῆς ἐπελαυλὸ ἐν
πελέκει κ' λαξευτηρίῳ καθεῖλαν
ξαν αὐλήν.

7. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστη-
ριόν θε εἰς τ῀ γῆν· ἐβεβήλωσαν

τὸ

τὸ σχήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.
9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης· καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
10. Ἕως ποτε ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
11. Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου· ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;
12. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου

τὴν

τὴν θάλασσαν· σὺ συνέθριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τὸ ὕδατος.
ιδ Σὺ συνέθριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ
δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λα-
οῖς τοῖς Αἰθίοψι.
ιε Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους·
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἔθαμ.
ις Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἐστιν ἡ
νύξ· σὺ καταρτίζω ἥλιον καὶ σελήνην.
ιζ Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς
γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας
ιη Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεως σου ἣν ἐκ-
τήσω τὸν Κύριον· καὶ λαὸς ἄφ-
ρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
ιθ Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν
ἣν ἐξωμολογήσαντό σοι· τῶν ψυχῶν
τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
κ Ἔστησον εἰς τὴν διαθήκην σου,

ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσχολωμένοι
τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμέ-
νον καὶ πεινῶν ὑμνήσει σου τὸ ὄνομα θε.
22 Ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην
σου· μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν
ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκε-
τῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούν-
των σε ἀναβαίνει διαπαντὸς πρὸς σέ.

ϑδ~74.~2. Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς·
Ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλέσομεν
ϑα τὸ ὄνομα σου διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
3. Ὅταν λάβω καιρὸν· ἐγὼ εὐθύ-
τητας κρινῶ.
4 Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦν-

τες

τες αὐλήν· ἐγὼ ἐστερέωσα τὸς στύ
λους αὐλῆς
ε Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρα
νομεῖτε· καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ
ὑψοῦτε κέρας.
ς Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας
ὑμῶν· μὴ λαλεῖτε ἀδικίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ
ἀδικίαν.
ζ. Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ
δυσμῶν οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων.
η Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι τοῦτον
ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ
θ Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου,
οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεκέρασται,
καὶ ἔκλινεν ἀπ' τοῦτο εἰς τοῦτο·
πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
ι Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν
αἰῶνα

αἰῶνα· ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρ-
τωλῶν συνκλάσω· καὶ ὑψωθή-
σεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

οε ~75~. 2 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ
Θεὸς· ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.
3. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τό-
πος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητήριον
αὐτοῦ ἐν Σιών.
4. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ
πόλεμον.
5. Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀ-
ρέων αἰωνίων.
6. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι
τῇ καρδίᾳ· καὶ οὐχ εὗρον ὕπνον πάντες
οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7.

7 Ἀπὸ ἐπιλυμήδεώς θε ὁ Θεὸς Ἰα-
κὼβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκό-
τες τὸς ἵππους.
8 Σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τὶς ἀνθιστή-
σεται σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σε,
9 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν.
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν.
10. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸ
Θεὸν· τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾳ-
εῖς τῆς γῆς.
11 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομο-
λογήσεταί σοι· καὶ ἐγκατά-
λειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.
12. Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυ-
ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύ-
κλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα
13. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύ-
ματα ἀρχόντων· φοβερῷ παρὰ τοῖς

βασιλεῦσι

βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ps. 76. 2. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα· καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

3. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα· ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

4. Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ εὐφράνθην. ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου

5. Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

6. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ ἔτη αἰώνια,

7. Ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν

καὶ

καὶ ἔσαλπον τὸ πνεῦμά μου.

8. Μὴ εἰς τὸν αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος· καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

9 Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάς;

10. Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς· ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;

11 Καὶ εἶπα, νῦν ἤρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

12 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

13 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι σου ἀδολεσχήσω

14. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς

τίς

τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;
15 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύνα-
μίν σου
16 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν
λαὸν σου τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.
17 Εἰδόσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς εἶδό-
σαν σε ὕδατα· καὶ ἐφοβήθησαν καὶ
ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.
18 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων φωνὴν ἔδω-
καν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
διαπορεύονται.
19 Φωνὴ τοῦ βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ,
ἐφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμέ-
νῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμησε γῆ καὶ ἐστενάχησε γῆ.
20. Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ
τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ
ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

21.

22. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν
σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών
οἱ ~ ~ ~ Προέφθειε λαός μου τὸ ὄνομον
μου καὶ ἤλθε τὸ ὄς υμων εἰς τὰς ἡ
μαλα τῆς στόματός μου.
2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στό=
μα μου· φθέγξομαι προβλήματα
ἀπ' ἀρχῆς.
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωμεν αὐτὰ·
καὶ οἱ πατέρες ἡμων διηγήσαντο ἡμῖν.
4. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῶν αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀ=
παγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου·
καὶ τὰς δυναστείας αὐτῆς καὶ τὰ θαυμά=
σια αὐτῆς ἃ ἐποίησε.
5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ
καὶ νομον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ. Ὃν ἐνε=
τείλατο τοῖς πατράσι ἡμῶν· γνωρί=
σαι

σαι

θαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
6. Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ
οἱ τεχθησόμενοι καὶ ἀναστήσονται
καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπί-
δα αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν
ἔργων τοῦ Θεοῦ Καὶ τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες
αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικ-
ραίνουσα. Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε
τὴν καρδίαν αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώ-
θη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.
9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλ-
λοντες τόξον ἐστράφησαν ἐν ἡ-
μέρᾳ πολέμου
10. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην
τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ
ἠθέλησαν

ἦλθον πορεύεσθαι.

11. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσι-
ῶν αὐτῶ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτῶ
ὧν ἐδειξεν αὐτοῖς.

12. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν
ἃ ἐποίησε θαυμάσια ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέῤῥηξε θάλασσαν καὶ διήγα-
γεν αὐτούς· ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ
ἀσκόν

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φω-
τισμῷ πυρός

15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ·
καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσ-
σῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας·
καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

17

17. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν
αὐτῷ· παρεπίκραναν τὸν Ὕψιστον
ἐν ἀνύδρῳ·
18. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν· τοῦ αἰτῆσαι βρώ-
ματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν·
19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ καὶ
εἶπαν· μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοι-
μάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ,
20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν καὶ ἐρρύη
σαν ὕδατα καὶ χείμαρροι κατεκλύ-
σθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦ-
ναι; ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λα-
ῷ αὐτοῦ;
21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβά-
λετο· καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ· καὶ
ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ·

οὐδὲ

ὃδε ἠλπίδαν ἐπὶ τὸ δωλήριον αὐτῶ
29 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπερ-
άνωθεν · καὶ θύρας οὐρανῶ ἀνέῳξ ·
24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φα-
γεῖν · καὶ ἄρτον οὐρανῶ ἔδωκεν αὐτοῖς.
25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρω-
πος · ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς
εἰς πλησμονήν
26 Ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανῶ · καὶ
ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάστείᾳ αὐτοῦ
Λίβα.
27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς ὡσεὶ
χοῦν κάρκας · καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλάσ-
σων πετεινὰ πτερωτά
28 Καὶ ἔπεσεν εἰς μέσον τῆς
παρεμβολῆς αὐτῶν · κύκλω τῶν
σκηνωμάτων αὐτῶν
29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν

σφόδρα

σφόδρα· καὶ τ̄ ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνε-
γκεν αὐτοῖς.

30. Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τ̄ ἐπιθυ-
μίας αὐτῶν ἔτι τ̄ βρώσεως αὐτῶν
ἦσαν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

31. Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐ-
τοὺς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν
αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσρα-
ὴλ συνεπόδισεν.

32. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι·
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτ̄.

33. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ
ἡμέραι αὐτῶν· καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν με-
τὰ σπουδῆς.

34. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν
αὐτὸν· καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρθριζον
πρὸς τὸν Θεόν.

35. Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ Θεὸς βο-
ηθὸς

ητὸς αὐλῶν ἐστι· καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λληρωλὴς αὐλῶν ἐστι.

3ζ. Καὶ ἠγάπησαν αὐλὸν ἐν τῷ πεμελι αὐτῶν· καὶ τὴ γλώσση αὐλῶν ἐλαλησαν αὐλῷ.

3ζ. Ἡ δὲ χαρδία αὐλῶν ἀκ εὐθεία μετ' αὐλῶ· ἀδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐλῶ

38. Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐλῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τὸ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐλὸν· καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐλῶ.

39. Καὶ μνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Πόσακις παρεπίκραναν αὐλὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· παρώργισαν αὐλὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ. ---

41. Καὶ ἐπέστρεφαν καὶ ἐπείραζον τὸν
Θεὸν · καὶ τὸ Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώ-
ξυναν.
42. Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ
ἡμέρας · ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος
43. Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα
αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ
Τάνεως.
44. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς πο-
ταμοὺς αὐτῶν · καὶ τὰ ὑομβρήματα αὐ-
τῶν ὅπως μὴ πίωσιν.
45. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνό-
μυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς · καὶ βάτρα-
χον · καὶ διέφθειρεν αὐτούς
46. Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν
αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι
47. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον
αὐτῶν

αὐλῶν· καὶ τὰς συκαμίνους αὐλῶν ἐν τῇ
πάχνῃ.
48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ τὰ
κτήνη αὐλῶν· καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐλῶν
τῷ πυρί.
49. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐλὸς ὀργὴν
θυμοῦ αὐλοῦ· θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖ-
ψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.
50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν
ψυχῶν αὐλῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐλῶν
εἰς θάνατον συνέκλεισε.
51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν πόνων
αὐλῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.
52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν
αὐλοῦ· καὶ ἤγαγεν αὐλοὺς ἀγέλην ποιμνίου
ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτὸς ἐν ἐλπίδι καὶ
οὐκ ἐφοβήθησαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐκάλυψε θάλασσα.
54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγι-
άσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσα-
το ἡ δεξιὰ αὐτοῦ
55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς
ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατε-
κήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐ-
τῶν τὰ φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ
56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν
τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον· καὶ τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο
57 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθυνήθησαν
καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· μετε-
στράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν
58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς

βουνοις

θνοῖς αὐλῶν· καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς
αὐλῶν παρεζήλωσαν αὐλόν.

59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε· καὶ
ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ·
σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν
ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ τὴν καλλονὴν αὐ-
τῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν
τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ ὑπερεῖδε.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε
πῦρ· καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπέν-
θησαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπε-
σον· καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσήσονται.

65. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύρι-
ος· ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς
ἐξ οἴνου.
66. Καὶ ἔπαταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔ-
δωκεν αὐτοῖς.
67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰω-
σὴφ· καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξε-
λέξατο.
68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα· τὸ
ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.
69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώ-
των τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· ἐν τῇ γῇ ἣ-
ν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
70. Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐ-
τοῦ· καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν σταμνί-
ων τῶν προβάτων
71. Ἐξόπισθεν τῶν τικτουσῶν ἔλαβεν

ελαβεν αὐτὸν, ποιμαινειν Ιακωβ
τ̈ ὄβλον αὐτῆ · ϗ Ισραηλ τὴν κληρο=
νομίαν αὐτῆ.
72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀ=
κακία τῆς καρδίας αὐτῆ · ϗ ἐν τῇ
συνέσει τῶν χειρῶν αὐτῆ ὡδήγη=
σεν αὐτούς.
οη~ χϐ~λ Ο θεὸς ἦλθοσαν ἔθνη εἰς
τ̈ κληρονομίαν σῆ · ἐμίανναν τὸν
ναὸν τ̈ ἅγιον σῆ ἔθηκαν Ιερου=
σαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον
2 Ἔθεντο τὰ πτῶματα τῶν δούλων
σῆ βρώματα τοῖς πετεινοῖς τ̄ οὐρα=
νῦ · τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σῆ τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς
3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ
κύκλῳ Ιερουσαλὴμ ϗ οὐκ ἦν ὁ θάπτων
4 Ἐγενήθημεν εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς γείτο=
σιν

σιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλευασ-
μὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς
τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ
ζῆλός σου;
6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ
ἐπεγνωκότα σε· καὶ ἐπὶ βασιλείας,
αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ· καὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρ-
χαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου ὅτι ἐπτω-
χεύσαμεν σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ
ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
σου Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνό-

μαλός σε. . . . . .

10 Μή ποτε εἴπωσι ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν. Καὶ γνω- ὀ- ὁ- ὁ- ὁ

εἰς τ̃ αἰῶνα· εἰς γενεὰν χ̀ γενεὰν
ἐξαγγελοῦμεν τ̃ αἴνεσίν σε.
ογ~79~2. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρό-
σχες ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα
τ̃ Ἰωσὴφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
Χερουβὶμ ἐμφάνηθι·
3. Ἐναντίον Ἐφραὶμ χ̀ Βενιαμὶν
χ̀ Μανασσῆ· Ἐξέγειρον τ̃ δύναμ-
τειάν σε χ̀ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.
4. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς χ̀ ἐπι-
φάνον τὸ πρόσωπόν σε· καὶ σω-
θησόμεθα.
5. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τ̃ προσευχὴν
τοῦ δούλου σε;
6 Ἐψωμίσεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
χ̀ ποτίσεις ἡμᾶς εἰς ἀναλογίαν τοῖς γεί-
τοσιν ἡμῶν· χ̀ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυ-
κτήρισαν

κλήσιθαν ἡμᾶς.
ιθ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπι-
στρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπιφανον τὸ
πρόσωπόν σα· καὶ σωθησόμεθα
κ Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας·
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτ.
κα Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς·
καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς,
καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.
κβ Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς καὶ
αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους
τοῦ Θεοῦ
κγ Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕ-
ως θαλάσσης· καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς
παραφυάδας αὐτῆς
κδ Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐ-
τῆς· καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ
παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

κε.

14. Ἐλυμήναλο αὐλὴν ὃς ἐκ δρυ-
μοῦ· καὶ μονιὰς ἄγριος καλενεμή-
δαλο αὐλήν
15. Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρε-
ψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἴδε· καὶ ἐπίδκεψαι τὴν ἄμπε-
λον ταύτην.
16. Καὶ καλάρτισαι αὐλὴν, ἣν ἐφύ-
τευσεν ἡ δεξιά σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν
ἀνθρώπου ὃν ἐκραλαίωσας σεαυτῷ
17. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνε-
κκαυμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ
προσώπου σου ἀπολοῦνται.
18. Γενηθήτω ἡ χειρ σου ἐπ' ἄνδρα
δεξιᾶς σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν
ἐκραλαίωσας σεαυτῷ
19. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σου ζω-
ώσεις ἡμᾶς· καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπι-

 καλεσόμεθα

καλεσόμεθα.

20. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπίστρεψον ἡμᾶς· καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

πα ~ 80 ~ 2. Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ
τῷ βοηθῷ ἡμῶν· ἀλαλάξατε
τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

3 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπα-
νον· ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κι-
θάρας.

4. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγ-
γι· ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

5. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι·
καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο
αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

7 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν ὦμον
αὐτοῦ.

αὐτῆ· αἱ χεῖρες αὐτῆ ἐν τῷ κοφίνῳ
ἐδουλεύθαν.

η Ἐν θλίψει ἀπεκαλέσω με· καὶ ἐρ-
ρύσαμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀπο-
κρύφῳ καταιγίδος· ἐδοκίμασά σε
ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

θ Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι·
Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

ι. Ἐὰν ἀκουσῆς μου οὐκ ἔσται ἐν σοὶ
θεὸς πρόσφατος· οὐδὲ προσκυνήσεις
θεῷ ἀλλοτρίῳ.

ια. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ θεός σου,
ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλά-
τυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

ιβ Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φω-
νῆς μου· καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι·

ιγ Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ
ἐπιθυμήματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν·

πορευθήτωσαν

πορεύθονται ἐν τοῖς ἐπιθυμίαις
αὐτῶν.

14. Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου· Ἰσρα-
ὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη·

15. Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐ-
τῶν ἐταπείνωσα· καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβον-
τας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

16. Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ· καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς
τὸν αἰῶνα.

17. Καὶ ἐνωμίσθην αὐτοὺς ἐκ στέα-
του πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐξό-
βλαθεν αὐτούς.

Πα ~ 81 - 1. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγω-
γῇ θεῶν· ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς δια-
κρινεῖ.

2. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν· καὶ
πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

3.

3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν· τα-
πεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν ἐκ
χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσασθε.
5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν
σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσον-
ται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6 Ἐγὼ εἶπα· θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑ-
ψίστου πάντες
7 ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσ-
κετε· καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πί-
πτετε.
8 Ἀνάστα ὁ θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν· ὅτι
σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. 82. 2 Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι;
Μὴ σιγήσῃς μηδὲ κατάπαυε ὁ θεός.

Ο ΘΕΟΣ.

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἠχήσαν· καὶ οἱ
μισοῦντές

μιθῦνλες δε ἦραν κεφαλήν.
4. Επὶ τ λχόν σ καλεπανθρχευ=
βανλο γνώμην· χ ἐββλεύβανλο κα=
τὰ τῶν ἁγίων σ.
5. Εἶπαν, δεῦτε χ ἐξολεθρεύθω=
μεν αὐλὸς ἐξ ἔθνως· χ ὃ μὴ μνη
σθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
6 Ὅτι ἐββλεύβανλο ἐν ὁμονοίᾳ
ἐπιλοαυλὸ· καὶ τὰ διαθήκην δι=
έθενλο
7 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδυμαίων χ
οἱ Ἰσμαηλῖται· Μωὰβ καὶ οἱ Ἀ=
γαρηνοι·
8 Γεβὰλ χ Ἀμμὼν χ Ἀμαλὴκ·
χ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦν=
των Τύρον
9 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσὼρ συμπαρ(γέ=
νετο μετ' αὐτῶν· ἐγενήθησαν εἰς

ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ.
10. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ
τῷ Σισάρᾳ· ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ
χειμάρρῳ Κισῶν.
11 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ· ἐγε-
νήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ
12 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν
Ὀρηβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά·
πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν
13 Οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ
14 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν
ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
15. Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει ὕλην·
ὡσεὶ φλὸξ καταφλέγουσα ὄρη.
16 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ
καταιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταρά-
ξεις αὐτούς.

17 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν
ἀτιμίας· καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομα
σου Κύριε.
18. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτω-
σαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐν-
τραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν
19 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι
Κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.
πρ. ψβ. 2. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκη-
νώματά σου Κύριε τῶν δυνά-
μεων.
3 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυ-
χή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυ-
ρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ
μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
4 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν
ἑαυτῷ

ἑαυτῷ οἰκίαν ἐκ τρυγῶν νοσσιὰν
ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.
Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν
δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ
ὁ θεός μου.

ε. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν
τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.
ϛ Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἐν-
τίλησις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
διέθετο.

ζ. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθ-
μῶνος εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθε-
το. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ
νομοθετῶν.

η Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς
δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ ΘΕΟΣ τῶν

θεῶν

θεῶν ἐν Σιών.

9 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

10 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ
Θεὸς· καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

11. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιά-
δας. Ἐξελεξάμην παραρρί-
πτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκη-
νώμασιν ἁμαρτωλῶν.

12 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγα-
πᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δό-
ξαν δώσει. Κύριος οὐ στερή-
σει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν
ἀκακίᾳ.

13 Κύριε τῶν δυνάμεων· μακαριθν
ἄνθρωπθν ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

πδ~84.~ 2. Εὐδόκησας Κύριε τ̃ γῆν σ̃ ἀπέ-
στρεψας τ̃ αἰχμαλωσίαν Ιακωβ̃.
3 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σθ· ἐκά-
λυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
4 Κατέπαυσας πᾶσαν τ̃ ὀργήν σθ· ἀ-
πέστρεψας ἀπ' ὀργῆς θυμοῦ σθ.
5 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν· καὶ ἀπόστρεψον τὸν
θυμόν σθ ἀφ' ἡμῶν
6 Μὴ εἰς τ̃ αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν;
ἢ διατενεῖς τ̃ ὀργήν σθ ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν;
7 Ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σθ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
8 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σθ· καὶ
τὸ σωτήριόν σθ δῶῃς ἡμῖν.

9. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύ-
ριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην
ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁ-
σίους αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέ-
φοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.
10. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμέ-
νων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ
γῇ ἡμῶν.
11. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντη-
σαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατε-
φίλησαν.
12. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε,
καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.
13 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα
καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
14 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύ-
σεται· καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

πέ-

πε ~85~ 1. Κλῖνον Κύριε τὸ ὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε· ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν

4. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου· καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

8. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε·

καὶ οὐκ

χ ἔχ ἐστι καλὰ τὰ ἔργα σε
θ Παύλα τὰ ἐνώ[illegible] ἐπι[illegible] ἡξε
δι χ προσκυνήσωσιν ἐνώπιόν σε Κυ
ριε· κ δοξάσωσι, τὸ ὀνομά σε.
ιο Ὅτι μέγας εἶ σὺ χ ποιῶν θαυμά
σια. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μονος ο μεγας.
ια Ὁδήγησόν με Κυριε ἐν τῇ ὁδῷ σε
χ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε. Εὐ-
φρανθήτω ἡ καρδία μα τὸ φοβεῖσ-
θαι τὸ ὄνομά σε
ιβ Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θε-
ος μου ἐν ὅλη καρδίᾳ μου· χ δοξάσω
τὸ ονομά σε εἰς τ αἰῶνα
ιγ Ὅτι τὸ ἔλεός σε μεγα ἐπ ἐμὲ χ
ἐρ[illegible]σαι τ ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτω.
ιδ Ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν
στ ἐμὲ χ [illegible] συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτη-
σαν τ ψυχήν μου χ οὐ προέθεντό σε

ενώπιον

ἐνώπιον αὐτῶν.

15. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων
καὶ ἐλεήμων· μακροθυμῶν καὶ πολυ-
λεὸς καὶ ἀληθινός.

16. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου· καὶ σῶ-
σον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

17. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγα-
θόν· καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοή-
θησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

πς ~ βϐ. ~ 1. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρε-
τοῖς ἁγίοις.

2. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

3. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ
πόλις τοῦ Θεοῦ.

4. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος
τοῖς

τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυ-
λοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων οὗ-
τοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ Ἄνθρωπος καὶ
ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ· καὶ αὐτὸς
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λα-
ῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γε-
γενημένων ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ
κατοικία ἐν σοί.

πδ~ δζ~ 2 Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρί-
ας μου· ἡμέρας ἔκραξα καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου

3 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευ-
χή μου· κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν
δέησίν μου Κύριε

4 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου·

καὶ ἡ

χ) ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε
5 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαι-
νόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡς
ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
6. Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὡδεὶ
τραυματίαι ἐρριμμένοι κοιμωμέ-
νοις ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι·
καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
7. Ἔθηκάς με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ·
ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου
8 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου·
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπή-
γαγες ἐπ' ἐμέ.
9. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἐμοῦ· ἔθηκέ με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
παραδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην
10. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας καὶ ἐκέκραξα πρός σε·

Κύριε

Κύριε ὅλην τ̄ ἡμέραν ἐξεπέτα
σα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
11. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυ
μάσια· ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσί σε
ἐξομολογήσονταί σοι;
12. Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τάφῳ
τὸ ἔλεός σου· καὶ τ̄ ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
13. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει
τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἡ δικαιοσύνη
σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
14. Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκρα-
ξα· καὶ τοπρωΐ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε
15. Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τ̄ προ-
σευχήν μου· ἀποστρέφεις τὸ πρό
σωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
16. Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις

ἐκ

ἐκ νεότητός σου· ὑπωδεὶς δὲ ἐλα-
πεινώθην καὶ ἐξηπορημένην.
17. Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· καὶ
οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με·
18. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην
τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
19. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον· καὶ
τὸν γνώστην μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
πή-88. 2. Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶ-
να ᾄσομαι· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου.
3. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἐλεηθήσε-
ται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου
4. Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλε-
τοῖς μου· ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.
5. Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρ-
μα

μα σὲ καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ
γενεὰν τὸν θρόνον σου
ὁ Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου Κύριε· καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
ϛ Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται
τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται
τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ,
ζ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἁγίων· μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάν-
τας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
η Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς
ὅμοιος σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε,
καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
ι. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θα-
λάσσης· τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων
αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.
ια Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν

ὑπερήφανον

ὑπερήφανον· καὶ ἐν τῷ βραχίονι
τῆς δυνάμεώς σου διασκορπιοῦσι τοὺς
ἐχθρούς σου.

12. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν
ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρω-
μα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

13. Τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκ-
τισας· Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου ἀγαλλιάσονται.

14. Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
κραταιωθήτω ἡ χειρ σου· ὑψωθή-
τω ἡ δεξιά σου

15. Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμα-
σία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθει-
α προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου

16. Μακάριον ὁ λαὸς ὁ γινώσκων
ἀλαλαγμόν. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ
προσώπου σου πορεύσονται.

ιη Καὶ ἐν τῷ ονόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

ιθ. Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ· καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν

κ Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν

20 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν· ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου

21 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου· ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν

22. Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήμψεται αὐτῷ· καὶ ὁ βραχίων μου καταισχύνει αὐτόν

23. Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ· καὶ

υἱὸς

υἱὸς ἀνομίας ὃ προσδήσει τῷ κα=
χῶσαι αὐτόν.
24 Καὶ συγχόψω ἀπὸ προσώπου αὐ=
τοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ τοὺς μισοῦν=
τας αὐτὸν τροπώσομαι.
25. Καὶ ἡ ἀληθειά μου καὶ τὸ ἔλεός
μου μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου
ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
26 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα
αὐτοῦ· καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ
27. Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με· πατήρ
μου εἶ σύ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ
τῆς σωτηρίας μου.
28 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν,
ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
29 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλε=
ός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ·
30. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

τὸ

τὸ σπερμα αὐτῶ· καὶ τὸ γενόνον αὐτῶ
ὡς τὰς ἡμέρας τῦ οὐρανῦ.
31. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶ τὸν νόμον μου· καὶ τοῖς κριμασί
μου μὴ πορευθῶσιν·
32. Ἐὰν τὰ δικαιώματα μου βεβη-
λώσωσι· καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυ-
λαξωσιν·
33 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἐν μάστιξι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν.
34 Τὸ δὲ ἔλεός μου μὴ διασκεδά-
σω ἀπ' αὐτῶ· οὐδὲ μὴ ἀδικήσω
ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.
35 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθή-
κην μου· καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω
36 Ἅπαξ ὠμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ

τῷ

τῷ Δαυὶδ ψεύδομαι.

37. Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

38. Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός

39 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας· ἀνέβαλε τὸν Χριστόν σου

40 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου· ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

41 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

42 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν· ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

43 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

44.

44. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τοῦ ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

45. Καθήλυβας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καθέρραξας.

46 Ἐβράχυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ· καθέλεας αὐτὸν αἰσχύνην

47. Ἕως πότε Κύριε ἀποστρέψῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

48. Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου. Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

49 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;

50. Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

51.

51. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου· οὗ ὑπέφερον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

52. Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε· οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.

53. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο!

πδ-ϑη. 1. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀνθρώπων;

4. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου· ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε.

καὶ

καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5. Τὰ ἐξῆς δενώματα αὐλῶν ἐτη ἔδον
ται· τοπρωΐ· ὥσει χλόη παρέλθοι.

6. Τοπρωΐ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι· τὸ
ἑσπέρας ἀποπέσοι· σκληρυνθείη
καὶ ξηρανθείη.

7. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου·
καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταραχθήμεν

8. Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιον
σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ
προσώπου σου

9. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέ
λιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπο-
μεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐ-
μελέτων

10. Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐ
τοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν
δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ τὸ

πλεῖον

πλέον αὐτῶν κόπον καὶ πόνον. ὅτι ἐπ-
ῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παι-
δευόμεθα.

11. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς
σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου ἐξα-
ριθμῆσαι σε;

12 Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ
τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ
παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθη-
μεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
εὐφρανθείημεν.

15 Ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡ-
μᾶς· ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου· καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ'
ἡμᾶς.

[illegible]

2 Ἔρρει τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ·
καὶ καταφυγή μου· ὁ Θεός μου ἐλπιῶ
ἐπ' αὐτόν.

3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θη-
ρευτῶν· καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους

4 Ἐν τοῖς μεταφρενίοις αὐτοῦ ἐπισκιά-
σει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ
ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερι-
νοῦ· ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας·

δ Ἀπὸ πράγματον διαφερομένων ἐν
σκότει· ἀπὸ συμπτώματων καὶ δαιμο-
νίου μεθημβρινοῦ
ζ Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς·
καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σὲ
δὲ οὐκ ἐγγιεῖ
η Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοή
σεις· καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν
ὄψει
θ Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψι
στον ἔθου καταφυγήν σου.
ι Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ·
καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.
ια Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
περὶ σοῦ· τοῦ διατηρῆσαί σε ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς σου
ιβ Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μήποτε προσ-
κόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

ιβ. Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα

ιη Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε κἀῤῥύσομαι αὐτὸν· σκεπάσω αὐτὸν· ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου

ιε Ἐπικαλέσεταί με, κἀγὼ εἰσακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει κἀξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

ιϛ Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

ιζ ~ οη ~ 2 Ἀ[illegible] τὸ ἔθνος [illegible] τὴν πόλιν μου καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς.

Τὴν ἀναγκαίαν τοῦ ἔργου τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀλήθειαν διὰ καλὰ νύκτα.

4 Ἐν

ϛ Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς
ἐν κιθάρᾳ
ϛ Ὅτι ἐψάλλας με Κύριε ἐν τῷ ποι
ήματι σου ὅτι ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι
ζ Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου
Κύριε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ
διαλογισμοί σου
η Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται· καὶ
ἄσυνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
θ Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ὡσεὶ χόρτον καὶ διέλαμψαν πάντες
οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως
ἂν ἐξολοθρευθῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
ι Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα
Κύριε.
ια Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦν

IX. ται

ται· καὶ ἐκδικοφοβούνται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνο-
μίαν.

11 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρω-
τος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας
μου ἐν ἐλέῳ πίονι.

12 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου
ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ ἐν τοῖς
ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονη-
ρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

13 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡς
ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται.

14 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθή-
σουσιν.

15 Γηροτροφηθήσονται ἐν γήρει πίονι·
καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται.

16

ιδ Τῷ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὴς Κύριος
ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ
ψβ~92~α ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε
τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
ε Ἑτοιμὸς ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
θ Ἐπῆραν οἱ ποταμοί Κύριε, ἐπῆρα-
ραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
ι Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυ-
μαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης.
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος
ια Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφό-
δρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγιάσμα Κύ-
ριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν
ψγ~93~α Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, ὁ Θεὸς
ἐκδικήσεών ἐλευθέρωσε.

2. Ψαθήσι ὁ χρίνων τὴν γῆν ἀπό-
δοσιν ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
3. Ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ Κύριε ἕως
πότε ἀμαρτωλοὶ καυχήσονται;
4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικί-
αν λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμε-
νοι τὴν ἀνομίαν.
5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνω-
σαν· καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.
6. Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν·
καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν
7. Καὶ εἶπαν· οὐκ ὄψεται Κύριος·
οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ,
καὶ μωροὶ ποτε φρονήσατε.
9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούσει; ἢ
ὁ πλάσας ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;
10 Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ

διδάσκων

ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;
11 Κύριε γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
τῶν ἀνθρώπων ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ
παιδεύσῃς Κύριε· καὶ ἐκ τοῦ νόμου
σου διδάξῃς αὐτόν.
13 Τοῦ πραΰναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πο-
νηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτω-
λῷ βόθυνος.
14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν
αὐτοῦ· καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ
ἐγκαταλείψει.
15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ
εἰς κρίσιν· καὶ ἑπόμενοι αὐτῆς πάν-
τες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευ-
ομένους; ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι
ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι
παρεβραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ
ἡ ψυχή μου.
18. Εἰ ἔλεγον ἐσάλευται ὁ πούς
μου· τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει
μοι.
19. Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀ-
δυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου· αἱ
παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν
ψυχήν μου
20. Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος
ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ
προστάγματι
21. θήρευσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου· καὶ
αἷμα ἀθῷον κατακρινοῦσι.
22. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς κατα-
φυγήν· καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου
23. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐ-

τῶν

τῶν χ τ̃ πονηρίαν αὐτῶν· ἀγανιεῖ
χὶτὸς Κύριθ ὁ Θεὸς ἡμῶν
94-98. ν. 1. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρί=
ῳ· ἀλαλάξωμει τῷ Θεῷ τῷ σω=
τῆρι ἡμῶν.
2. Προφθάνωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει· χ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλά=
ξωμεν αὐτῷ.
3. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριθ χ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς
4. Ὅτι ὃς ἀπώδεται Κύριθ τ̃ λαὸν
αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τ̃ γῆς· χ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ
ἐστιν
5. Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα χ αὐ=
τὸς ἐποίησεν αὐτήν· χ τ̃ ξηρὰν αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν
6. Δεῦτε προσκυνήσωμεν χ προσπε=
σώμεν

δωμεν αὐτῷ· ⁊ χλαύδωμεν ἐναντίον
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς
ζ Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ⁊
ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ ⁊ πρόβατα
χειρὸς αὐτοῦ
η Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
σητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ
κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
θ Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑ-
μῶν· ἐδοκίμασαν ⁊ εἶδον τὰ ἔργα μου.
ι Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα
τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· ⁊ εἶπα ἀεὶ πλα-
νῶνται τῇ καρδίᾳ· οἱ δὲ οὐκ ἔγνω-
σαν τὰς ὁδούς μου·
ια Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ψε ~ 05. 1. Ἄδαλε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν·
ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
2. Ἄδαλε τῷ Κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέ-
ραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δο-
ξαν αὐτοῦ· ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ.
4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφό-
δρα· φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.
5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαι-
μόνια· ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέ-
πεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ
7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν
καὶ τιμήν.

κ Εὐεγκαλε τῷ Κυρίῳ ὀξεῖ σιμιχ
τι καὶ ἀγγελε συρίχῳ βαπτεύ=
σαι εἰς τὰς αὐλὰς καὶ.

ο Προσκυνήσαλε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐ=
λῇ ἁγίᾳ καὶ· ἐλευθερίζω ἀπὸ προ=
σώπῳ καὶ πᾶσα ἡ γῆ.

ιο Εἰπαλε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ Κύριος
ἐβασίλευσε καὶ γὰρ καλώρθωσε τὴν οἰκου=
μένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται· κρινεῖ
λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ιι Εὐφρανθήτω οὖν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θά=
λασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ιβ Χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιάσονται πάν=
τα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ

ιγ Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρ=
χεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκου=

μένην

μένη ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαὸς ἐν τῇ ἀ-
λήθειᾳ αὐτοῦ.

ψδ. α. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιά-
σθω ἡ γῆ· εὐφρανθήτωσαν νῆσοι
πολλαί.

β Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δι-
καιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ
θρόνου αὐτοῦ.

γ Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται
καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ

δ Ἔφηναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκου-
μένῃ· εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ

ε Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ
προσώπου Κυρίου· ἀπὸ προσώπου Κυρίου
πάσης τῆς γῆς

ϛ Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύ-
νην αὐτοῦ· καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ
τὴν δόξαν αὐτοῦ.

ζ. Αἰρωνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦν-
τες τοῖς μιαιφοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι
ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσα-
τε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.
η Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἠγαλ-
λιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας
ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.
θ Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Ὕψιστος ἐπὶ
πάσαν τὴν γῆν, σφόδρα ἐπῆρσαι
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
ι Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον μισεῖτε
τὸ πονηρόν. Φυλάσσει Κύριος τὰς
ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς
ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
ια Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
ιβ Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ.

ιζ.

ϟϛ ~ 97. ~ λ. Ἄ ϣα τε τῷ Κυριῳ ᾆσμα καινὸν
ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἐ
γνωρισεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βρα
χίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐ
τοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυ
ψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
3. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.
Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν
4 Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ·
ᾄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλατε
5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν
κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ
6. Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ
σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.

7.

ζ. Σαλευθήσω ἡ θάλασσαν καὶ τὸ πλοῖον
ἱρωῶν πύλης· ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες
οἱ οἰκοῦντες ἐν αὐτῇ.

η. Πολλαὶ νῆσοι εὐφρανθήσονται ἐπὶ
τοῖς κρίμασί σου, κύριε.

θ. Ὅτι ἥκει χρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ι. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί. Ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

ια. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός
ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

β. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί
σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν
καὶ ἅγιόν ἐστιν.

γ. Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἠγάπησας·
σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν

καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ ὃν ἐποίησας.
ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσ-
κυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
ὅτι ἅγιός ἐστι.
Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
αὐτοῦ καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον
καὶ αὐτὸς ἐπήκουεν.
Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς.
Ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὸ πρό-
σταγμα ὃ ἔδωκεν αὐτοῖς
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν.
ὁ Θεὸς εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδι-
κῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσ-
κυνεῖτε τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ὅτι ἅγιος Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ἡμῶν

ξε~99 ~Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2.

2. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.
Εἰσέλθατε ἐναντίον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει

3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ
θεός. Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ
ἡμεῖς· λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νο-
μῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει τὰς αὐλὰς αὐτοῦ
ἐν ὕμνοις. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ·
αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ
γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψ 100 α. Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί
σοι ΚΥΡΙΕ.

Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ
πότε ἥξεις πρός με; Διεπορευόμην

ἐν

ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου· ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου μου.
3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν
μου πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη
μοι καρδία σκαμβή·
4 ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ
οὐκ ἐγίνωσκον
5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον·
ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ,
μετὰ τούτου οὐκ ἤσθιον.
6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς
γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ,
πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός
μοι ἐλειτούργει
7 οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδι-

καὶ κατευθυνεῖ εἰς αὐλῶνα τῶν ὀφ-
θαλμῶν μου.

3 Εἰς τὰς πονηρίας κατέλεγεν πᾶν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· τοῦ
ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πᾶν-
τας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ῥάβδος Κύριε εὐθυνθήσεται πρὸ-
σωπόν σου, αὐτὴ μου πρὸς
σὲ ἐλθέτω.

3. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι,
κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου. Ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσ-
άκουσόν μου.

4. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέ-
ραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγι-
ον συνεφρύγησαν.

5 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράν-
θη

θη ἡ καρδία μου· ὅτι ἐπελαθόμην
τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
ι. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολ-
λήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
ια. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκο-
πέδῳ.
ιβ. Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρ-
θίον μονάζον ἐπὶ δώματι
ιγ. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ
ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ'
ἐμοῦ ὤμνυον
ιδ. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον· καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων·
ιε. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
θυμοῦ σου· ὅτι ἐπάρας συνέκρουσάς με.
ις. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθη-
σαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

13 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.
14. Σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σι-
ὼν· ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
ὅτι ἥκει καιρός
15. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς
λίθους αὐτῆς· καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρή-
σουσι.
16. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄ-
νομά σου Κύριε· καὶ πάντες οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς
17. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν
καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
18. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν
ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν
δέησιν αὐτῶν.
19. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·

19 Λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον
20 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἁγίου αὐ-
τοῦ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐ-
πέβλεψε·
21 Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πε-
πεδημένων· τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων.
22 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα
Κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.
23 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ· καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.
24 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐ-
τοῦ· Ὀλιγοστόν τινα τῶν ἡμερῶν μου ἀ-
νάγγειλόν μοι.
25 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡ-
μερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ
ἔτη σου.
26 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθε-

μελίωσας

μελίσωσι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί.
27. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμέ-
νεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλ-
αιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβολαί-
ον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.
28. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ· καὶ τὰ ἔτη σου
οὐκ ἐκλείψουσιν.
29. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατα-
σκηνώσουσι· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ρβ. 102. 1. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον· καὶ πάντα τὰ ἐντός μου
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταπο-
δόσεις αὐτοῦ.
3. Τὸν εὐιλαστεύοντα πάσαις ταῖς ἀ-

νομίαις

νομίαις σου· τ᾽ ἰώμενον πάσας τὰς
νόσους σου.
4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τ᾽
ζωήν σου· τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐ=
λέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος· καὶ
κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μω=
ϋσῆ· τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
αὐτοῦ.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος·
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται· οὐδὲ
εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ
10 Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίη=
σεν

δεν ἡμῖν· δὲ καλὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
ιι Ὅτι καλὰ τὸ ὕδωρ τὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραδαίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτὸ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
ιβ Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ιγ Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς·
ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
ιδ Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
Μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμέν.
ιε Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.
ις Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐκ
ὑπάρξει· καὶ οὐ μὴ γνωσθῇ ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ
ιζ Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος

νος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς νο
μοθετοῦντας αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν
18. Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
19. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐ=
τοῦ πάντων δεσπόζει.
20. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγε
λοι αὐτοῦ· δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.
21. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ δυ=
νάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποι=
οῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.
22. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυνα=

τείας

πεικς χύλε. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου
τὸν ΚΥΡΙΟΝ.

ρή ~ 103. ~ 1. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου
† Κυρίον. Κύριε ὁ Θεός μου εἶ σύ:
ἀλήθειαν ἐνδεδύσω. Ἐξομολόγησιν
καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω.
2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· ἐκ-
τείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.
3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα
αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νεφέλην ἐπίβασιν
αὐτοῦ. Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύ-
γων ἀνέμων.
4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύ-
ματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ
φλέγον.
5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφα-
λειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

5

ὁ. Ἄβυσσον ὡς ἰμάλιον τὸ περιβό-
λαιον χῶρον· ἐπὶ τῶν ὀρέων σπίδει-
ται ὑδατα.

ζ. Ἀπὸ ἐπιλιμήδεως δὲ ῥεύξονται·
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς οὐ δειλιάσουσιν.
η Ἀναβαίνουσιν ὄρη· καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτοῖς.

θ. Ὅριον ἔθηκε ὃ οὐ παρελεύσονται· οὐ-
δὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν
ι. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν χει-
μάρροις ἐλεύσεται· ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα.

ια Πότιζει πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
προσδέξονται ὀναγροὶ εἰς δίψαν αὐ-
τῶν.

ιβ. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

13. Ποτίζων ὄρη, ἐκ τῶν ὑπερῴων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορ-
τασθήσεται ἡ γῆ.
14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνε-
σι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων·
τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.
15. Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀν-
θρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει.
16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδί-
ου· καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν.
17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· ὁ
ἐρωδιὸς ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις· πέ-
τρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρύλλιοις.
19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20. Ἔως σχολῆς ἐγένετο νύξ· ἐν τῇ
τῇ ἐπελεύσονται πάντα τὰ θηρία
τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἁρπάσαι καὶ
ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου συναθροί-
σονται καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοι-
τασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔρ-
γον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ
ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύ-
ριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Ἐπλη-
σθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δρά-

κων

χων ὅτι ἐν ἐπλάνας ἐμπαίζειν
αὐτῷ.

22 Πάντα δὲ προβάτα ἐν
ἐκάνει τὸ τὸν ἀνδρὸν ἐμαυτὸν
ἐν Δονλέν ἐν αὐτοῖς ἐμμεμονῶν. Ἀ
νοίξαντες δὲ οἱ γέροι τὸ οὖν=
παντα πληρώσαντα χρυσολιθον
23 Ἀπεπρέπαντες δὲ τὸ πρόσ=
πον, τῶν ἡ. ονλαι ἀνλανελεῖς τὸ
πνευμα αὐτῶν. ἐκλεκτὸν ἐστὶ
τὸν ἐν ὠλεῖν ἐπ τρέχειν.
24 Ἐξαπορελεῖς τὸ πνεῦμά σου
ελ. ἀν ἀνλανελεῖς τὸ πρόσ=
πον τοῦ
25 Ἤτω δὲ ἡ ἐκ ἐν τοῦ Κύριον ἐπ τοῦ ἔργου
αὐτοῦ
26 Ὁ ἐπ. ἀλέπων ἐπὶ τὴν ἀπολῶν
αὐτὸν

αὐλὴν τρεμεν· ὁ ἐπλάσεν δὲ τὰς
ὀρέων καὶ ἐκαπνίζοντο.
33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου·
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
34. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου·
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι τῷ Κυρίῳ.
35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ἄνομοι· ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
ρξ' λοιπὸν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀπαγ
γείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2. ἌΙσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. Διηγή
σασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
3. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁ-
γίου αὐτοῦ. Εὐφρανθήτω καρδία ζη-
τούντων τὸν Κύριον.
4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε·
ζητήσατε

Ζωτήσατε τὸ πρόσωπον αὐτ. διαπαντός.
ε. Μνησθητε τῶν θαυμασίων αὐτ
ὧν ἐποίησε. Τὰ τέρατα αὐτ καὶ τὰ
κρίματα τοῦ στόματος αὐτ.
ς. Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτ. υἱ=
οὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτ.
ζ. Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν
πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτ.
η. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτ. λόγου ὃ ἐνετείλατο εἰς χι=
λίας γενεάς
θ. Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ καὶ τὸν
ὅρκον αὐτ τῷ Ἰσαάκ.
ι. Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς
πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς δι=
αθήκην αἰώνιον
ια. Λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν
σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

κβ.

12. Εν τῷ εἶναι αὐτὸς χριθιῶ βρεγ=
χεῖς· ὀλιγοστὸς ἐπροίχησεν αὐλῇ.
13. Καὶ διῆλθον ἐξ ἐθνῶς εἰς ἔθνος.
καὶ ἐκ χιλειάς εἰς λαὸν ἕτερον.
14. Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι
αὐτὸς· καὶ ἐλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βα=
σιλεῖς.
15. Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου·
καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονη=
ρεύεσθε.
16. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.
17. Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄν
θρωπον· εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ
18. Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πο
δας αὐτοῦ· σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυ=
χὴ αὐτοῦ.
19. Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·

τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.
20 Ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν
αὐτόν· ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν
21 Κατέστησεν αὐτὸν τοῦ κύριον τοῦ
οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κτήσεως αὐτοῦ
22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐ-
τοῦ ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς πρεσβυτέ-
ρους αὐτοῦ σοφίσαι
23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴ-
γυπτον· καὶ Ἰακὼβ παῴκησεν ἐν
γῇ Χάμ.
24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφό-
δρα· καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
25 Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐ-
τῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ
δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26. Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλον
αὐτοῦ· Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.
27. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν
σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν
γῇ Χάμ.
28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότα-
σεν· καὶ παρεπικράναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς
αἷμα· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν
30. Ἐξῆρτεν ἡ γῆ αὐτῶν βάτραχους·
ἐν τοῖς τῶν βασιλέων αὐτῶν ταμείοις.
31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνί-
πες ἐν πάσοις τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.
32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν·
πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν
33. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν
καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε
πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ ἐρυσίβη ὃ-
οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός.
35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρ-
τον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ κατέφαγε
τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν παντὸς
πόνου αὐτῶν.
37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ
καὶ χρυσίῳ· καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυ-
λαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν
38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξό-
δῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος
αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην
αὐτοῖς· καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς
τὴν νύκτα.
40 Ἠτήσαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα·

χ Ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
41 Διέρρηξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕ-
δατα· ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.
43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀ-
γαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐν εὐφροσύνῃ.
44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν
καὶ πόνους λαῶν ἐκληρονόμησαν.
45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώ-
ματα αὐτοῦ· καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκ-
ζητήσωσιν.

ρέ ψαλμὸς α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι
χρηστός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.
2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυ-
ρίου· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς

αἰνέσεις

αἰνέσεις αὐτοῦ;

3. Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν
καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδο
κίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκ
λεκτῶν σου τοῦ εὐφραίνεσθαι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαινεῖ=
σθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου

6. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡ=
μῶν· ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ
συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου ἐμνή=
σθησαν τοῦ πλήθους τῶν ἐλέους σου.
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν
τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόμα=

τος

τος αὐτῆ· τῆ γνῶναι τὴν δυναστείαν αὐτ.
ο. Καὶ ἐπελίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσ-
σῃ καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὁδήγησεν αὐτὰς
ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.
ιο. Καὶ ἔσωσεν αὐτὰς ἐκ χειρὸς μι-
σούντων· καὶ ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χει-
ρὸς ἐχθροῦ.
ιι. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐ-
τούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐκ ὑπελείφθη
ιβ. Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
καὶ ᾖνεσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ
ιγ Ἔταχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων
αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
ιδ Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀ-
νύδρῳ.
ιε Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐ-
τῶν· καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς

τὴν

τὴν φυτὴν αὐλῶν
ιθ Καὶ παρωξύνθη Μωυσῆς ἐν τῇ
παρεμβολῇ ἐξ Ἀαρὼν τὸν ἡγούμενον
τῆς Ἡνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν καὶ
ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
κ Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγω-
γῇ αὐλῶν καὶ ἐκάλεσεν κύ-
μαρωλκς.
κα Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ καὶ
κατέπλασαν αὐτὸν ἐν τῷ γλυπτῷ
κβ Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐλῶν
ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον
κγ Ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώσαντος
αὐλὸς τὰ μεγαλεῖα ἐν Αἰ-
γύπτῳ.
κδ Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χὰμ κροτερὰ
ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
κε Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐλὸν
εἰ μὴ

εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη
ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀπο
στρέψαι ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ
μὴ ἐξολοθρεῦσαι.
24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν.
οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ
25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμα
σιν αὐτῶν· οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φω
νῆς Κυρίου.
26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐ
τοὺς· τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.
27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπίσαι αὐ
τοὺς ἐν ταῖς χώραις.
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ·
καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν
29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπι
τηδεύμασιν αὐτῶν· καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐ

τοις

τοῖς ἡ πληγῆς.

30. Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις
31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-
νην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ
αἰῶνος
32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕ-
δατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη Μω-
ϋσῆς δι' αὐτούς.
33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα
αὐτοῦ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλε-
σιν αὐτοῦ.
34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ
εἶπε Κύριος αὐτοῖς
35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν
36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐ-
τῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον

37. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ
τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱ-
ῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων· ὧν ἔθυσαν
τοῖς γλυπτοῖς Χανααν. Καὶ ἐφονο-
κτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι.
39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμα-
σιν αὐτῶν.
40. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐβδελύξατο τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ.
41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας
ἐθνῶν· καὶ ἐκυριεύθησαν αὐτῶν οἱ μι-
σοῦντες αὐτούς.
42. Καὶ ἐθλίψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν.

μ3. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτὸς αὐ-
τοὺς δὲ παρεπίκρανάν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ
αὐτῶν. Καὶ ἐλαπεινώθησαν ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν

μ4 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτὸς ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς
δεήσεως αὐτῶν.

μ5 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ
καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλέους αὐτοῦ

μ6 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς
ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμα-
λωτευσάντων αὐτούς.

μ7. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνό-
ματι σου τῷ ἁγίῳ τοῦ ἐγκαυχᾶσ-
θαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ
ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο!
ρε΄ ~ λοβ. ~ λ΄ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλε-
ος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ
Κυρίου· οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐ-
τούς· Ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
Βορρᾶ καὶ θαλάσσης.
4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύ-
δρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου
οὐχ εὗρον.
5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες· ἡ ψυχὴ
αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.
6 Καὶ ἐκεκράξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν

αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς
κ Καὶ ὁδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖ-
αν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοι-
κητηρίου.
λ Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ
ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
μ Ὅτι ἐχορτάσθη ψυχὴν κενὴν καὶ
πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
ν Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θα-
νάτου πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ
σιδήρῳ.
ξ Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ
θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώ-
ξυναν
ο Καὶ ἐν τῷ πονεῖσθαι ἐν κόποις ἠσθέ-
νησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
ιγ Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαι

θλιῶσαι κύλας· καὶ ἐκ τῶν κτη-
νῶν κυλῶν ἐποίησεν κύλας.
14. Καὶ ἐξήγαγεν κύλας ἐπὶ πρόβατα
καὶ ἔκλινεν ταπεινά· καὶ τὰς δεήσεις κυ-
τῶν διεῤῥήξεν
15. Ἐξομολογησάσθων τῷ Κυρίῳ
τὰ ἐλέη κύλα· καὶ τὰ θαυμάσια κύλα
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
16. Ὅτι συνέθλασε πύλας χαλκᾶς·
καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν
17. Ἀντελάβετο κύλων ἐξ ὁδοῦ ἀνομί-
ας κύλων· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας κύ-
των ἐταπεινώθησαν.
18. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυ-
χὴ κύλων· καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυ-
λῶν τοῦ θανάτου.
19. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν
τῷ θλίβεσθαι κύλας· καὶ ἐκ τῶν ἀ-

ναγκῶν

ναγχων αὐτῶν ἐδωδεν αὐτούς.
20. Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.
21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
22. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως· καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις· ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.
24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.
25 Εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος· καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.
26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν·

καὶ καλαβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.
Ἡ μιγὴ κυλῶν ἐν καμοῖς ἐλίκετο.
24 Ἐταράχθησαν ἐδολεύθησαν ὡς ὁ
μεθύων· καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐλῶν κα-
τεπόθη.
28. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν
τῷ θλίβεσθαι αὐλοὺς· καὶ ἐκ τῶν ἀ-
νάγκων αὐλῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.
29. Καὶ ἐπέταξε τῇ καλαμίδι, καὶ ἔσ-
τη εἰς κύρτον· καὶ ἐσίγησαν τὰ κύ-
μαλα αὐτῆς.
30 Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν·
καὶ ὁδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θε-
λήματος αὐτῶν.
31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ
ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
ὡς ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαοῦ.

λαῦ· καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων
κατεκάησαν αὐτόν.
33 Ἐθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον· καὶ
διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν
34. Γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμην· ἀπὸ
κακίας τῶν κατοικούντων ἐν
αὐτῇ.
35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδά-
των· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους
ὑδάτων.
36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας·
καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικήσεως,
37. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν
ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενή-
ματος
38. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ ἐπληθύν-
θησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν
οὐκ ἐλάττωσεν.

39. Καὶ ὀλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν
ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.
40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχον-
τας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν
ἀβάτῳ καὶ οὐκ ὁδῷ.
41. Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πληγείας·
καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς
42 Ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσον-
ται· καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ
στόμα αὐτῆς.
43. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα· καὶ
συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;

ψξ ~ 107. ~ 2. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑ-
τοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψα-
λῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.
3. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
4. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε·

ψαλῶ

ψαλῶ σοι ἐν ἐγνεθιν.

ιγ Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ
ιδ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλή-
θειά σου.

ιε Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεὸς·
ις καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου
ιζ Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶ-
σον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουόν μου.
ιη Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
ιθ Ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα καὶ
τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
κ Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι Μα-
νασσῆς· καὶ Ἐφραὶμ ἀντίλημψις τῆς κε-
φαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου
κα Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ
τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
μοι ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
κβ Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς;

ἢ τίς

ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
ιβ. Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος
ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν
ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
ιγ. Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
ὅτι ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
ιδ. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν.

ρή~108~ιε. Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·

ιε. Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δο-
λίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ'
ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ·
ιζ. Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με·
καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
ιη. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνεδιεβάλλοντό
μου· ἐγὼ δὲ προσηυχόμην

5.

5 Καὶ ἔθεντο κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεως μου
6 Κατάστηθον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν·
καὶ διάβολος στήκῃ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξελθεῖ
καταδεδικασμένος· καὶ ἡ προσευχὴ
αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν
8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι
καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος
9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθεῖεν
δὲ ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
11 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα
ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ· καὶ διαρπασάτω
πάντες οἱ ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ·

μηδὲ

μνιὸς γενηθήλω οἰκτίρμων τοῖς ὀρ-
φανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήλω τὰ τέκνα αὐλῦ εἰς ἐξο-
λόθρευθιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλει-
φθείη τὸ ὄνομα αὐλῦ.

14 Ἀναμνηθείη ἡ ἀνομια τῶν παλέ-
ρων αὐλῦ ἔναντι Κυρίυ· καὶ ἡ ἁμαρ-
τία τῆς μητρὸς αὐλῦ μὴ ἐξαλειφθειη.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίυ διὰ-
παντὸς καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν.

16 Ἀνθ' ὧν ὃκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεο
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ
πτωχὸν· καὶ κατανενυγμένον τῇ καρ-
δίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἐξέ-
κλυσε· καὶ ὃκ ἠθέλησεν εὐλογίαν
καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐλῦ.

18. Καὶ ἐνεδύσατο καλάραν ὡς ἱμάτιον· καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται· καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται.

20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου· καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με.

22 Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· καὶ ἡ καρδία μου τετάραχται ἐντός μου

23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀνταναιρεθην· ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·

καὶ ἡ ἀκρὶς μου ἠλλοιώθη εἰς ἔλαιον.
25 Κἀγὼ ἐφευρὼν οἶδα τοῖς οἴκοις εἰσο-
δόν με ἐξάλειφαν χερμάλιθι λίθων.
26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ
σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου
27. Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη·
καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28. Καταράσονται αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλογή-
σεις. Οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθή-
σωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
29. Ἐνδυσάσωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με
ἐντροπὴν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς δι-
πλοΐδα τὴν ἰδίαν αὐτῶν.
30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ
στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτ
31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι
ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ρδ~ριθ. 1. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κά-

θου

θε εκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
2. Ῥάβδον δυναμεως ἐξαποστελεῖ
σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κυριεύε
ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δυνάμεώς σου· ἐν ταῖς λαμπρότησι
τῶν ἁγίων σου ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσ
φόρου ἐγέννησά σε.
4. Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μετανοη
θήσεται Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶ
να κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ
5. ΚΥΡΙΟΣ ἐκ δεξιῶν σου συνέθλα
σεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασι
λεῖς
6. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι πληρώσει πτώ
σεις· συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς
πολλῶν.

ρί~λιο~

χ΄ Ἐκ γαμαζῆς ἐκ ὁδῶν πτωχοὺς ὑψώσει καὶ
τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

λ΄ Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐν βουλῇ εὐθέων
καὶ συναγωγῇ.

α΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητη-
μένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ

β΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια
τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

δ΄. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων
αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

ε΄ Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐ-
τὸν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθή-
κης αὐτοῦ

ς΄ Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ
λαῷ αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κλῆρος
ἐθνῶν

7 Ἔργα χειρῶν αὐτῶν ἀλήθεια καὶ κρί-
σις πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ.
8 Ἐπηρεισμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην
αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις
δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν.
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος

ρκά ~ ΙΙΙ. ~ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβού-
μενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρ-
μα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθή-
σεται.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ

καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ
δίκαιος.

5. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κι-
χρῶν· οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ
ἐν κρίσει.

6. Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7. Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθή-
σεται. Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλ-
πίζειν ἐπὶ Κύριον

8. Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ φο-
βηθῇ ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχ-
θροὺς αὐτοῦ.

9. Ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς πένησι·
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα

αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑ-
ψωθήσεται ἐν δόξῃ
10. Ἁμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργι-
σθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύ-
ξει καὶ τακήσεται· Ἐπιθυμία ἁ-
μαρτωλῶν ἀπολεῖται
ρνβ ~ ρνγ. ρνα. Αἰνεῖτε παῖδες Κύρι-
ον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημέ-
νον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δύσε-
ως· αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύ-
ριος· ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5. Τίς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ
ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ;

7.

χ ὁ ἐξ ἐμῶν ἀπὸ τῆς πίστεώς μου, χ ἀ=
πὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.
8 Τὸ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων·
μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
9. Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ·
μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ρκγ ~ λκ ~ 1. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου·
οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.
2. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
3. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορ=
δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ
οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ
ὀπίσω;
6. Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ;

καὶ οἱ

ζ οἱ ἄνθρωποι ὡς χόρτος πορεύονται·
ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐκλείπει
ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
η Τὸ στρέψαντα τὴν πέτραν εἰς λίμνας
ὑδάτων καὶ τὸ ἀκρότομον εἰς
πηγὰς ὑδάτων.
θ Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ
τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐ-
λέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου
ι Μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη· ποῦ
ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
ια Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐ-
ποίησε.
ιβ Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον
καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
ιγ Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀ-
φθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

14. Ὧδε ἐχθροὶ οὐκ ἐκκόπτονται ἐξ
ιας ἐχθροὶ οὐ δύνανται ἀνθίστασθαι.
15 Χεῖρας ἐχθροὶ οὐ δύνανται ψηλαφῆσαι
πόδας ἐχθροὶ οὐ δύνανται περιπατῆσαι ὁ
φοβηθήσονται ἐν τῇ ἀκοῇ ἀνδρῶν.
16 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν
τες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθό=
τες ἐπ' αὐτοῖς.
17 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύ=
ριον βοηθὸς αὐτῶν ἐστιν.
18 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύ=
ριον βοηθὸς αὐτῶν
τῶν ἐστιν.
19 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν
ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπι=
στὴς αὐτῶν ἐστιν.
20 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλογήσει

ἡμᾶς· εὐλογήσει τὸν οἶκον Ἰσραήλ· εὐ-
λογήσει τὸν οἶκον Ἀαρών·
21 Εὐλογήσει τοὺς φοβουμένους τὸν
Κύριον· τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγά-
λων.
22 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἔτι·
ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
23 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ·
τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
24 ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ·
ἡ δὲ γῆ ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
25 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύ-
ριε· οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες
εἰς ᾅδου·
26 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσο-
μεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΙΔ ~ ΛΜ

ρκδ'

ρίζ. ΡΜΔ. α Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύ-
ριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
β Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ
ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
γ Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ
θλῖψις ᾅδου εὕροσάν με· θλῖψιν καὶ
ὀδύνην εὗρον
δ Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.
ε Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος καὶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
ς Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐτα-
πεινώθην καὶ ἔσωσέ με.
ζ Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.
η Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανά-
του τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

α.

ϑ Εὐλογητὸς ὁ ἐνώπιον Κυρίου ἡ
γαμένη ζώντων.

ριέ — 115.

α. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα

β Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης

γ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

δ Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι· καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ε Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώ-
σω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ϛ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ζ Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλός σου· ἐγὼ δοῦ-
λος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου·
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου

- Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν
ονόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
ιη Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώ-
σω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
κ Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ
σου Ἱερουσαλήμ.

ρις ~ 116 λ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθ-
νη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
β Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα.

ρις ~ 117 ~ α Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.
β Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀ-
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ.
γ Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τ Κύριον ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τ
Κύριον· καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλα-
τυσμόν.
6. Κύριόν ἐμοὶ βοηθὸς· καὶ οὐ φοβηθή-
σομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς· κἀγὼ ἐπό-
ψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον,
ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ
ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντας.
10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με·
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐ-
τούς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με· καὶ

τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
ιβ Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
ιγ Ὠθῶν ἀνεκλάπην τοῦ πεσεῖν· καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
ιδ Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος· καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
ιε Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
ιϛ Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
ιζ Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι· καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
ιη Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος· καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύ-
νης· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογή-
σομαι τῷ Κυρίῳ
20. Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· δίκαι-
οι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκου-
σάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν
22. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφα-
λὴν γωνίας.
23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν
24. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρα-
νθῶμεν ἐν αὐτῇ.
25 Ὦ Κύριε σῶσον δή· ὦ Κύριε εὐ-
οδωσον δή.
26. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀ-

νόματι

νόμαλι Κύριε. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου Κυρίου.
27 Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκά-
ζουσιν· ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυ-
σιαστηρίου.
28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσο-
μαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω
σε· Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκου-
σάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρκη ~ 118 ~ א. Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ πο-
ρευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.
2. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητή-
σουσιν αὐτόν.
3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν

(τὸν Θεὸν μου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ἀμήν. πρὸς τὸ τὰς ᾠδὰς λέγειν.)

ἐν

ἐν τῇς ὁδοῖς αὐτῆς ἐπορεύθησαν.
4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ
φυλαχθῆναι σφόδρα.
5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί
μου τοῦ φυλάσσειν τὰ δικαιώματά σου.
6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐ-
πιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου
7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ με
ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα
9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁ-
δὸν αὐτοῦ; Ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς
λόγους σου
10 Ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
μὴ ἀποπλανήσῃς με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου
11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λό-

γιά σε· ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
11. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε· δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σε
12. Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα
πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου·
14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐ-
τέρφθην· ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω·
καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου
16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου
17. Ἀνταπόδος τῷ σῷ δούλῳ σου· ζήσομαι·
καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου
18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου·
καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ
νόμου σου
19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεποθησεν ἡ ψυχή μου τὸ ἐπιθυ
μῆσαι τὰ δικαιώματά σου ἐν παντὶ καιρῷ
21 Ἐπετίμησας ὑπερηφανοις ἐπι
κατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου.
22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδη καὶ ἐξου
δένωσιν· ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξε
ζητησα.
23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ
κατ' ἐμοῦ ἐλάλησαν· ὁ δὲ δοῦλός σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιωμασί σου
24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη
μου ἐστὶ καὶ συμβουλίαι μου τὰ δι
καιώματά σου.
25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου
ζωοποίησόν με κατὰ τὸν λόγον σου
26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπή
κουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

λα. Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν
με· καὶ ἐκζητήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις
σου
λβ. Ἐνδυνάμωσόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου· περιπάτησόν με ἐν τοῖς λογίοις σου
λγ. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ·
καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με
λδ. Ὁδὸν ἀληθείας ἐξελεξάμην· καὶ τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην
λε. Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου
Κύριε· μή με καταισχύνῃς.
λς. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον· ὅτε
πλατύνεις τὴν καρδίαν μου.
λζ. Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν
τῶν δικαιωμάτων σου· καὶ ἐκζητήσω
αὐτὴν διαπαντός.
λη. Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου· καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ

καρδία μου.
35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν
ἐντολῶν σου· ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου
τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ
σου ζῆσόν με.
38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν
σου εἰς τὸν φόβον σου.
39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπο-
πτεύω· ὅτι τὰ κρίματά σου
χρηστά.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41 Καὶ ἐλθοί ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου,
Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν
λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ἐνει-
δίζουσί μοι λόγοις· ὅτι ἠλπικα ἐπὶ
τοῖς λόγοις σου
43. Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόμα-
τός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα·
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
44. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ
παντὸς· εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ·
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
46. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρί-
οις σου ἐναντίον βασιλέων· καὶ
οὐκ ᾐσχυνόμην.
47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου· αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
48. Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς
τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα· καὶ

ἠδολέσχουν

ἠδολέσθην ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
49. Μνήσθητι τοῦ λόγου σου τῷ δούλῳ σου· ᾧ ἐπήλπισάς με.
50. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου· ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήτησέ με.
51. Ὑπερήφανοι παρενόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
52. Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε· καὶ παρεκλήθην.
53. Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54. Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56. Αὕτη ἐγενήθη μοι· ὅτι τὰ δικαι-

ώματά

ωμολόγησε σοι ἐξελεύσεται.

κζ. Μερὶς μου εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυ-
λάξασθαι τὸν νόμον σου

κη. Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λό-
γιόν σου

κθ. Διελογισάμην τὰς ὁδούς μου· καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ
μαρτύριά σου.

λ. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην·
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

λα. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλά-
κησάν μοι· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐ-
πελαθόμην

λβ. Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τοῖς κρίμα-
σι τῆς δικαιοσύνης σου.

λγ. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν
φοβουμένων

χομένων με ἐκ τῶν φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου
64. Τὸ ἔλεος σου Κύριε πλήρης ἡ
γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
65. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ
δούλου σου Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.
66. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με· ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου
ἐπίστευσα.
67. Πρό τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ
ἐπλημμέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν
σου ἐφύλαξα.
68. Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε καὶ ἐν τῇ
χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀνομία ὑπερη-
φάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

ργο. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐ-
τῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
γι Ἀγαθόν μοί ἐστι ὅτι ἐταπείνωσάς με·
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
χα Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός
σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.
χβ Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔ-
πλασάν με· σύνελθόν με καὶ μαθή-
σομαι τὰς ἐντολάς σου.
χγ. Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ
εὐφρανθήσονται· ὅτι εἰς τοὺς λόγους
σου ὑπέμεινα.
χδ. Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνω-
σάς με
χε Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ πα-
ρακαλέσαί με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.

ιγ'. Ἐλθέτω σὺν μοι οἱ διαλογισμοί σου
ἀγχόμενοι· ὅτι ὀνομάσθη μελέτη
μου ἐστίν.

ιδ. Διηρωτήθην ὑπερήφανοι, ὅτι
ἀδίκως ἠνόμησάν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐν
δολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

ιε. Ἐπιστράφητί μοι καὶ ἐλεήσατέ
με οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά
σου.

ις. Διηρθρωσάμην τοῖς διαβήμασί μου
ἐν τοῖς διακαιώμασί σου· ὅπως ἂν
μὴ κατευθυνθῶ.

ιζ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου
ἡ ψυχή μου· εἰς τὸν λόγον σου
ἐπήλπισα.

ιη. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς
τὸ λόγιόν σου· λέγοντες· πότε πα-
ρακαλέσεις με;

θδ Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀβλὰς ἐν πάσῃ
τῇ δικαιώματά σου ἃ ἐπελαθόμην.
θε Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου·
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων
κατ᾽ ὤν με κρίσιν;
θζ. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας· ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.
θη Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. Ἀδίκως καταδιώκουσί με· βοήθησόν μοι.
ρια Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τὰς ἐντολάς σου
ριβ Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με· καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
ριγ Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.
ριδ Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει

91 Τῇ διαλέξει σου διαμένει ἡμέρα·
ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σού.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού
ἐστι· τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου· ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με· ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου λίαν

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε
ὅλην τὴν ἡμέραν μου μελέτη μού
ἐστιν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου σοφίσας
με τὴν ἐντολήν σου· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά
μου

να

να ἐμή ἐστιν.

99 Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκάλους μου
συνῆκα· ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη
μού ἐστιν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα· ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα
τοὺς πόδας μου· ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς
λόγους σου

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλι-
να· ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ
λόγιά σου· ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

105 Λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου·
καὶ φῶς τοῖς τρίβοις μου

106 ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξαι τὰ

τὰ

τὰ κρίματα τ῀ς δικαιοσύνης σου
ρξ. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε,
ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου
ρο. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε· καὶ τὰ κρίματά σου
δίδαξόν με.
ρο. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ
παντὸς· καὶ τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
ρ. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι· καὶ
ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην
ρα. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας
μου εἰσίν
ρβ. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι
τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα διὰ
παντός.
ργ. Παρανόμους ἐμίσησα· τὸν δὲ νό-
μον σου ἠγάπησα.

114. Βοηθός μου γενοῦ ἀντιλήπτωρ μου εἰς σω-
εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.
15 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι·
16 ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.
116. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου
καὶ ζήσομαι, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ
τῆς προσδοκίας μου
117 Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι καὶ μελε-
τήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διὰπαν-
τός
118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποπλανω-
μένους ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου· ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν
119. Παραβεβήκεις ἐλογισάμην πάν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο
ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου
120. Κατάνυξον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων

σου

δου ἐφοβήθην
122 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην·
μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με
123 Ἐνέτεινον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ
μὴ συκοφαντῆσαί με ὑπεναντίοι
123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ
θεωρῆσαί με καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς
δικαιοσύνης σου
124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ
τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματα σου
δίδαξόν με
125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ συνέτισόν με·
καὶ γνωσομαι τὰ μαρτύριά σου
126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ·
διεσκεδάσθησαν τὸν νόμον σου
127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς
σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντο-

λάς

λας δὲ καλῶ θύμην· πάντων δὲν
ἄδικον ἐμίσησα.
120 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ
τοῦτο ἐξεζήτησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
130. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτί-
ζει· καὶ συνετίζει νηπίους
131. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ ἕλκυσα
πνεῦμα· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεποθησα.
132. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν
με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων
τὸ ὄνομά σου
133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ μὴ κατακυρι-
εύσῃ μου πᾶσα ἀνομία
134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων· καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135 Τὸ πρόσωπόν σου ἔπιφαυον ἐπὶ
τὸν δοῦλόν σου· καὶ δίδαξόν με τὰ δικαι-
ώματά σου.

ωμολόγου
129. Διεξόδως ὑδάτων ἀναπεμπόντων
οἱ ἄρθμιοί μου ἐπεὶ διεξόδως ἔλιπον
τὸν νόμον σου
137. Δίκαιος εἶ Κύριε καὶ εὐθεῖς
αἱ κρίσεις σου
138. Ἐντειλω δικαιοσύνην τὰ μαρ-
τύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα
139. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου ὅτι
ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθ-
ροί μου
140. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου
σφόδρα καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141. Νεώτερος εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐξουδενω-
μένος τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπ-
ελαθόμην.
142. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗρόν με·
ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα· σύνες μοι καὶ ζήσομαι.

145. Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
ἐπάκουσόν μου Κύριε· τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐκζητήσω.

146. Ἐκέκραξά σοι σῶσόν με· καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύριά σου

147 Προέφθασα ἐν ὠρυγῇ καὶ κε-
κραξα· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου
πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κα-
τὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ κρίμα σου
ζῆσόν με.

150. Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές
με ἀνομίᾳ· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμα-

μακρύνθησαν

μακρύνθησαν.

151. Ἐγγὺς εἶ Κύριε· καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152. Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ῥῦσαί με· ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154. Κρῖνον τὴν κρίσίν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ λόγον σου ζήσόν με.

155. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία· ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

157. Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου

οὐκ

οὐκ ἐξέκλινα.

158. Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην· ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159. Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου

161. Ἄρχοντες καταδίωξάν με δωρεάν· καὶ ἀπὸ τῶν λογίων σου ἔφοβήθη ἡ καρδία μου.

162. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τοῖς λόγοις σου· ὡς εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164. Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τοῖς κρίμασι τῆς δικαιοσύνης σου.

165. Εἰρήνην πολλὴν τοῖς ἀγαπῶσι τὸ

τὸν

τὸν νόμον σου ὃς ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον
ιθ'. Προσδόκων τὸ σωτήριόν σου
Κύριε· καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
ιθ'. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρ-
τύριά σου· καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
ιθ'. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου· ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου
ἐναντίον σου, Κύριε
κ'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου δὸς
σύνεσίν μοι.
κα'. Εἰσέλθοι τὸ ἐξίλασμά μου ἐνώ-
πιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου
ῥῦσαί με
κβ'. Ἐξερεύξεται ἡ γλῶσσά μου λό-
γιον· ὅτι πάσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιο-
σύναι σου.

172 Ἐξέλιπεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ τοῦ
λόγου σου· ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί
σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξελεξάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου
Κύριε· καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι.

175 Ζήσεταί μου ἡ ψυχή καὶ αἰνέσει
σε· καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπο-
πολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου·
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ρκθ-ρλ-λ Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί
με ἐκέκραξα· καὶ εἰσήκουσέ μου.

2. Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ
χειλέων ἀδίκων· καὶ ἀπὸ γλώσσης
δολίας.

3. Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη

θοι πρὸς γλῶσσαι δολίαν;
4 Τὰ βέλη τὰ δυνατὰ ἠκονημένα
σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακ-
ρύνθη· ἐκατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ
6. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου·
μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην.
7 Ἤμην εἰρηνικὸς· ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.
ρκ~120~λ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου εἰς τὰ ὄρη· ὁθεν ἥξει ἡ βο-
ήθειά μου.
2. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου·
μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε
4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει

ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
5 Κύριος φυλάξει σε· Κύριος σκέ-
πη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει
σε· οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς
κακοῦ· φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.
8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ
τὴν ἔξοδόν σου· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος.

ρκα ~ 121 ~ 1 Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρημέ-
νοις μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.
2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.
3 Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πό-
λις· ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυ-
λαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ,

τοῦ

τὸ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου
5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρί-
σιν· θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.
6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ· καὶ εὐθηνία τοῖς φι-
λοῦσί σε
7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει
σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργώσεσί σου.
8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν
πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ
σοῦ
9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐξεζήτουν ἀγαθὰ σοί
μαρ. 122. 1. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφ-
θαλμούς μου τοὺς κατοικοῦντας ἐν τοῖς
οὐρανοῖς
2 Ἰδοὺ ὡς οἱ ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖ-
ρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς οἱ ὀφθαλ-
μοὶ

μοι παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτει-
σθῆναι ἡμᾶς

γ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδε-
νώσεως

δ Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡ-
μῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι κ
ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

ρχή· 123 ε. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν·
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

ς Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν
τῷ ἀναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς·
ζ Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν
τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·
η Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν
ἡμᾶς· χειμάρρους διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·

ὁ

ε Ἀρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ μεσον τοῦ ὕ-
δωρ τὸ ἀνυπόστατον.
ιγ Εὐλογητὸς Κύριος ὃς οὐκ ἐδω-
κεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
ιδ Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρ-
ρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.
ιε Ἡ παγὶς συνετρίβη· καὶ ἡμεῖς ἐρ-
ρύσθημεν.
ις Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου· τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν.

ρκδ' 124-1 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ
Κύριον ὡς ὄρος Σιὼν οὐ σαλευ-
θήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
Ἰερουσαλήμ.
ιβ Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς καὶ Κύριος κύ-
κλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος.

3.

3. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον
τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν
δικαίων· ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν
οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.
4. Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς· καὶ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
5. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς
στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ
τῶν ἐργαζομένων τὰς ἀνομίας. Εἰ-
ρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς 125. ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
1. Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν
ὡσεὶ παρακεκλημένοι.
2. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα
ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
μετὰ αὐτῶν.

3. Ἐμεγάλυνε Κύριον τὸ ποιῆσαι μεθ'
ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.
4 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν
ἡμῶν· ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
Νότῳ.
5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θερίσουσι.
6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα
αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν
ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα
τὰ αὐτῶν.

ρχὴς 120. 1 Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκο-
δομήσῃ οἶκον· εἰς μάτην ἐκοπί-
σαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύ-
ριος φυλάξῃ πόλιν· εἰς μάτην ἠγ-
ρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
2. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν

ειν

ζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι,
οἱ ἐσθίοντες πόνον ὀδύνης· ὅταν
δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον
3. Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου υἱοὶ·
ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας
4. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕ-
τως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
5. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπι-
θυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. Οὐ καταισ-
χυνθήσονται, ὅταν λαλήσῃ τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῖς ἐν πύλαις.

ρκζ~127. ϛ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμ-
νοι τὸν Κύριον, ὁ πορευόμενος ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φά-
γεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι
ἔσται.

3. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθη-
νοῦσα

νοῦθα ἐν ταῖς χλίεσι τ^ῆ^ ἰχίας σθ.
Οἱ υἱοί σ ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλῳ τ^ῆ^ τραπέζης σθ
4. Ἰδὲ οὕτως εὐλογηθήσεται ἀν-
θρωπος ὁ φοβούμενος τ Κύριον.
5 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών·
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πά-
σας τὰς ἡμέρας τ^ῆ^ ζωῆς σου.
6. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

μχή ~ 128 ~ α Πλεονάκις ἐπολέμη-
σάν με ἐκ νεότητός μου· εἰπάτω
δὴ Ἰσραήλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθη-
σάν μοι.

3. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐλέκτυναν·
ἐμάκρυναν τὴν

ἀνομίαν

ἀνομίαν αὐτῶν.

4. Κύριε ὁ θεὸς ὁ δυνέκτεν αὐ-
χένας ἁμαρτωλῶν.

5. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφή-
τωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μι-
σοῦντες Σιών.

6. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμά-
των· ὃ πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξη-
ράνθη.

7 οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ὁ θερίζων· καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ
τὰ δράγματα συλλέγων

8. καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες· εὐ-
λογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκα-
μεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ρκθ ~ 129. 1. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύ-
ριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

2. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα

εἰς

εἰς τ̃ φωνὴν τ̃ δεήσεώς μου.
3. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύ-
ριε· Κύριε τίς ὑποστήσεται;
4. Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν·
ἕνεκεν τ̃ ὀνόματός σου ὑπέμει-
νά σε Κύριε.
5. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τ̃ λό-
γον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ
τὸν Κύριον.
6. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτὸς· ἐλπιάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον
7. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος·
καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.
8. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τ̃ Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
ρλ ~130~ 1. Κύριε οὐκ ὑψώθη ἡ καρ-
διά μου· οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφ-
θαλμοί

θαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν με-
γάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπερ ἐμέ.
2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὕ-
ψωσα τὴν ψυχήν μου. Ὡς τὸ ἀπογε-
γαλακτισμένον ἐπὶ τῆς μητέρα αὐ-
τοῦ· ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυ-
χήν μου.
3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ρλα~131~ι Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ
πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
2. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ· εὔξατο τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.
3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα τοῦ
οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης
στρωμνῆς μου
4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγ-
μὸν

μὸν· καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς προβάτοις μου.
5 Ἕως ἂν εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ·
σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.
6. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθά·
εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ.
7. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα
αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸ το-
πον, οὗ ἔστηκαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
8. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυ-
σίν σου· σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιά-
σματός σου
9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαι-
οσύνην· καὶ οἱ ὅσιοι σου ἀγαλλιάσονται.
10. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ
χριστοῦ σου.
11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθει-

αν

αν, καὶ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν· ἐκ καρ-
πὸ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ
τὸ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν δι-
αθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦ-
τα, ἃ διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου.

13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιων· ἠ-
γαπήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶ-
να αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω· ὅτι ἠγά-
πησα αὐτήν

15 Τὴν χήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐ-
λογήσω· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτα-
σθήσονται ἄρτων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτη-
ρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει

ἀγαλλιάσονται

ἀγαλλιάσονται.

κγ' Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ· ἡτοίμακα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

κδ Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ρλβ~λοϛ~α' Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

β' Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών· τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄρων τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

γ' Ὡς δρόσος Ἑρμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΛΓ~λγ.

ρλή ~133~ 1. Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάν-
τες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν
οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θε-
οῦ ἡμῶν.
2. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖ-
ρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλο-
γεῖτε τὸν Κύριον.
3 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών·
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ρλέ ~134~ 1. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου·
αἰνέσατε δοῦλοι Κύριον.
2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύ-
ριος· ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ὅτι καλόν.
4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ
ὁ Κύριος Ἰσραὴλ εἰς περιουσια-
σμὸν

μὸν ἑαυτῷ.

5. Ὅτι ἐμοὶ ἐμάχετο ὁ μέγας ὁ Κύριος καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν πρὸ πάντας τοὺς θεούς.

6. Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν τοῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἄκρου τῆς γῆς· ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

8. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε· ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

9. Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς ἰσχυρούς.

11 Τὸν Σηὼν, βασιλέα τῶν Ἀμορ-
ῥαίων· καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βα-
σὰν· καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν.
12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρο-
νομίαν· κληρονομίαν Ἰσραὴλ λα-
ῷ αὐτοῦ.
13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶ-
να· καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.
14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρα-
κληθήσεται.
15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύ-
ριον καὶ χρυσίον· ἔργα χειρῶν ἀν-
θρώπων.
16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀ-
φθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωλισθήσονται·

οὐδὲ

οὐδὲ ἡ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόμα-
τι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦν-
τες αὐτά· καὶ πάντες οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτοῖς.

19. Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύ-
ριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε
τὸν Κύριον.

20. Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν
Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον
εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21. Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιὼν·
ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ρλέ ~ 135 ~ Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θε-
ῶν· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρί-
ων· ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα
μόνῳ· ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν σύνε-
σει· ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6. Τῷ στερεώσαντι τ̀ γῆν ἐπὶ τῶν ὑ-
δάτων· ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̀.

7. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τ̀ ἡμέρας·
ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς
ἐξουσίαν τ̀ νυκτός· ὅτι εἰς τ̀. ὰ λ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρ̀
πρωτοτόκοις αὐτῶν· ὅτι εἰς τ̀. κ̀ λ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τ̀ Ἰσραὴλ ἐκ μέσ
αὐτῶν· ὅτι εἰς τ̀ αἰῶνα. κ̀ λ.

12 Ἐν χειρὶ χραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑ
ψηλῷ· ὅτι εἰς τ. αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ.
13 Τῷ καταδιελόντι τ. ἐρυθρὰν θάλασ
σαν εἰς διαιρέσεις· ὅτι εἰς τ. κτλ.
14 Καὶ διαγαγόντι τ. Ἰσραὴλ διὰ μέ
σου αὐτῆς· οτι εις τ. κ.τ.λ.
15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τ. δυνα
μιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα κ.τ.λ.
16 Τῷ διαγαγόντι τ. λαὸν αὐτ. ἐν
τῇ ἐρήμῳ· ὅτι εἰς τ. κ.τ.λ.
17. Τῷ παταξαντι βασιλεις μεγά
λους· ὅτι εἰς τ. κτλ.
18 Καὶ ἀπεκτειναντι βασιλεις χρα
ταιούς· ὅτι εἰς τ. κτλ.
19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορ
ραίων· ὅτι εἰς τ. κτλ.
20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλεα τῆς Βασαν·

ὅτι

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
21. Καὶ δώσει τὴν γῆν αὐτῶν κληρονο-
μίαν· ὅτι εἰς τ. χτλ.
22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐ-
τοῦ· ὅτι εἰς τ. αἰῶνα χτλ.
23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνή-
σθη ἡμῶν ὁ Κύριος· ὅτι εἰς τ. χτλ.
24. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχ-
θρῶν ἡμῶν· ὅτι εἰς τ. χτλ.
25. Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ·
ὅτι εἰς τ. αἰῶνα. καὶ τὰ λοιπά.

ρλς~135~ α Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος
ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν
τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς Σιών.
2. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐ-
κρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν
3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰ-
χμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν

χ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον. Ἄ=
δατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
δ. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου
ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
ε Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ·
ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου
ς Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λά
ρυγγί μου· ἐὰν μή σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ
προανακάξωμαι † Ἱερουσαλήμ· ὡς
ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
ζ Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ
τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λε=γόν
των· Ἐκκενώσατε ἐκκενώσατε ἕως τῶν
θεμελίων αὐτῆς
η. Θυγατηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπω=
ωρος· μακάριος ὃς ἀνταποδώσει
σοι τὸ ἀνταπόδομα σου ὃ ἀνταπέ=
δωκας ἡμῖν.

ϑ Μακάριον ὃς κρατήσει καὶ ἐδα-
φιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

ρλϛ. 137. α Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ ἐναντίον ἀγγέ-
λων ψαλῶ σοι· ὅτι ἤκουσας πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

β Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· καὶ
ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου

γ Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα
τὸ ἅγιόν σου

δ Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε·
ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πολυωρήσεις
με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου

ε Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς· ὅτι ἤ-
κουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πό-
τός σου.

ῥ Καὶ ἀλάλαξαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρί-
ου· ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.
ζ. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος καὶ τὰ ταπει-
νὰ ἐφορᾷ· καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρό-
θεν γινώσκει.
η. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως,
ζήσεις με. Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου
ἐξέτεινας χεῖρά σου· καὶ ἐσωσέ με
ἡ δεξιά σου.
θ. Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ·
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Ψαλμὸς ρλη΄ ~ 138 ~ 1 Κύριε ἐδοκίμασάς με·
καὶ ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν
ἔγερσίν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλο-
γισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὸν σωρόν μου

ἐξιχνίασας

ἐξ[ί]νιασας ὁ πόδας τὰς ὁδούς μου
πρεσβύτερος.
ἡ Ὅτι ἀκ ἔστι λόγος ἐν γλώσ
σῃ μου. Ἰδὲ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα
ὅ. Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. Σὺ ἐ=
πλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν
χεῖρά σου
ϛ. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐ=
μοῦ· ἐκραταιώθη· ἃ μὴ δύναμαι π
πρὸς αὐτήν.
ζ Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός
σου· καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
η Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ
εἶ· ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει
θ Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου
καὶ ὀρθρίσω· καὶ κατασκηνώσω εἰς
τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης·
ι Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει
με

δει με· ἡ καθέξει με ἡ δεξιά σου
11 Καὶ εἶπα· ἀρα σκότος σκεπάσει
δει με· ἡ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ
τρυφῇ μου
12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ
σου· ἡ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται.
ὡς τὸ σκοτίσαι κύριε· οὕτως καὶ τὸ
φῶς αὐτῆς.
13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου,
Κύριε· ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς
μητρός μου.
14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς
ἐθαυμαστώθης· ἐθαυμαστώθη τὰ ἔργα
σου· καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει λίαν.
15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ
σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ· καὶ ὑπο-
στατὸν μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς
16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφ-

ψαλμοί δε· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον δε πάν
τες γραφήσονται. Ἡμέρας πλασθή=
σονται καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς.
ιϛ Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι
δε ὁ Θεός· λίαν ἐκρατιώθησαν αἱ
ἀρχαὶ αὐτῶν.
ιζ Ἐξαριθμήσουσι αὐλοὺς καὶ ὀργά=
νον πληθυνθήσονται. Ἐξῆλθεν δὲ μοι
καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ δε
ιη. Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλὸς ὁ
Θεός. Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε
ἀπ' ἐμοῦ.
20 Ὅτι εἰσὶν εἰς διαλογισμὸν λή=
ψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις δε.
21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμί=
σησα· καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς δε ἐξετηκόμην;
22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς· εἰς
ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23. Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς καὶ γνῶθι
τὴν καρδίαν μου. Ἔταζόν με καὶ γνῶθι
τὰς τρίβους μου.
24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐ-
μοὶ ἐστι, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.
ρλθ'~139~2. Ἔξελοῦ με Κύριε ἐξ
ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀ-
δίκου ῥῦσαί με.
3. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν
καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσ-
σοντο πολέμους.
4 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ
ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη
αὐτῶν.
5 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁ-
μαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων
ἐξελοῦ με. Οἵτινες ἐλογίσαντο τα-
πεινῶσαι τὰ διαβήματά μου.

6. Ἐκρυψαν περίχνοι παγίδα μοι·
καὶ σχοινία διεστειλαν παγίδας τοῖς
ποσίν μου· ἐγόμενα τριβόλων ἔκλιναν
μοι
7 Εἶπα τῷ Κυρίῳ· θεός μου εἶ σύ·
ἐνώτισαι Κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
8. Κύριε Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας
μου· ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου
ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
9 Μὴ παραδῷς με Κύριε ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας μου τῷ ἁμαρτωλῷ διελογίσ-
ω κατὰ μοῦ· μὴ ἐγκαταλίπῃς
με· μήποτε ὑψωθῶσιν
10 Ἡ κεφαλὴ τῶν κυκλούντων κό-
πον τῶν χειλέων αὐτῶν κα-
λύψει αὐτούς
11 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυ-
ρός· ἐπὶ τῇ γῇ οὐ μὴ σταθήσεται αὐ-

τοὺς

τὰς ἐν ταλαιπωρίαις, ἃ μὴ ὑποπῖπτειν
12 ἀνὴρ γλωσσώδης ἐκ κατευθυνθήσε-
ται ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄνδρα ἄδικον κα-
κὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν
13 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρί-
σιν τοῦ πτωχοῦ· καὶ τὴν δίκην τῶν πε-
νήτων.
14 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται
τῷ ὀνόματί σου· κατοικήσουσιν εὐ-
θεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ψμ~140~α Κύριε ἐκέκραξα πρὸς
σὲ· εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φω-
νῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκρά-
γέναι με πρὸς σέ.
2. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου. Ἔπαρσις
τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.
3. Θὲς Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί
μου

μα· χ δύναν πεγιεργς πεμὶ τὰ γείλη μο.
4 Μὴ ἐκκλίνῃς τ καρδίαν μα εἰς λό
γους πονηρίας· τὸ προφασίζεσθαι π
προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις· οὐ μὴ συ
ποις ἐργαζομένοις τ ανομίαν· κ
ὃ μὴ συνοδοιπορήσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου.
5 Παιδεύσει με δίκαιον ἐν ἐλέει κ
ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ
μὴ λιπανάτω τ κεφαλήν μου· ὅτι ἔ-
τι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐ
δοκίαις αὐτῶν.
6 Κατεποθησαν ἐγόμενα πέτρας οἱ
κριταὶ αὐτῶν. Ἀκουσονται τὰ ῥήματά
μου ὅτι ἠδυνήθησαν
7 Ὡσεὶ παχεῖα γῆς εἰρηγμένη ἐπὶ τ
ῆς διασκορπισθῆναι τὰ ὀστᾶ ἡμῶν
παρὰ τὸν ᾅδην.
8 Ὅτι πρὸς σὲ Κύριε Κύριε οἱ ὀφθαλ

μοί

μοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀνία-
νέλῃς τὴν ψυχήν μου
9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδων ἧς
συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ σκαν-
δάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
10. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν
ἁμαρτωλοί· κἀγὼ εἰμὶ ἐγὼ
ἕως οὗ ἂν παρέλθω.

ρμά ~ μα ~ 2. Φωνῇ μου πρὸς Κύ-
ριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς Κύ-
ριον ἐδεήθην.
3 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέη-
σίν μου τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.
4 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦ-
μά μου καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυ-
ψαν παγίδα μοι.

5. Καταπάτησον εἰς τὰ ἴχνη σου καὶ οὐ μὴ
ὀπισθωθήσονται οἱ ἐπιγινώσκοντές με. Ἀπώ-
λεσε φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
ζητῶν τὴν ψυχήν μου.

6. Πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ εἶπα·
σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερὶς μου ἐν γῇ
ζώντων.

7. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου· ὅτι ἐταπει-
νώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδι-
ωκόντων με· ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

8. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου
Κύριε· μὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως
οὗ ἀνταποδῷς μοι

ρμβ'-142. 1. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθεί-
ᾳ σου· ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύ-
νῃ σου·

2. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ
τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐν
ὀφθαλμοῖς σου πᾶς ζῶν.
3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυ-
χήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν
ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς
ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦ-
μά μου. Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ᾠδὴν ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
6. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε· ἐξέλιπε
τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι
μὴ τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8.

8. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι· ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

9. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε· ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

10. Δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι θεός μου εἶ σύ· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

11. Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου· ὅτι δοῦλός σου ἐγώ εἰμι.

Ps. 143. v. 1. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν

ξιν τῶν ἐχθρῶν μου εἰς πόλεμον.
λ Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου· ἀντιλή-
πτωρ μου καὶ ῥύστης μου· ὑπερασπι-
στής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων
τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.
γ Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνω-
σθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογί-
ζῃ αὐτόν;
δ Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη· αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παρέρχονται.
ε Κύριε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατά-
βηθι· ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνι-
σθήσονται
ϛ Ἀστραπὴν ἀστραπήσεις καὶ διασκορπιεῖς
αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ
συνταράξεις αὐτούς.
ζ Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους·
ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

ἐκ

ex χειρὸς υἱῶν Ἀμεσῆ ίων
η. Ἦν τὸ τύμα ἐλάληδε μαλαιότητα·
ἡ ἡ δεξιὰ αὐλῶν δεξιὰ ἀδικίας
θ. Ὁ Θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι·
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.
ι Τῷ διδόντι τ διωτηρίαν τοῖς βασιλεῦ
σι· τῷ λυτρωμένῳ Δαυὶδ τ δῶλον αὐ=
τοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς
ιι Ῥῦσαί με καὶ ἐξέλοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν
Ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε μα=
ταιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
ιβ Ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἐδραιωμένα
ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες
αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι· περίκεκοσ
μημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.
ιγ Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξευρεύγο=
μενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐ=
τῶν πολύτοκα· πληθύνοντα ἐν ταῖς=

ἐξόδοις

ἐξόδοις αὐλῶν.

14 Οἱ μισοῦντες αὐλῶν παγεῖς· ἀκ ἐστι κατάπλασμα φραγμῶ, κὰδὲ ἐξοδος ἡσυχὲ χαυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐλῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΡΜΔ ~ λμ4 ~ λ Ὑπώδου δὲ ὁ Θεος τῶ χαλλευς μου ὑψ εὐλογήσω τὸ ὀνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε· καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3. Μεγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου· καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι.

5.

ε Καὶ τ̅ μεγαλοπρέπειαν τ̅ δόξης τ̅ ἁγιωσύνης σε λαλήσαι· καὶ τὰ θαυμάσια σά σε διηγήσονται.

ϛ. Καὶ τ̅ δύναμιν τῶν φοβερῶν σε εἰπεῖν· καὶ τ̅ μεγαλωσύνην σε διηγήσονται.

ζ. Μνήμην τοῦ πλήθους τ̅ χρηστότητός σε ἐξερεύξονται· καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σε ἀγαλλιάσονται.

η. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος· μακροθύμος καὶ πολυέλεος.

θ Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ι. Ἐξομολογησάτωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

ια. Δόξαν τ̅ βασιλείας σου ἐροῦσι· καὶ

τὴν

τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου· καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων σου· καὶ ἡ δυναστεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

14. Πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας· καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατεῤῥαγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16. Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου· καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς

ὁδοῖς

ὁδοὶς αὐτῆ· καὶ ὁδηγὸν ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ

18. Ἐγὼ ὁ Κύριος παῖδι τοῖς ἐπικαλε-
μένοις αὐτὸν· παῖδι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν
ποιήσει· καὶ τὴν δεήσεως αὐτῶν ἐπα-
κούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

20. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀ-
γαπῶντας αὐτὸν· καὶ πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα
μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνο-
μα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς ‖ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ρμε-146 1. Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν ΚΥΡΙΟΝ.
2 Αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ
τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐπὶ
υἱοὺς ἀνθρώπων· οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία
4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ
ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτῶν.
5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βο-
ηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύρι-
ον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις·
διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύ-
ριος λύει πεπεδημένους.
8 Κύριος σοφοῖ τυφλούς· Κύριος ἀνορ-
θοῖ κατηγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ
δικαίους.

9. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται· καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ρμς~146~ 1 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυσθήτω αἴνεσις.

2. Οἰκοδομῶν Ἰερουσαλὴμ ὁ Κύριος· καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν· καὶ ἐπιδεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4. Ὁ ἀριθμῶν πλῆθος ἄστρων· καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ

οὐκ

οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

δ Ἀναλαμβάνων πρᾶεις ὁ Κύριος·
ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς
ζ Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογή-
σει· ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.
η Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέ-
λαις· τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν.
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον·
καὶ λάχανον τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἀνθρώπων.
θ Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν
αὐτῶν· καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
ι Οὐκ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἵπ-
που θελήσει· οὐδὲ ἐν ταῖς κνή-
μαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.
ια Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβου-
μένοις αὐτὸν· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλ-
πίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ρξ.

ρμϑ~147~1. Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ ⸗ Κύριον·
αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.
2. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυ
λῶν σου· εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.
3 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ
στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
4. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ
τῇ γῇ· ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λο=
γος αὐτοῦ.
5. Ὁ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον·
ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.
6 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ
ψωμούς· καὶὰ πρόσωπον ψύχους αὐ
τοῦ τίς ὑποστήσεται;
7. Ἀποστελεῖ ⸗ λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει
αὐτά· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυ=
ήσεται ὕδατα.
8 Ἀπαγγέλλων ⸗ λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰα=
κὼβ

καὶ δικαιώματα αὐτοῦ
τῷ Ἰσραήλ.

9 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

ρμή ~ μδ΄ ~ α. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπερ ἄνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνε

τειλατο

τέλχιο καὶ ἐκτίσθησαν
ς Ἐστηρεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τ αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθε-
τὸ καὶ οὐ παρελεύσεται.
ζ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς· δράκον-
τες καὶ πάντα βυθοί.
η· Πῦρ χάλαζα χιὼν καὶ πάχνη πνεῦ-
μα καταιγίδος· τὰ ποιοῦντα τὸν λό-
γον αὐτοῦ.
θ Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ· ξύλα καρ-
ποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι
ι· Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἑρ-
πετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
ια. Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ· ἄρ-
χοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
ιβ. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι· πρεσβύ-
ται μετὰ νεωτέρων.
ιγ. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι
ὑψώθη

ὑπάδη τὸ ὄνομα αὐτῦ μόνε. Ἡ ἐξο-
μολόγησις αὐτῦ ἐπὶ γῆς καὶ ὐρανῦ.
14. Καὶ ὑψώσει κέρας λαῦ αὐτῦ. Ὕμ-
νος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ρμθ ~ 149 ~ 1 Ἄδατε τῷ Κυρίῳ ᾆσ-
μα καινὸν· ἡ αἴνεσις αὐτῦ ἐν ἐκκλη-
σίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιή-
σαντι αὐτὸν· καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιά-
σθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῦ ἐν χο-
ρῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψα-
λάτωσαν αὐτῷ
4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτῦ·
καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
5. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ· καὶ ἀ-
γαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

οὗ

6 Αἱ ὑπόθεις τῆ Θεοῦ ἐν λάρυγγι
αὐλῶν· καὶ ὀμφαῖαι διπτυμοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐλῶν.
χ. Τὸ ποιῆσαι ἐκκίνησιν ἐν τοῖς ἄ-
νεσιν· ἐλεγμὸς ἐν τοῖς λαοῖς.
θ. Τὸ δῆσαι τὰς μοχλείς αὐλῶν ἐν
πέδαις· καὶ τὰς ἐνδέξας αὐλῶν ἐν χει-
ροπέδαις διδηγμῖς
ι. Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐλοῖς χρῖμα ἔγ-
γαστον· δόξα αὐλη ἐστὶν πᾶσι
τοῖς ὑβρίοις αὐτῆ.
ρν~150~1. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτῆ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώμα-
τι δυνάμεως αὐτῆ.
2. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς συνάσει-
αις αὐτῆ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ π
πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτῆ.
3. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·

αἰνεῖτε

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κι-
θάρᾳ.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χο-
ρῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.
5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ
βάλοις ἀλαλαγμῷ
6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
ΚΥΡΙΟΝ.

Οὗτος ὁ Ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς
Δαυὶδ· ὃς ἐξῆλθεν τὰ ἀριθμῷ, ὅτε ἐ-
μονομάχησε τῷ Γολιάδ.
1 Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
μου καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πα-
τρός μου· ἐποίμαινον τὰ πρόβατα
τοῦ πατρός μου.

2 Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον·
καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον
3 Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου;
Αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσεται.
4. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ
καὶ ἔλαβέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ
πατρός μου· καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐ-
λαίῳ τοῦ χρίσεως αὐτοῦ.
5 Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι·
καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς Κύριος.
6. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλο-
φύλῳ· καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς
εἰδώλοις αὐτοῦ.
7. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐ-
τοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐ-
τὸν· καὶ ἦρα ὀνείδη ἐξ υἱῶν τοῦ
Ἰσραήλ.

Τὸ τοῦ Ψαλτηρίου τέλος.

Ἀμήν.

Ἄσματα

Τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Ψαλτηρίου ἀκο-λουθίᾳ λεγόμενα.

1. Σὲ τὸν Θεὸν αἰνοῦμεν, καὶ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.

2. Σὲ τὸν ἀϊδιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.

3. Σοὶ πάντες οἱ ἄγγελοι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

4. Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκα-ταπαύστῳ φωνῇ ἐκβοῶσιν·

5. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ.

6. Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλοπρεποῦς τῆς δόξης σου.

7. Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς

8. Σὲ ὁ τῶν Προφητῶν αἰνετὸς ἀριθμός.

9. Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων λευκειμων στρα-τὸς

πρὸς ἀνυμνεῖ.
10 Σὲ ἀνὰ τ' οἰκουμένην ἡ ἁγία ὁμο-
λογεῖ ἐκκλησία.
11 Παλέγκ τ' ἀμεμψήτω μεγαλειότητι
12 Τόν τε θεοπάτορα δόξαν ἀληθῆ καὶ
μονογενῆ Υἱόν
13. Καὶ τὸ Ἅγιον καὶ παράκλητον Πνεῦμα
14 Σὺ βασιλεὺς δόξης Χριστε
15 Σὺ τοῦ Πατρὸς ἀϊδίου ὑπάρχεις Υἱός.
16 Σὺ πρὸς τὸ λυτρώσασθαι τ' ἄνθρωπον
ἀναλαμβάνομενος, οὐκ ἐφρίξας τὴν τῆς
Παρθένου γαστέρα.
17 Σὺ νικήσας τὸν θανάτου τὸ κέντρον
ἤνοιξας τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν.
18. Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ κάθηαι ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός
19 Κριτὴς πιστευόμενος ἥξειν.

20. Σοῦ τοίνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰ-
κέταις βοήθει· ὃς τῷ τιμίῳ σου ἐξη-
γόρασας αἵματι
21. Καὶ ποίησον ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ
τοῖς ἁγίοις σου δυναριθμηθῆναι
22. Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε· καὶ εὐλό-
γησον τὴν κληρονομίαν σου.
23 Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ὕψωσον αὐ-
τοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος
24 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογοῦμέν σε.
25 Καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
26 Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
27 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε· ἐλέησον ἡμᾶς.
28 Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς·
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.
29 Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα· μὴ καταισ-

χυνθείην

χυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ὁ Θεὸς εἰς τ βοήθειαν μου πρόσχες.
Κυρ. εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγ. Πνεύματι.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ. ἀμήν.
Ἀλληλούϊα ἢ· Δόξα σοι Κύριε βασι-
λεῦ αἰωνίου δόξης.

Δανιὴλ — ᾨδὴ τῶν ἁγ. τριῶν παίδων. Δαν. γ.

γ — 3. 1 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυ-
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς πάντας τοὺς αἰ. αἰ.

2 Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τ Κύριον·
εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον.
3 Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπὲρ τῶν
οὐρανῶν τ Κύριον· εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ
δυνάμεις Κυρίου τ Κύριον.

4 Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη ϟ Κ. εὐ
λογεῖτε ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ϟ Κ
5 Εὐλογεῖτε ὄμβροι καὶ δρόσοι ϟ Κ εὐ
λογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα ϟ Κ.
6 Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα ϟ Κ. εὐλο
γεῖτε ψῦχος καὶ κρύος ϟ Κ.
7 Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ ϟ Κ. εὐ
λογεῖτε πάγος καὶ κρύος ϟ Κ
8 Εὐλογεῖτε πάγοι καὶ χιόνες ϟ Κ. εὐ
λογεῖτε αἱ ἡμέραι ϟ Κ.
9 Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος ϟ Κ εὐ
λογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι ϟ Κ.
10 Εὐλογείτω ἡ γῆ ϟ Κ ὑμνείτω καὶ
ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας
11 Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ ϟ Κ. εὐλο
γεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν γῇ ϟ Κ
12 Εὐλογεῖτε πηγαὶ ϟ Κ. εὐλογεῖτε
κήτη καὶ πάντα ϟ Κ.

13 Εὐλογεῖτε χήλη καὶ πάντα τὰ φυσε=
να ἐν τοῖς ὐρανοῖ ‡ Κ. ὑμνεῖτε πάντα
τὰ πτηνὰ τοῦ ἀγγέλου ‡ Κ.

14 Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα
τὰ κτήνη ‡ Κύριον· εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ‡ Κύριον

15 Εὐλογείτω ἐκκλησία ‡ Κ. ὑπνείτω καὶ
ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας

16 Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίου ‡ Κ. εὐλο=
γεῖτε δοῦλοι Κυρίου ‡ Κ.

17 Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαί=
ων ‡ Κ. εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ
τῇ καρδίᾳ ‡ Κ.

18 Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία καὶ Μι=
σαὴλ ‡ Κ. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

19 Εὐλογῶμεν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅ=
γιον Πνεῦμα· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦ=

μεν

μεν αὐτὸν εἰς αἰῶνα.

20. Εὐλογητὸς εἶ ὦ Κύριε ἐν τῷ στε-
ρεώματι τ̃ς χειρός σου· ἐν τῷ ἀγαπᾶν
σε πτερυγωθεὶς καὶ πετασθεὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Ζαχαρίου. Λουκᾶ.

1 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

2. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν·
ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

3 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἁγίων· τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

4 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ
χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς

5 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων
ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

6 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν

ζ Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡ
μῶν λατρεύειν αὐτῷ
η Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπι-
ον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζω-
ῆς ἡμῶν.
θ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου
κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προ-
σώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
ι. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λα-
ῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν
ια Διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν,
ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους.
ιβ Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι
τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου

Εἰς τὴν προσευχήν. Ὅστις θέλει σωθῆναι, πρὸ πάντων

χρὴ

χρὴ χρατεῖν τ καθολικὴν πίστιν.

α Ἣν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σώσῃ χ ἀ-
μώμητον τηρήσῃ, ἄνευ διστάγμα εἰς
τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

β Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστί·
Ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι χ Τριάδα
ἐν Μονάδι σεβώμεθα.

γ Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις·
μήτε τ οὐσίαν μερίζοντες·
ὁ Ἄλλη γάρ ἐστιν ὑποστάσις τοῦ Πα-
τρὸς ἄλλη τοῦ Υἱοῦ· ἄλλη τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος·

δ Ἀλλὰ Πατρὸς χ Υἱοῦ χ Ἁγίου Πνεύματος
μία ἐστὶν ἡ θεότης· ἴση δόξα συναΐ-
διος ἡ μεγαλειότης·

ε Οἷος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος ὁ Υἱός· τοιοῦ-
τον καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

ς Ἀκτίστος ὁ Πατήρ, ἀκτίστος ὁ Υἱός·

ἀκτίστον

ἀκλιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

ο. Ἀκαλάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκαλάληπτος
ὁ Υἱὸς, καὶ ἀκαλάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

μο. Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς,
αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

μα. Καὶ οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος.

μβ. Ὥσπερ οὐ τρεῖς ἀκαλάληπτοι, οὐδὲ
τρεῖς ἄκλιστοι, ἀλλ' εἷς ἄκλιστος
καὶ εἷς ἀκαλάληπτος.

μγ. Οὕτως παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παν-
τοδύναμος ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

μδ. Καὶ οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς
παντοδύναμος.

με. Οὕτως Κύριος ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς,
Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

μς. Καὶ οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

ιη. Ὁμοίως Κύριον ὁ Πατέρα Κύριον ὁ Υἱὸς· Κύριον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
ιθ Πλὴν ὁ τρεῖς κύριοι· ἀλλ' εἷς ἐστι
Κύριος
κ. Ὅτι εἷς θεὸς μίαν ἑκάστην ὑπό-
στασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν
τῇ χριστιανῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα·
ὅτι τρεῖς θεοὺς ἢ τρεῖς κυρίους λέ-
γειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.
κα Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητός·
κβ. μήτε κτιστὸς οὐδὲ γεννητός·
κγ Ὁ Υἱὸς ἐκ τοῦ Πατρὸς μόνος ἐστίν·
οὐ ποιητὸς οὐδὲ κτιστὸς ἀλλὰ γεννητός·
κδ Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ· οὐ ποιητόν· οὐδὲ κτι-
στὸν οὐδὲ γεννητόν· ἀλλ' ἐκπορευτόν.
κε Εἷς οὖν Πατὴρ, οὐ τρεῖς πατέρες·
εἷς Υἱὸς, οὐ τρεῖς υἱοὶ· εἷς Πνεῦμα
Ἅγιον

Ἅγιον, ἢ τ[illegible] πνεῦμα ἅγιον
24 καὶ ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρό-
τερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ
ἔλαττον· ἀλλὰ ὅλαι αἱ τρεῖς ὑπο-
στάσεις ἀσυγχύτως ἐάσιν ἑαυτ-
αῖς καὶ ἴσαι.

ὡ Ὥστε ὅλα τὰ πάντα, καθὼς εἴρηται
ἡ μὲν Μονὰς ἐν Τριάδι θεραπευομένη
καὶ ἡ Τριὰς ἐν Μονάδι.

25 Οὕτω νοούμενον σωθῆναι· οὕτω
περὶ Τριάδος φρονεῖν.

26 Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώ-
νιον σωτηρίαν· ὅπως καὶ ἐνσάρκως
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
οὕτως ὀρθῶς πιστεύῃ.

28 Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύ-
ωμεν καὶ ὁμολογῶμεν· ὅτι ὁ Κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,

Θεὸς

Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν.
29 Θεὸς ἐκ τ͂ ο͂υσίας τ͂ο͂ Πατρὸς πρὸ
αἰώνων γεννηθείς· καὶ ἄνθρωπος ἐκ τ͂ῆ
ο͂υσίας τ͂ῆς Μητρὸς ἐν τ͂ῷ καιρῷ τεχθείς.
30. Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος Ἄνθρωπος·
ἐκ ψυχ͂ῆς λογικ͂ῆς καὶ ἀνθρωπίνης
σαρκὸς ὑφιστάμενος
31. Ἴσος τ͂ῷ Πατρὶ κατὰ τ͂ὴν θεότη-
τα· ἔλαττος τ͂ο͂ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθ-
ρωπότητα.
32 Ὃς εἷς καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπός ἐστ-
τιν· ὁ δύο ὁμοῦ, ἀλλ' εἷς ἐστι Χ͂ρ͂ός.
33. Εἷς δὲ οὐ τροπ͂ῆ τ͂ῆς θεότητος
εἰς σάρκα· ἀλλὰ προσλήψει τ͂ῆς ἀν
θρωπότητος εἰς Θεόν
34 Εἷς πάντως οὐ συγχύσει τ͂ῆς ο͂υσί-
ας· ἀλλ' ἑνότητι τ͂ῆς ὑποστάσεως
35 Καθ' ὃν γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ
σὰρξ

ρχὴ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος· ὅτω κ
ὁ θεάνθρωπος εἷς ἐστι Χριστος
3 ϛ'. Ὃς ἐπαθε διὰ τ̃ σωτηρίαν ἡμῶν·
καὶ ἦλθεν εἰς ᾅδ̃ν· ἀνέστη τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.
3χ Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸς, κάθηται ἐκ
δεξιῶν τ̃ πατρὸς· ὃθεν παντοκρά
τορθν· ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς.
3θ. Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄν-
θρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σω-
μάτων αὐτῶν· καὶ ἀποδώσειν ἑκ ἰ-
δίων ἔργων τ̃ ἀπολογιαν
40 Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες,
πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ
δὲ τὰ φαῦλα εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
4ω Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις·
ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ·

σωθῆναι

σωθῆναι ἀ δυνήσεται. Δόξα καὶ

Φερ II. εἰς τὸς Αἰνος Ἡλιάς

ιβ~12.1. Εὐλογῶ σε Κύριε, διοτι ὠρ-
γίσθης μοι· καὶ ἀπέστρεψας τ θυμον
σου καὶ ἠλέησάς με.

2 Ἰδοὺ ὁ θεός μου σωτήρ μου· πεποιθ-
ὼς ἔσομαι επ' αὐτῷ καὶ οὐ φοβηθήσομαι.

3 Διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου
Κύριος· καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

4 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύ-
νης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ
ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε
Κύριον καὶ κράζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
καὶ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ· μνημονεύετε ὅτι ὑψώ-
θη τὸ ὄνομα αὐτοῦ

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου ὅτι ὑ-
ψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα

ἐν

πάσῃ τῇ γῇ.

7 Ἀγαλλιάσθε καὶ εὐφράνθητε οἱ κα-
τοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑπερώδη ὁ Ἅγι-
ος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ σοῦ.

Φεβ. III. εἰς τὰς Αἰνέσ. Ἡσαΐας.

λη-38 ~ ν.10. Ἐγὼ εἶπα· ἐν τῷ ἡμίσει τῶν ἡ-
κατὰ τὴν μερῶν μου πορεύομαι εἰς πύλας ᾅδου.
ἑβραϊκὴν 2. Ἐζήτησα τὰ λοιπὰ τῶν ἐτῶν μου·
λέξιν. εἶπα· οὐκέτι μὴ ὄψομαι Κύριον τὸν
Θεὸν ἐπὶ γῆς ζώντων.

3 Οὐκέτι μὴ ἐπιβλέψω ἀνθρώπους ἐπὶ
οἰκήσεως τῆς ἡσυχίας

4 Ἡ γενεά μου ἀπῳκίσθη καὶ ἐσκε-
πάσθη ὑπ' ἐμοῦ· ὡς περὶ καλιὰν ναιέων.

5. Ἐπεκοπὴν ὑφάνεται ὑπὸ τοῦ ὑφάν-
του ἡ ζωή μου· ἐν τῷ ὑφαίνειν κό-
πτει ὑπέρ σου· ἀπ' ὄρθρου μέχρι
ἡμέρας ἐπέταξας καλαλύσεις με

ϛ. Ἤλπισα ἔως πρωΐ· ὡς λέων οὕτω
συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου
ζ Ἀπ' ὄρθρου μέχρι ἑσπέρας συντελεῖς με·
ἤλπισα ὡς ἂν σκοτάσῃ καὶ ἐξαλείψῃ
ἔτος χαιρὸν ἐμοῦ καὶ ἐξαλείψῃ ὡς περι-
τέμνει.
η Ἐλεπύθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου
εἰσβλέποντες εἰς τὸ ὕψος
θ Κύριε βίαν ὑπομένω, ἀνάπαυσον ὑπὲρ
ἐμοῦ· τί λέξω ἢ τί χρηματιεῖ
μοι καὶ αὐτὸς ποιήσει;
ι. Διὰ τοῦτο πάντα τὰ ἔλη μου ἐν
πικρότητι τῆς ψυχῆς μου
ια Κύριε εἰ οὕτως βιάσεται ἐν τοῖς
τοις ἡ ζωή τὸ πνεῦμά μου ἐπιλή-
μψεσθε μοι καὶ διαστρεψάσεις με· ἰδοὺ
ἐν εἰρήνῃ ἡ πικρία μου πικροτάτη.
ιβ Σὺ γὰρ μου εἶπας τὴν ψυχήν, ἵνα μὴ
ἀπόλησθαι

ἀπόλησι ἀπεξήρτας ὀπίσω σου πάν-
τας τοὺς ἁμαρτίας μου
13 Ὅτι σοὶ ἀδὴν ἐξομολογήσε-
ται σοὶ· σοὶ σάλασθι ἐπαινέσει
σε· σὺ δὲ ἀναμενδοῦν οἱ σκληρύνον-
τες σὺ λάλων τῇ λιθεῖσι σου
14 Ὧν ὧν υἱὸς ἐξομολογήσεταί
σοι, σαθρὲς καὶ ἐγὼ σημεῖον· ὃν τρό-
πον τῆς τοῖς υἱοῖς γνωρίσει τῇ λιθείσι σου.
15 Κύριε σῶσόν με· καὶ τοὺς ἡμῶν ψαλ-
μοὺς ἀκούσομεν πάσας τὰς ἡμέρας
ζωῆς ἡμῶν ἐν οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

Ψαλμ. IIII. Ἄσμα τῆς Ἄννα. I Σαμ II

1 Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ·
καὶ ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου.
2 Ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
μου· ὅτι εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου
3 Ὅσιος ἔστιν ὡς Κύριος· καὶ δὲ γὰρ

ἔστιν

κατὰ τὴν λέξιν ἑβραϊκήν.

ἐστιν ἄλλον πλὴν σοῦ μηδὲ ἐστὶ δυνατὸς
τὸς ὡσεὶ ὁ θεός ἡμῶν

4. Μὴ χωρᾶτε λαλεῖν ὑψηλα·
ἀγαμιάδαντες
5. Μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· ὅτι θεὸς
γνώσεων Κύριος καὶ αὐτῷ ἑτοιμά-
ζονται οἱ διαλογισμοὶ
6 Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε· καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.
7 πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν.
καὶ πεινῶντες παρῆλθαν γῆν.
8 ὅτι πολὺ ἔτεκνεν ἑπτὰ καὶ ἡ πλ
ἡ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
9 Κύριος ζωοποιεῖ· καὶ ἀπο-
κτείνει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει
10. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει· τα-
πεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

11. Αἱ πᾶ ἀπὸ μῆς πείνης καὶ ἀπὸ
λοιμοῦ ἐν ἐμοὶ πλανῶνται.
12. Κύριε ἵνα μετὰ σοῦ ἐν πτωχείᾳ ἀπέ-
κτησα σου τὴν κληρονομίαν
αὐτοῖς.
13. Τάδε λέγει Κύριος οἱ μοιχαλίδες τῆς
γῆς· καὶ ἐδόξασε ἐπ' αὐλοῖς τὸ οἰκτιμένην.
14 Τὰς πόδας τῶν ὁσίων αὐτοῦ φυ-
λάξει· καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἐν σκότει σιωπη-
θήσονται· ὅτι οὐκ ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ἐπι-
σχύσει ὁ ἀνήρ.
15 Τὸν Κύριον φοβηθήσονται πάντες
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. Καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐν οὐ-
ρανοῖς βροντήσει.
16. Ὁ Κύριος κρινεῖ ἄκρα γῆς καὶ δώ-
σει δυναστείαν τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ· καὶ
ὑψώσει κέρας Χριστοῦ αὐτοῦ.

Φερ. Π. Ἀπὸ Μωυσῆ. Ἐξ. ιε-15.

1 Ἀδωμεν

κατὰ τὸ ἑξ ἑβρ.

α Ἄδωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην
ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν.
β Ἰσχύς μου καὶ αἴνεσίς μου ὁ κύριος·
καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν
γ Οὗτος ὁ θεός μου καὶ δοξάσω αὐτόν·
ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν.
δ Κύριος συντρίβει πολέμους· παντο-
δύναμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἅρματα
Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν
εἰς θάλασσαν.
ε Ἐπίλεκτοι οἱ ἡγούμενοι αὐτοῦ κατεπό-
τησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ἄβυσσοι
ἐκάλυψαν αὐτούς· κατέδυσαν
εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος
ϛ Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν
ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυ-
σεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου

συνέτριψας

συνέτριψας τὰς ὑπερανίους σου
ζ Ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου· καὶ κατέφα-
γεν αὐτοὺς ὡς καλάμην Καὶ διὰ πνεύ-
ματι τοῦ θυμοῦ σου συνήχθη τὰ ὕδατα.
η Διέστη τὰ κύματα ῥέοντα· συνήχθησαν
αἱ ἄβυσσοι ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης
θ Εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλήψο-
μαι· μεριῶ σκῦλα· ἐμπλήσω ψυ-
χήν μου.
ι Ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου· κυριεύσει
ἡ χείρ μου
ια Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμα σου· ἐκάλυ-
ψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ
μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ
ιβ Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε,
τις ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁ-
γίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν
τέρατα.

ιδ.

ιβ Ἐξέλεινας τὴν δεξιὰν σου· κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας ἐν τῷ ἐλέει
σου τὸν λαὸν οὗ ἐλυτρώσω
ιγ Καὶ παρεκάλεσας αὐτὸν τῇ ἰσχύϊ
σου· εἰς κατάλυμα ἁγιόν σου
ιδ Ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠ-
δῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστ-
ιείμ·
ιε Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ
καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐ-
τοὺς τρόμος· ἐλάχησαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες Χανανίν·
ις Ἔπιπεσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φό-
βος· μεγέθει βραχίονός σου·
ιζ Ἀπολιθωθήτωσαν ἕως παρέλθῃ ὁ
λαός σου Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ
λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω·
ιθ. Εἰσάξεις αὐτοὺς καὶ φυτεύσεις αὐτοὺς

εἰς

εἰς ὄρθ. κληρονομίας σ᾽ εἰς εἰσ-
μον κατοικητήριόν σ᾽. ὁ κατηρτί-
σω Κυριε.
20 Ἁγιάσμα σ᾽ Κυριε ὃ ἡτοίμασαν
αἱ χεῖρές σ᾽. Κύριος βασιλευων τ᾽
αἰῶνα καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα καὶ ἔτι
21. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν
ἅρμασι καὶ ἀναβάταις αὐτῶ εἰς θάλασ-
σαν· καὶ ἐπηγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος
τὸ ὕδωρ τ᾽ θαλάσσης
22 Οἱ δὲ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς· ἐν μέσῳ τ᾽ θαλάσσης

Φερ. ΠΙ. Ἀμβακὼμ. γ—β.

1. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σ᾽· καὶ κατὰ τ᾽ λέ.
καὶ ἐφοβήθην. τῶν LXX.
2 Κατενόησα τὰ ἔργα σ᾽ καὶ ἐξέστην·
ἐν μέσῳ δυο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν
τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ·

ἐν

ἐν τῷ πηγέναι τ καιρὸν ἀναδειγ-
θῆναι· Ἐν τῷ ταραθῆναι τὸν κυ-
γήν μου, ἐν ὀργῇ ἔλεος μνησθήσῃ.
3. Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους Φαρὰν κατασκί-
ου διαθέσεως
4. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ· καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.
5 Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται·
Κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο
ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.
6 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται
λόγος καὶ ἐξελεύσεται εἰς πεδία.
Καὶ πόδας αὐτοῦ ἔστησε καὶ ἐσαλεύ-
θη ἡ γῆ
7 Ἐπέβλεψε καὶ διελάκησε ἔθνη· Δια-
θρύβησαν τὰ ὄρη βίᾳ· ἐταράχθησαν βυ-
θοὶ αἰῶνοι πορείας αἰωνίους αὐτοῦ·

ο Ἀντὶ κόπων εἶδον σχηνώματα
Αἰθιόπων. Πτοηθήσονται καὶ σκέπα-
ναι γῆς Μαδιάμ.
θ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύρι-
ε; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὁρμημά σου,
ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ
ἡ ἱππασία σου σωτηρία.
ιο Ἐντείνων ἐντενεῖς τόξον σου
ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποτα-
μῶν ῥαγήσεται γῆ, ὄψονται σε καὶ
ὠδινήσουσι λαοί. Σκορπίζων ὕδατα
πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς
ιι Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔ-
στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Εἰς φῶς βο-
λίδες σου πορεύσονται· εἰς φέγγος ἀσ-
τραπῆς ὅπλων σου.
ιβ Ἐν χαλάσει ὀλιγώσεις γῆν· καὶ ἐν

θυμῷ

θυμῷ χαλάξεις ἔθνη.
13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῷ σου τοῦ
σῶσαι τὸν Χριστόν σου. Ἐκλεῖς εἰς κε-
φαλὰς ἀνόμων θάνατον· ἐξήγειρας
δεσμὸς ἕως τραχήλου
14. Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς
δυνατῶν, σεισθήσονται ἐν αὐλῇ. Δι-
ανοιχθῆναι χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔδαφος
πένητος λάθρα.
15. Καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν τοὺς ἵπ-
πους σου· ταραχὴ ὑδάτων πολύ.
16. Ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ καρ-
δία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χεί-
λέων μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ
ὀστᾶ μου· καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐλυμή-
θη ἡ ἕξις μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέ-
ρᾳ θλίψεως· τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν
παροικίας μου

ιε Διότι οὐχὶ ἡ χαρποφορήσει, καὶ οὐκ
ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία
οὐ ποιήσει βρῶσιν. Ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώ-
σεως πρόβατα· καὶ οὐκ ὑπάρχουσι
βόες ἐπὶ φάτναις.
ιη Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι
καὶ χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σω-
τῆρί μου
ιθ Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς μου· καὶ
ταχεῖ τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου,
Ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με· τοῦ νικῆ-
σαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ
Σαββάτ. Μωυσῆς Δευτερον. λβ. 32.
καὶ ἡ ἑξ. ἑβραϊκ. λ Ἀκουέτε οὐρανοὶ τὰ λαλήσω· ἀκου-
σάτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.
α Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ λόγιόν
μου· καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥή-
ματά

ματά μου.

β Δδει ὀμβρῃ ἐπ' ἀγρωστιν καὶ
ὡσει νιφετὸς ἐπὶ χορτον· ὅτι τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

δ Δοὺς μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν·
Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πάν-
τα αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις
δίκαιος πιστὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία· δί-
καιος καὶ ὅσιος Κύριος· ἡμαρτοσαν
οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητα
ε Γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη·
ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; ὅτι λα-
ὸς μωρὸς καὶ οὐκ σοφός;
ϛ Οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτή-
σατό σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
ζ Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος· σύνετε
ἔτη γενεῶν γενεαῖς
η Ἐπερώτησον πατέρα σου καὶ ἀνα-

γελεῖ

ἠελεῖ θο. · τὸς πρεσβυτέρους δὲ καὶ
ἐρωτῶσί σοι
ιθ ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὕψιστος ἔθνη
ιη · ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ.
κ Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν · καὶ ἀριθμὸν
τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραήλ.
κα Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐ-
τοῦ Ἰακὼβ σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ.
κβ Ἀνεύρηκεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν
διάστει κατοικητηρίου, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.
κγ Ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν
αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ
κδ Ὡς κοῖτος σκεπάσαι νοσσιὰν αὐ-
τοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε
κε Διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο
αὐτούς · καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν με-
ταφρενίων αὐτοῦ.

17 Κύριος μόνος ἦγεν αὐτὸς· καὶ οὐκ
ἦν μετ' αὐτοῦ θεὸς ἀλλότριος.
18 Ἀνεβίβασεν αὐτὸς ἐπὶ τὴν γῆν τῆς
γῆς· ἐνωμίσεν αὐτὸς γεννήματα
ἀγρῶν
19 Ἐθηλασαν μέλι ἐκ πέτρας· καὶ ἔλαι
ον ἐκ στερεᾶς πέτρας.
20 Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβά-
των· μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ τριχῶν
τῶν υἱῶν Βασάν
21 Καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν
πυρός· καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιεν οἶνον
22 Καὶ ἔγλαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσ-
θη· καὶ ἐπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος
ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη.
23 Καὶ ἐγκατέλιπε τὸν θεὸν τὸν ποιήσαν
τα αὐτόν· καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆ-
ρος αὐτοῦ
24 Παρώξυναί με ἐπ' ἀλλοτρίοις θεοῖς·

καὶ

ϗ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παροξύναν με

28. Ἔθυσαν δαιμονίοις ϗ οὐ θεῷ· θεοῖς οἷς οὐκ ἤδεισαν

26. Καὶ οἱ ϗ πρόσχαροι ἐκακώθησαν· θεοὶ οὐκ ἠδείσαν οἱ πατέρες αὐτῶν

27 θεὸν τὸν γενόμενόν σε ἐγκατέλιπες· ϗ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τροφέως σου.

28. Καὶ εἶδε Κύριος ϗ ἐζήλωσε· ϗ παρωξύνθη διὰ ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

29 Καὶ εἶπεν· ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν· ϗ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν

30 Ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς

31 Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ

θεῷ· ⸗ παρώξυναν με ἐν τοῖς εἰδώ-
λοις αὐτῶν.

32 Καὶ ὠ παρεπλάνησε αὐτὸς ἐπ αὐτ
ἔθνει· ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ
αὐτούς.

33. Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τῆ θυ-
μῆ μου καὶ καυθήσεται ἕως ᾅδου κάτω
34 Καταφάγεται γῆν ⸗ τὰ γεννήματα
αὐτῆς· ⸗ λέξει τεμέλια ὀρέων.
35 Συνάξω εἰς αὐτὸς κακὰ ⸗ τὰ
βέλη μου συμπαντελειώσω εἰς αὐτούς
36 Τηκόμενοι λιμῷ ⸗ μριάδες ὀρνέ-
ων· καὶ ὀπισθόλοιθα ἀνίατα
37 Ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ
ἐπ αὐτὸς· μετὰ θυμῶ οὐρούντων ἐπὶ
γῆν ⸗ ἑρπόντων
38 Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτὸς μάχαι-
ρα καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· Νεα-
νίσκον

νίσχθω τῇ παρθένῳ· θηλάζων μετὰ
καθεστηκότος πρεσβύτου
39. Εἶπα· διασπερῶ αὐτοὺς [πᾶσαν εἰ-
δίν;] παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνη-
μόσυνον αὐτῶν.
40. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν ἐμακρο-
χρόνισα· ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ
ὑπεναντίοι αὐτῶν
41. Μὴ εἰπωσίν· ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψη-
λὴ· καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
42. Ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη· οὐκ
ἐφρόνησαν συνιέναι· ταῦτα καταδέ-
ξεται εἰς τὸ ἐπίσυλα χρόνον
43. Πῶς διώξεται εἷς χιλίους καὶ δύο
μεταστήσεται μυριάδας;
44. Εἰ μὴ ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπέδοτο αὐτούς.

καὶ Κύριος καὶ ἐξέλειθεν αὐτούς;

45 Ὅτι οὐκ εἰδὼν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι

47. Ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν· καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας

48 Σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς καὶ βότρυς πικρίας αὐτοῖς.

49. Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

49. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα θησαυρισμένα παρ' ἐμοὶ· καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

50. Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω· ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν.

51. Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς· καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν.

52 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.
καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
53 Εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτούς·
καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ
παρειμένους
54. Καὶ εἶπε Κύριος· ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ
οἱ αὐλῶν· ἐφ' οἷς ἐπεποιθείησαν
ἐπ' αὐτοῖς;
55. Ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐλῶν
ἠσθίετε· καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν
σπονδῶν αὐλῶν.
56 Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν
ὑμῖν· καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἡμᾶς σκεπα
σάτωσαν.
57 Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι μόνος,
καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ.
58 Ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω·
πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν

ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
ιη Ὅτι ἀρῶ εἰς τ̄ οὐρανὸν τ̄ χεῖρά μου· καὶ ὀμοῦμαι τ̄ δεξιάν μου καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τ̄ αἰῶνα.
μ Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τ̄ μάχαιράν μου· καὶ ἀνθέξεται κρίμα ἡ χείρ μου.
μι Καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς μου· καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.
μβ Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος· καὶ ἡ μάχαιρα μου φάγεται κρέα·
ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
μγ Εὐφράνθητε ἔθνη τ̄ λαὸν αὐτοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκδικήσει.
καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν· καὶ ἱλασθήσεται τῇ γῇ.

τοῦ

τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Εἰς Ἔπαινον. Ἅγμα M.M.P ἀπὸ τῆς τῶν ἁγίων Μαρτύρων ς. Ἀδὲ Ι.

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
2 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου
3. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
4. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
5 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν· τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
6. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
7. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων· καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

8 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς·
9 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ·
μνησθῆναι ἐλέους αὐτοῦ
10. Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν· τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
Εἰς τὸ Ἀποδεῖπνον. Ὠδὴ Σ μεσινή

Λουκ. Η.

1. Νῦν κατάλυεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.
2 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
3. Ὃ ἡτοίμασας· κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.
4. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ.

Εἰς τὸ τέλος λέγονται Ἀναβαθμοὶ καὶ
καὶ ἀ τ' ἀκροτόν. Πρωΐ.

πρωΐ. Πολλὰ Σωτῆρα Μήτηρ, πυλὰς ἀ-
νέωγεν,
Ἡ δὲ θαλάσσιος ἀστὴρ, ἐλθ' ἐπιλάμ-
ψοῦσα ἕδνει
Ἰεμένῳ μαλ' ἀνίπταλκι· Σὺ τέκες
τ' ἔτρεφές τε,
Θαυμαστὸς φύσεως, θέο Γεννητῆ-
ρα βεραστόν
Πρόσθεν ὀπιθεί τε παρθένος ἐκ
στόματος Γαβριὴλος,
Χαίροις δεξαμένη, ἀλιταίνοντάς
γ' ἐλέαιρε
Ἀγγελος Κύριε προσήγγειλε τῇ Μαρίᾳ
Καὶ συνέλαβεν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
Εὐχόμεθα· Τὴν χάριν σου, δεόμεθα Κύ-
ριε, ταῖς ἡμῶν διανοίαις ἔγχεον·

ὅπως

ὅπως ἡμεῖς, Ἀγγέλῳ προσαγγείλαν-
τῳ, Χριστῷ τῷ Υἱῷ σου τὸν ἐνδόξαζο-
μεν ἐγνωκότες διὰ τοῦ πάθους καὶ
σταυροῦ αὐτοῦ, πρὸς τὴν τοῦ ἀναστάσεως
δόξαν ἀναγώμεθα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀμήν.

Δευτ. Χαῖρε βασιλεῖα ἁγνεῖαν,
Χαῖρε δεσποινα ἀγγέλων,
Χαῖρε ἁγία ῥίζα
Ἐξ ἧς κόσμῳ φῶς ἐγένετο·
Χαῖρε ἡ ἐνδοξον παρθένον
Ὑπὲρ πάθας ὡραία,
Χαῖρε λίαν εὐπρεπής·
Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει.
Ἄξιον ὡδοι σε ἐπαινεῖν σε, Παρθένε ἁγνή·
Δός μοι δύναμιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου
Εὐφημεῖν σε. Συγχώρησον, ἐλεήμων ὁ
θεός. ἕρμα τῇ ἡμετέρᾳ καθρόλῃ

ἵνα

ἵνα τ͂ᾳ ἁγίας Θεοτόκῳ μνείαν τιμῶντες, τῇ τ͂ῆς ἐνεργείας χάριτι βοηθείᾳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀδικημάτων ἐξαναστήσωμεν. Διὰ τὸ αὐτό.

Τρίτ. Ἀνάστα τῶν οὐρανῶν, ἀλληλούϊα.
Ὅτι οὓν ἠξίωσας βασταζειν, ἀλ.
Ἐξανέστη, ὡς εἶπεν, ἀλ.
Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἀλληλ.
Χαῖρε καὶ εὐφράνθητι Παρθένε Μ. ἀλ.
Ὅτι ἐξανέστη ὁ Κύριος ἀληθῶς, ἀλλη.
Εὐχώμεθα. Ὁ Θεὸς, ὃς διὰ ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου Κυρ. ἡμ. Ἰ. Χ. τ͂ὴν πανοικίαν σου εὐφρᾶναι ἠξίωσας, διάνυσον, δέομεθα, ἵνα διὰ τ͂ῆς αὐτῆς Μητρὸς Παρθένου ΜΑΡΙΑΣ αἰωνίου λήψωμεθα χαρμάτα ζωῆς. Διὰ τὸ αὐτό.

Τεταρτ. Χαῖρε, Δέσποινα, μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε.

πρὸς

Πρὸς δὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξορι-
στοι παῖδες. Πρὸς δὲ κλενίζομεν δ-
τενάζοντες καὶ θρηνῶντες ἐν τῇδε τῇ
τῶν κλαυθμῶνων κοιλάδι Ἅγιε δὲ,
δυνηγορε ἡμῶν, τῶν ὑποπλήγγνων
δὲ ὀφθαλμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον.
καὶ Ἰηδὼν τ' εὐλογημένον καρπὸν
τῆς κοιλίας δὲ μελὰ τ' ὑπερρίαν
ταύτην ἡμῖν ἀναδείξον. Ὦ ἱκετεύω,
ὦ ὑπόπληγγνε, ὦ ἡδεῖα παρθένε Μ.
Εὐχὴ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε ὑπεραγία
Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Χ.
Εὐχὴ ἐχέθα. Πανυμνήτορ ἀειπάρθε Θεὲ,
ὑπὲρ ἐνδόξου παρθενομήτορος Μ. δῶρ-
μά τε καὶ κτῆνος ὡς ἐπάξιον τῷ Υἱῷ
δὲ καὶ σοὶ ἦν ὅμα γενέσθαι συνεργίᾳ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι προηγοίμαν ὁδὸς
παράκλησιν ἵνα ἧς τῇ μνήμῃ χαίρομεν,

ταύτης

ταύτης τῆ εὐσπλάγχνῳ μεδιλεία ἀπὸ
τῶν ἐπικειμένων δεινῶν κ τῦ αἰῶ-
νις θνάτ ῥυσθῶμεν δι' αὐτῦ Χριστῦ
τῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμήν

Εὐχὴ αἰτητὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἁ-
δε τὸ κυ- γιασθήτω τὸ ὄνομά συ. Ἐλθέτω ἡ
ριακὸν βασιλεία συ. Γενηθήτω τὸ θέλημα
συ, ὡς ἐν οὐρανῷ κ ἐπὶ τ γῆς. Τὸν ἄρ-
τον ἡμῶν + ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σή-
μερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλή-
ματα ἡμῶν, ὡς κ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοις ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσ-
ενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν Ἀλ-
λὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῦ πονηροῦ.
Ἀμήν.

Χαῖρε **ΜΑΡΙΑ** κεχαριτωμένη,
ὁ Κύριος μετὰ συ. Εὐλογημένη σὺ
ἐν γυναιξὶ κ ὁ εὐλογημένος ὁ καρ-
πὸς

πὸς τ᾽ χειλίας δν ΙΗΣΟΥϹ. Ἁγία
ΜΑΡΙΑ Μῆτερ Θεοῦ, πρόβευε
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν νῦν
καὶ ἐν τῇ ὥρα τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.
Πιστεύω εἰς ἕν Θεὸν Πατέρα παντο-
κράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς
Καὶ εἰς Ι.Χ. ἕνα Υἱὸν αὐτοῦ, τὸν μο-
νογενῆ Κύριον ἡμῶν. Τὸν συλληφθέντα
ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ
Μαρίας τῆς Παρθένου. Παθόντα ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόν-
τα καὶ ταφέντα. Καταβάντα εἰς ᾅ-
δην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν. Ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρα
νοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ
Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος. Ὅθεν
μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν

Ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικήν. Ἁ-
γίων κοινωνίαν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζω-
ὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐξομολογοῦμαι Θεῷ παντοκράτορι,
ἁγίᾳ Μαρίᾳ ἀειπαρθένῳ, ἁγίῳ
Μιχαὴλ ἀρχαγγέλῳ ἁγίῳ Ἰωαν-
νῃ Βαπτιστῇ, ἁγίοις ἀποστόλοις
Πέτρῳ καὶ Παύλῳ καὶ πᾶσι τοῖς Ἁγί-
οις· ὅτι ἡμάρτηκα λίαν διανοίᾳ,
λόγῳ καὶ ἔργῳ. ἐμοὶ ἐγκλημα, ἐμοὶ
ἐγκλημα, ἐμοὶ ἐγκλημα μέγιστον.
Διὸ δέομαι τῆς ἁγίας Μαρίας ἀει-
παρθένου, ἁγίου Μιχαὴλ ἀρχαγγέ-
λου, ἁγίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ, ἁγίων
ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πάν-
των Ἁγίων, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἐμοῦ
πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Ἐλεησάτω

Ἐλεηδάω ἡμῶν παντοκράτωρ Θεὸς· καὶ ἀφεσιν πάντων ἡμῶν παραπτώματων πρόβαγε ἡμᾶς πρὸς ζωὴν τ αἰώνιον. Ἀμήν.

Συγγνώμην ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν παθῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συγχωρηδάω ἡμῖν ὁ παντοδύναμος καὶ ἐλεήμων Κύριος. Ἀμην.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον δώρησον αὐτοῖς Κύριε. καὶ φῶς αἰώνιον φεγγέτω αὐτοῖς Ἀναπαυθησεται ἐν εἰρήνῃ Ἀμήν.

Ἡ θεία βοήθεια μενέτω ἀεὶ μεθ' ἡμῶν. Ἀμήν.

XIV. Σεπτεμβρίου MDCCCLV.

Ἡμέρα τῆς ὑπωσεως τοῦ ἁγιου

ΣΤΑΥΡΟΥ.

Χωληρῆς τοῦ θεοῦ.

ΣΥΛΛΑΒΟΣ

εἰς τὴν τῶ Ψαλτηρίου χρῆσιν.

Δομινικ· Πατερ. Χαῖρε. Πιστεύω. σελ. δ 449.

εἰς ὄρθρον. Δεῦτε ψαλ. Venite. 94. σελ. 203

τ Νυκτικ. Μακάριος. Ἵνατί. Κύριε σελ 1—5.

Beatus vir ψ. 1. Quare fremuerunt ψ 2.

Dñe quid multiplicati ψ. 3. σ 4

Κυρ. μὴ τῶ θυμῶδε Dñe ne in furore...

Miserere mei ψαλ. 6. σελ. 10.

Κύρ. ὁ θεός μου Dñe. in te speravi. ψ

7. σελ. 11.

Κύριε Κύριος ἡμῶν Dne Dñs nr. ψ 8 σελ.

Ἐξομολογήσομαί σοι. Confitebor tibi ψαλ

9 σελ. 16

Ἐπὶ τῶ Κυρίω πέποθα In Dño confido

ψαλ. 10. σελίδ 23

Σῶσόν με Salvum me fac ψ. 11 σ. 24

Ἕως πότε. Usquequo. ψ. 12 σελ 26

Εἶπεν

Εἶπεν ἄφρων Dixit insipiens. † 13 ℔ 27.

Κύριε τίς παροικήσει Dñe quis habitabit. † al. 14. Δελ. 29.

II Νικ. Φύλαξόν με Conserva me. † 15 ℔ 30.

Εἰσάκουσόν μου Exaudi Dñe. † 16 ℔ 32.

Ἀγαπήσω σε Diligam te Dñe † 17 ℔ 34.

III Νικ. Οἱ οὐρανοὶ Coeli enarrant. † 18. ℔ 43.

Ἐπακούσαι σου Exaudiat te † 19 ℔ 45

Κύριε ἐν τῇ Dñe in virtute tuâ † 20 ℔ 47.

Σὲ θεὸν Te Deum. Δελ. 406.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν Dñs regnavit † 92 ℔ 259

Ἀλαλάξατε Iubilate † 99 Δελ 271

Ὁ θεός Deus Deus meus † 62 ℔ 161

Ὁ θεὸς Deus misereatur nri † 66 ℔ 170

Εὐλογεῖτε Benedicite Δελ. 409

Αἰνεῖτε Laudate D. de coelis † 148 ℔ 400

Ἄσατε Cantate Dñó † 149 ℔ 402.

Αἰνεῖτε Laudate Dñm. † 150. ℔. 403.

Εὐλογητὸς. Benedictus ψαλ. ριβ'

Εἰς πγ'. Μακάριοι. Beati immaculati † 118. δ' 329

Ἀνταπόδος. Retribue † αὐτ. δ' 333

Εἰς τρ'. Νομοθέτησον. Legem pone. αὐτ. δ' 333

Μνήσθητι Memor esto αὐτ. δ' 336.

Χρηστότητα. Bonitatem αὐτ. δ' 338

Εἰς ἐκλ. Ἐκλείπει. Defecit ἀλ. αὐτ. δ. 340.

Ὡς ἠγάπησα Quemodo dilexi αὐτ. δ' 342

Πονηρούς. Iniquos odio αὐτ. δ' 344

Εἰς ἐννά. Θαυμαστά. Mirabilia. αὐτ. δ. 347

Ἐκέκραξα. Clamavi. αὐτ. δ'. 349.

Ἄρχοντες. Principes αὐτ. δ' 351.

εἰς πγ' Φ. γ. Ἐξομολογεῖσθε Confitemini † 117 δ' 325

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε Dñs regnavit † 92 δ. 259

Ὅσος ἐὰν θέλῃ Quicumque vult δ. 413.

Ψαλ. ια' Τοῦ Κυρίου. Dñi est terra. †. 23. δ' 55

Ψαλ. ιβ'. Πρὸς σὲ Κύριε Ad te Dñe levavi. † 24. δ'. 57.

Ψαλ. ιγ'. Κρῖνόν με Iudica me Dñe. Ψ. 25. δ. 61.

Ψαλ. ιδ'.

φεβ΄ ΠΤ. Κυρ. ποιμαίνει Dñs regit me ψ. 22. f. 54.

φεβ΄ ΠΙ. Ὁ θεός. Deus D. meus respice ψ. 21. f. 49.

Σαββ. οὐδέν. Αἱ ὧραι ἐς ἀίδια p. 455

Εἰς Ε[illegible]. Εἶπεν Dixit Dñs ψ. 109. 313

Ἐξομολογήσομαι. Confitebor ψ. 110. f. 315

Μακαρ θ. Beatus vir ψ. 111. f. 316.

Αἰν[illegible]. Laudate pueri ψ. 112. f. 318.

Ἐν Ἐξόδῳ. In exitu Israel ψ. 113. f. 319

Μ[illegible] λουεν Magnificat ἑλ. 443.

Εἰς Απο[illegible] Ἐξομολογήσομαι confiteor Deo f. 451.

Σεπτεμ. Ἐν τῷ [illegible]. λεῖψα. Cum invocarem ψαλ

μὸς. 4. δελίδι. 5.

Ἐπὶ σοὶ. In te Dñe speravi μισῆ σι. ψ

νι. ψαλ. 30. f. λιδ. χα

Ὁ κα. οἰκῶν Qui habitat ψ. 90 [illegible]. 254

Ἰδ[illegible]. Ecce nunc ψ. 133 [illegible]. 369

Νῦν ἀπολύεις. Nunc dimittis f. 444.

Αν[illegible] 445 κ[illegible].

φεβ.

Τερ. II. Κύρ. φωτισμός μου. Dñs illuminatio mea
Ὄρθ. ψ. Ψαλμὸς 26 σελίδι 62.
Πρὸς σὲ Κε κεκράξομαι. Ad te Dñe clamabo ℣ 27 σ. 65
Ἐνέγκατε. Afferte Dño ℣. 28. σ. 67.
Ὑψώσω σε. Exaltabo te D ℣ 29 — σ. 69.
Ἐπὶ σοὶ. In te Dñe speravi ℣. 30 σ. 71.
Μακάριοι. Beati quorum ℣ 31 σ. 76
Ἀγαλλιᾶσθε. Exultate justi ℣. 32 σ. 78
Εὐλογήσω. Benedicam Dño ℣. 33. σ. 81.
Δίκασον. Judica Dñe nocentes ℣ 34 σ. 85.
Φησὶν. Dixit injustus ℣. 35. σ. 90.
Μὴ παραζήλου. Noli æmulari ℣ 36. σ. 92
Κύριε. Dñe ne in furore. 2ο ℣ 37. σ. 99.
Αἶν. Ἐλέησόν με. Miserere. ℣. 50. σ. 135
Τὰ ῥήματά μου. Verba mea ℣ 5. σελ. 7
Deus σοὶ Deus misereatur σ. 170.
Ἄσμα Ἑωθινὸν, σελίδι 420
Laudate. Cantate. Laudate σ. 400—403

Benedictus ~ βελ. 412

Ἀγρ. Εἰς τὰς Ὥρας ὡς χθὲς βελ. 455 ...

Ἑσπερ. Ἠγάπησα. Dilexi ϯ. 114 6. 323

Ἐπίστευσα. Credidi. ϯ 115. 6. 324

Αἰνεῖτε. Laudate. ϯ. 116. 6. 325.

Πρὸς Κύρ. Ad Dnũm. ϯ. 119. 6. 353

Ἦρα. Levavi oculos meos. ϯ. 120. 6. 354.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνω. βελ. 450

Φερ. πρ. Εἶπα. Dixi custodiam ϯ. 38 6. 103.

Ὀρθρ. Ὑπομένων. Expectans. ϯ. 39. 6. 105

Μακάριοι Beatus qui intell ϯ. 40 6. 10...

Οὗ ἐπόθουν. Quemadm desiderat ϯ 41 6. 111.

Ὁ Θεὸς. D auribus nr̃is. ϯ. 43. 6. 115

Ἐξηρεύξατο. Eructavit ϯ. 44 6. 119.

Ὁ Θε. ἡμῶν. Deus nr̃ refugium ϯ 45 6. 122

Πάντα τὰ ἔθνη. Omnes gentes ϯ 46 6. 124

Μέγας Κύ Magnus Dom̃s ϯ. 47 6. 125

Ἀκούσατε. Audite hæc ϯ. 48 6. 128.

Θεὸς θεῶν Deus deorum Ψ 49 f. 131.

Τί ἐν καυχᾶ quid gloriaris Ψ 51 f. 138

Εἰς Ἀν. ὁ λ. ς ρ XII. λ τῶ. ι ταῖς

Ἐγὼ εἶπα Ego. dixi Isai 41.

Κρῖνον με Iudica me D. Ψ 42 f. 1[illegible]

Εἰς Ἐσπ. Εὐρέθην ἀνθρ. Inventus sum Ψ 120 f. 333

Π . θὲ. Ad te levavi oculos Ψ 122 f. 336

Εἰ μὴ ὅτι Κ Nisi quia Dns Ψ 123 f. 337.

Οἱ πεποιθότες Qui confidunt Ψ 124 f. 337.

Ἐν τῇ ἐπιστρέψαι In convertendo Ψ 125 f. 339.

καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω f. 456.

Ψαλ. IIII. Εἶπεν ἄ[illegible]ων. Dixit insipiens. Ψ 52 f. 140

Οὐ θς

Ἐν τῷ ἐπ. Exaudi D orationem Ψ 54 142

Ἐλέησόν Miserere quoniam Ψ 55 f. 143

Ἐλέησόν Miserere miserere Ψ 56 f. 145

Εἰ ἀληθῶς. Si vere utique Ψ 57 f. 150

Ἔξελοῦ με Eripe me de inim Ψ 58 f. 152

Ὁ Θς ἀπώσω. Deus repulisti nos Ψ 59 f. 155

Εἰσακουσθὲν

Εἰσακουσάτω Exaudi D deprecat ℣. 50. ℟ 162.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ Nonne Deo ℣ 61 ℟ 154

Εἰσάκουσον Exaudi D orationem ℣ 63 ℟ 163.

Ἀγαλλιᾶσθε Lubilate D omni terra ℣ 65 ℟ 167

Ἀναστήτω. Exurgat Deus. ℣. 67. ℟. 171

Αἶν Ὡς ἀνω ψ π ῳ Σοὶ πρέπει. Te
decet hymnus. ℣. 64. ℟. 165

Ἐστερεώθη Exultavit cor m Ἀμ ℟ 423.

Ὡς ἀνω ς αυ ο Deus in nmẽ ℣ 53 ℟ 143

Ἐὰν μὴ Κ Nisi Dns ædifica ℣ 126 ℟ 320

Μακάριοι Beati omnes ℣ 127 ℟ 321.

Πλησμονὴς Sepe expugn ℣ 128 ℟ 322

Ἐκ βαθέων De profundis ℣ 129 ℟ 323

Κύριε μὴ Dñe non est exalt ℣ 130 ℟ 324.

καὶ ℣. λ. ὡς ἄνω. θελ. 456.

Φ π Σῶσόν με Salvum me fac ℣ 56 ℟ 154

Οὐκ ἔστιν Deus in adjutorium ℣ 70 ℟ 180

Ἐπὶ σοὶ In te Dñe speravi ℣ 70 ℟ 180

Ὁ Θεὸς. D. judicium tuum ψ. 71 ℣ 190

Ὡς ἀγαθὸς Quam bonus ψ. 72 ℣ 193

Ἱνατί Ut quid Deus ψ. 73 ℣ 197

Ἐξομολογησόμεθα. Confitebimur ψ. 74 ℣ 201

Γνωστὸς Notus in Judæa ψ. 75 ℣ 203

Φωνῇ μου Voce mea ad D ψ. 76 ℣ 205

Προσέχετε. Attendite ψ. 77 ℣ 208

Ὁ Θεὸς ἦλθοσαν. D. venerunt ℣. ψ. 78 ℣ 220.

Ὁ ποιμαίνων. Qui regis Isr ψ 79 ℣ 223

Ἀλλ. ὡς ἄνω ἡ Κύ καταφυγή. D. refug. ψ 89 ℣ 251.

Ἀγαλλιάσωμεν. Exultemus Deo ἀγαλλ. 423

Ὡς ἀγαθὸς ἐστὶν ὁ θ ὁ ΙΙ ὁ ὑψῶν τοὺς

Ἐπὶ τῶν. Memento Dñe ψ. 131 ℣ 335

Ἰδοὺ δή. Ecce quam bonum ψ 132 ℣ 338

Αἰνεῖτε δοῦλοι Laudate. servi. ψ 134 ℣ 369.

Ἐξομολογεῖσθε Confitemini ψ. 135 ℣ 222.

Ἐπὶ τῶν. Super flumina Babil ψ 136 ℣ 225

ἡ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω θελ. 456

Ψ. πι Ἀγαλλιᾶσθε Exultate Deo ✝.80 ℣.226.

Ὁ θεὸς Ὁ θεὸς ἔστη. Deus stetit ✝.81 ℣.228

Θεὸς τίς. D. quis similis ✝.82. ℣.229.

Ὡς ἀγαπητὰ Quam dilecta ✝.83 ℣.232

Εὐλόγησας Benedixisti ✝.84 ℣.235.

Κλῖνον Κύριε Inclina Dñe ✝.85 ℣.237

Οἱ θεμέλιοι Fundamenta ✝.86.℣.239

Κύριε ὁ θεὸς Dñe D. salutis ✝.87. ℣.240.

Τὰ ἐλέη. Misericordias ✝.88.℣.243

Ὁ ἀνήρ ... D. in omnem ✝.89.℣.245

Ἀγαλλιᾶσθε Gaudete Dño cunctæ ✝.96. ℣.248.

Ὁ Κύριος Dñs regnavit ✝.96 ℣.251

Αἶνον ... Dñe exaudi ✝.97. ℣.253

Κύριε ... Dñe audivi ... ✝.97 ℣.

Ὡς ὑψώθη ἐπὶ τοῖς.

Ἐξομολογήσομαι Confitebor ... quoniam ✝.137.℣.373

Κύριε ἐδοκίμασάς. Dñe probasti me ✝.138 ℣.378.

Ῥῦσαί με. Eripe me Dñe ✝.139 ℣.382

Κεκράξαμεν Dñe clamavi. ℣. 140 ℟ 3ν 4

℣ . . . Voce mea. 2° ℣. 141 ℟. 3ν 2

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω Καὶ Ἀποδείπν. 4ν

Σαβ. Ἄσατε Cantate Dñō 2do ℣ 97 ℟ 250

Κύριος Dñs regnavit exultet ℣ 95 ℟ 220

Ἰουβιλάτε 6. 4ν 4 ἢ Bonum est ὡς κατὰ Ἀν.

Ἐλέησον Misericordiam & judic ℣ 100 6. 272

Κύριε. Dñe exaudi orati. ℣. 101 6 2 .

Εὐλόγει. Benedic 1° ℣. 102 6 278

Εὐλόγει. Benedic 2do ℣ 103 6 282

Ἐξομολογεῖσθε. Confitemini 1° ℣. 104 6. 287.

Ἐξομολογεῖ ℟. Confitemini 2do ℣ 105. 6. 293

Ἐξομολογεῖσθε. Confitemini 3ν ℣. 106 6. 301.

Ἑτοίμη. Paratum cor me. ℣. 107 ℟ 307

Ὁ Θεὸς. D laudem. ne tacueris ℣ 108. ℟ 309

εἰς Ἀν. Ἀγαθὸν. Bonum est confiteri ℣ 91 ℟ 255

Ἀκούετε. Audite coeli quæ Μωϋσ. 6. 433.

εἰς Ὧρ. ὡς ἄνω καὶ αὐτ. τόποις

Ἔπ

Ἑσπερ. Εὐλογητὸς Benedictus ψ. 143 . 389.

Ὑψώσω σε. Exaltabo te ψ 144 6. 92.

Αἰνεῖ. Lauda anima m ψ 145 6. 395.

Αἰνεῖτε. Laudate Dnm ψ. 146 6. 397

Αἰνεῖ. Lauda Ierusalem ψ 147 . 399

Στλ. ὡς ἦν ἐν ἀποδείπνῳ 6 456.

Εἰς Κοινὸν τῶν Ἀποστόλ.

II Nuκτ. Coeli enarrant. 6. 43.

Benedicam Dnm. 6 81.

Eructavit cor meum. 6. 119.

II. Nuκτ. Omnes gentes. 6. 124.

Exaudi D tepre cationem. 6 157

Exaudi D. orationem meam. 6. 103.

III. Nuκτ. Confitebimur. 6. 201.

Dominus regnavit Aῳ 6. 267.

Dns regnavit. 2ῳ 6. 270.

Εἰς Αἴνους ᾄδομαι ὡς ἐν Δ[illegible] ιχῃ. κε

εἰς Ἑσπερ. ιϛ ψ. Laudate 325.

εἰς II. Ἑῴ.

Εἰς ΙΙ. Ἑσπερ. Dixit. θελίδι 313.
Laudate pueri Dñm. θελ. 318.
Credidi propter quod. θελ. 324.
In convertendo Dñs θελ. 359.
Dñe probasti me. θλ. 378.
κλ. μεθ' Ἁποδείπνα ἴδε ὡς θελ. 456

Εἰς Κοινὸν τοῦ Μάρτυρος.

I. Nuxl. Beatus vir. θ. 1.
Quare fremuerunt. θ. 2.
Dñe quid multiplicati. θ. 4.
II. Nuxl. Cum invocarem θ. 5
Verba mea auribus. θ. 7
Dñe Dominus noster θ. 14
III. Nuxl. In Dñō confido θ. 23.
Dñe quis habitabit θ. 29.
Dñe in virtute tua. θ. 42.
Εἰς Αἶν. καὶ Ὥρ. ἴδε θ. 454.
Ἑσπερ. ὡς εἰς Ἀποστ. Εἰς ΙΙ ἀ. τὴ

εφάλτα I^a Εστης Credidi f. 114

εἰς Ἀπόδειπ. ἀεὶ αὐτὸ f. 456.

Εἰς χοινὸν πολλῶν Μαρτυρων.

I Nuxl. ὡς ἑνὸς Μαρτυρθ f. 455

I Nuxl. Dñe quis habitabit f. 29

Conserva me Dñe. ρλ. 30.

Dñi est terra. ρελ. 55

III Nuxl. Exultate justi f. 78.

Benedicam Dnũm. f. 81.

Deus nr refugium. f. 122

Εἰς Αἰν Ἡμ. χ Ἑσπερ. ὡς ἄνω f. 465.

ἑνὸς Μάρτυρθ.

Εἰς χοι τῶν Ὁμολογητῶν Επισκο

χ ὁσ Επισκόπων ψαλμοὶ αὐτ

I Nuxl. α. I Nuxl τῶ Μάρτυρθ f. 46

II. Nuxl. αὐτὸ

III. Nuxl. Dñe quis habitabit. f. 29

Dñe in virtute tua. f. 47.

Dñi

Dñi est terra. θελίδι 55

Εἰς Ἀΐν. Ὦ [illegible] Ἐ πί, ὡς ἄνω ^. 4.

Ἀλλὰ εἰ [illegible] Ἐπ [illegible]

ν τὴ [illegible] Laudate) λ [illegible]

Memento Dñe David ^\ 30ῦ

Εἰς κοι. τῶν Παρθενων ϗ ϑκ παρθ

I Nocti. Dñe Dñs noster 6 14

Coeli enarrant. 6. 43.

Dñi est terra. 6. 55

II Nocti Eructavit cor m. 6. 110

Deus nr. refugium. 6. 122

Magnus Dñs &. 6. 125

III Nocti Cantate Dño 1° 6. 203

Dñs regnavit exultet. 6 269

Cantate Dno.... quia. 2° 6. 269.

Εἰς Αἰ [illegible] ἄνω 6 465.

Εἰς Εσπερ τῶν Παρθεν [illegible]

[illegible] Ἀμήν Ἀλληλούϊα MARIAS.

ψαλ.

Dixit Dñs 6. 33

Laudate pueri 6. 314

Lætatus sum 6. 355

Nisi Dñs ædificaverit 6 360

Lauda Ierusalem. 6. 309.

εἰς Ἀποδειπ. ὡς ἄνω

Exeh I Nocl. Dñi est terra ` 55

Deus nr. refugium. 6 122

Magnus Dñs &. 6. 125

β) III Nocl. Qui habitat. 6. 254

Cantate Dño...omnis terra 6. 263

Dñs regnavit. 6. 270

α) II Nocl Quam dilecta ` 232

Fundamenta ejus. 6. 239.

Dñe Deus salutis m. 6. 240

εἰς Ἀν[illegible]

Δοξ[illegible] Lauda Ieru ` 329

[illegible]

Εἰς ἑσπέραις M. MARIAG P. Εἰς ὄρθρον
I Nocl. Dñe Dñs noster. f. 14.
Coeli enarrant f. 43
Dñi est terra. f. 55
II. Nocl. Eructavit. f. 119
Deus nr. refugium. f. 122
Fundamenta ejus. f. 239
III Nocl. Cantate Dno P. f. 203
Dñs regnavit exultet f. 220.
Cantate Dno II. f. 209.
Εἰς Αἶν. ὡς ἐν Δομινικα
Εἰς Πρ. Nocl. Deus in nmē tuo. f. 141
Benedixisti Dñe f. 234
Laudate Dnm. f. 325
Ty. Nocl. Ad Dñm cum tribularer f. 353
Levavi oculos meos. f. 354
Lætatus sum in his. f. 355.
Ex. Nocl. Ad te levavi f. 358

Nisi

Nisi quia Dñs erat. 6. 352.
Qui confidunt. 6. 358.
Ἐν τῷ. In convertendo Dñs. 6. 350
Nisi Dñs ædificaverit. 6. 360
Beati omnes qui tim. 6. 361
Εἰς Ἑσπ. ὡς τῶν Παρθένων 6. 402
Εἰς Ἀνάβ. οἱ Sæpe expugn 6 352
De profundis clamavi. 6. 363.
Dñe non est exaltatum. 6. 364.
Nunc dimittis κτλ. 6. 444.
Νεκρ Εἰς Ὄρθ. τῶν Νεκρῶν. Ἑσπερ.
Dilexi quoniam 6 323
Ad Dñm cum trib. 6 353
Levavi oculos m. 6. 354
De profundis 6. 363
Confitebor...q-audisti 6 377.
Memento Dñe 6 443
Lauda anima m. 6. 395

Ne. Εἰς ὄρθρον. I.N. Verba mea. 6. 7.

Dne ne in furore 1°. 6. 10

Dñe D. m. m te sperevi. 6. 11.

II. Nux). Dñs regit me. 6 23.

Ad te Dñe levavi. 6. 37.

Dns illuminatio. 6. 62.

III. Nux) Expectans expectavi 6 105

Beatus qui intelligit. 6. 109.

Qmãama desiderat 6. 111.

Εἰς Αἶν. Miserere 6. 135

T_ decet hymnus 6 103. 4 λ 04

Deus meus. Deus miserearur 3 454

Ego dixi ἄδομα 3 42

Laudate Cantate Laudate 454

Benedictus 6 412 De profundis 6 333

Ψαλμοὶ Γ, ᾠδαὶ Βαθμῶν

I. Ad Dnm cum tribul 6 353.

Levavi oculos m 6. 354.

Let.

Lætatus sum in his. f. 355
Ad te levavi oculos. f. 356.
Nisi quia Dominus. f. 357
II. Qui confidunt. f. 358.
In convertendo. f. 359
Nisi Dñs ædificav. f. 360
Beati omn qui timent. f. 361
Sæpe expugnaverunt. f. 362.
III. De profundis f. 363
Dñe non est exaltatum f. 364.
Memento Dñe David. f. 365
Ecce quam bonum. f. 368
Ecce nunc benedicite. f. 369
Ψαλμοὶ Μελανοίας
Dñe ne in furore 1º f. 10
Beati quorum remisse. f. 26.
Dne ne in furore 2º f. 39.
Miserere mei Deus f. 135

Dñe

Dne exaudi orationem m 6. 274

De profundis. 6. 363.

Dñe exau orat. m auribus 6. 385

Ἐν τῇ ἑορταῖς. Γεννήσ. Κ η. ΙΧ

I. Nocturn. Quare fremuerant 2.

Coeli enarrant 6. 43.

Eructavit 6. 119 Dñi æterna de Circum cision 119

IIN. Magnus Dñs 125. Eructavit

Deus judicium 190. Fundamenta 239

Benedixisti 235. Cantate 265

III N. Misericordias. 6. 243. Dñs regnavit 267

Cantate Dño. 1°. 6. 265. Cantate 269

Cantate Dño. 2° 6. 269. Dñs regnavit 270

Εἰς Ἐπιτ. ΙΙ^ς ἑ ὁ ἑσπέριος ἑαλμοὶ

D. profundis 305 Memento 365

Epiph. Afferte 67. Deus mr. 122 Omn gentes 124.

Jubilate 167. D. judicium 190. Inclina. 232.

Venite 263 aut Fundamenta 239 Cantate 265

Dns regnavit. exultet Gallia 267.

Ev

Ἐν τῇ ἁγ. Ἑβδομάδι

γ΄ καθ΄ Π. Salvum me 178. D in adjutor. 185 In te 18[illegible]
D. judicium 190 Quam bonus 193 Ut quid 197
Confitebimur 201 Notus in Jud 203 Voce 205
Εἰς Ἀἰν. καὶ Ἁρ. αὐτ τόποις. Εἰς Ἑσπερ.
Credidi 6 324 Ad Dnm 6 353 Eripe me
6 352. Dne clamavi. 6 384 Voce mea 6 382.
φεῤ πᾶ Quare 6 2. Deus D meus 6 49 Dns regnavit 6 72.
Dne ne 6 99 Expectans 6 105 Deus 6 139 & 141.
Eripe me 6 152 Dne Deus 6 240 Probationem 259
Εἰς Ἑσπερ. ὡς ἀνω. εἰς φεῤ. πᾶ

Ε γ΄ κ΄ Cum invocarem 6 3 Deus justitiæ 6 29 Conserva me 6 30 Dni est 6 54 Dns 6 62 Exaltabo
6 69 Deus in 6 141 Notus 6 203 Dne Deus 6 240
Παρ. καὶ Beatus 6 1 Quare 6 2 Dne quid 6 7.
Ἀναλήψ Dne Dns 6 14 In Dno 6 23 Cæli 6 48
Dne in 6 47 Exaltabo 6 66 Omnis gens 6 124.
Dns regn 6 267. Dns regn. 6 290 Benedic 6 335
Πεντεκ

Πεντηκοστ. Magnus 8 Exurgat 121 Benedic 282

Ἁγ Τριάδ Dñe Dñs. 14. Cœli 43 Dñi est 55

Onēs gent 124 Magnus 25 Deus jud

Ἐν τῷ Νυκτ ὡς Παρθεν Νυκτ. 476

Σω[illegible] Dixit 313 Confitebor 315 Credidi

[illegible] 324. Beati 361. Lauda Ierus. 399.

C[illegible] Bestus 1 Cum invoca.. 5. Conserva. 30.

Exaudiat 46. Dñs regit 54. Quadm. 111.

Judica me .. 114. Exultate 226. Quam dil. 232.

[illegible] Ἁγίων

[illegible] M. Μαρίας τῆς Παρθένο

[illegible] Ἀποστόλων .

[illegible] Credidi 324 Ad. Dnm 353 Liripe

M Μαρ [illegible] me 361 Ne clamavi 384 Voce mea

M [illegible] 382. Σεσπ ὡς βελὶς 462

O [illegible] Quare frem 2. Dñe quid. 4

[illegible] Ne quid. 4 [illegible] In Dño confido. 23

Usque

Usquequo Dñe . 2 . In te Dne .

II V. Deus ~ 109. Deus D meus 49

Miserere . 140. Miserere . 140

Miserere 148 Quãadmodm 111.

III N Exaudi Deus . 163 Exaudi D 163

Dñe Deus . . 240, . Dñe ne in fur . 10

Deus laudem . . 309 Deus nr 122.

Ag / Sab I. N. κοιν. ἐνὰς Μάρτυρ

Mai II. N αὐτὸ [illegible] Cum invoc 6. 5.

In Dño confido 28 Dñe in virt 41.

III. N. κοιν. Παρθένων

I II N κοιν. Ὁμολογητῶν

III αὐτὸ πλὴν τῶ ἰσ. ψαλμῶ Benedicã

Dño in omni tempore 6. 8A

I N. Dñe Dñs nr. quam. . 14

Afferte Dño filii Dei 6. 67

Eructavit cor meum. 6. 119.

II N Notus in Judæa 20

Quam

Quam dilecta tabernacu[la] 232
Fundamenta ejus in. f. 239.
IN Misericordias Dñi 243
Dñs regnavit exultet . 267.
Benedic anima. Confessionem 282
A. M[ag]. IN Die Dñe noster 14
℣. In Dño confido 23
Die quis habitabit f. 29
Cœli enarrant. f. 43
Dñi est terra ℣. f. 55
Benedicam Dño. f. 81
III. Cantate Dño. f. 265
Dñs regnavit. f. 267
Benedic anima. f. 278.
2. [illegible]
Confitebor quoniam 377
[illegible] IN Beatus vir f. 1.
A[illegible]. Cum invocarem. 5

Die

Dñe Dñs noster. [illegible] 14

II N. Dñe quis habitabit [illegible] 29

Dñi est terra. 6. 55.

Beati quorum. 6. 76

III. N. Benedicam Dñm. 6. 81

Exaudi Deus. 6. 157

Dñs regnavit. 6. 267

III VI. Τραυμάτων. ἐν Τ[illegible]

I N. In Dñō confido 6. 23

Dñe quis habitabit. 6. 29

Dñi est terra. 6. 55.

II. Deus Deus meus 6. 49

Jubilate Deo. 6. 167

Notus in Judæa. 6. 203

III [illegible] 407

Σ [illegible] v. Ἀκαν Τῦ Κ. Η. Ι. Χῦ

I N. Beatus vir. 6. 1

Quare fremuerunt. 6. 2.

Cum

Cum invocarem. 6. 5
IN Verba mea. 7
Dñe Dñs noster. 6. 14.
In Dño confido. 6. 23
Dñe quis habitabit 29
Dñe in virtute tua. 6. 47
Dñs regit me. 6. 54
Ἀμαθὲς τῶ K H I X
IN Quare fremuerunt. 2
Dñe quid multiplicati 4
Conserva me Dñe 6. 30
IN Dñs regit me 6. 54
Exaltabo te. 6. 69
Exaudi Deus. 6. 163
IN Ut quid Deus 197
Dñe Deus salutis meæ 240
Deus ultionum. 6. 259
K I ϟ JLs τῆς Παρθ. Magias

Credidi ℔. 324

Ad Dñm 338. Exspe me Dñe 342

Dne clamavi 354. Voce mea 387.

~ ΤΕΛΟΣ ~

Ἀνελεύνθη Ἡ ἀρχαίοις Ἰωαήφ. Ὑ
Αὐτοχράτορι Ὑπὸ Ἀφρ
Ἡγεμόνος Πίσ Ππιι. ππι κλ
Ἰωάννου Ἡγήσε τῶν
Ἀρχιερέων Γραμματέως καὶ συμπηγ
νύνθη τῷ βιβλιοπώλῃ Ἰωαήφ
τῶν Ζιφ[illegible]ωνίων, ἐν τῇ τῶν Ουλ
ἁλῶν πόλει, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ [illegible].

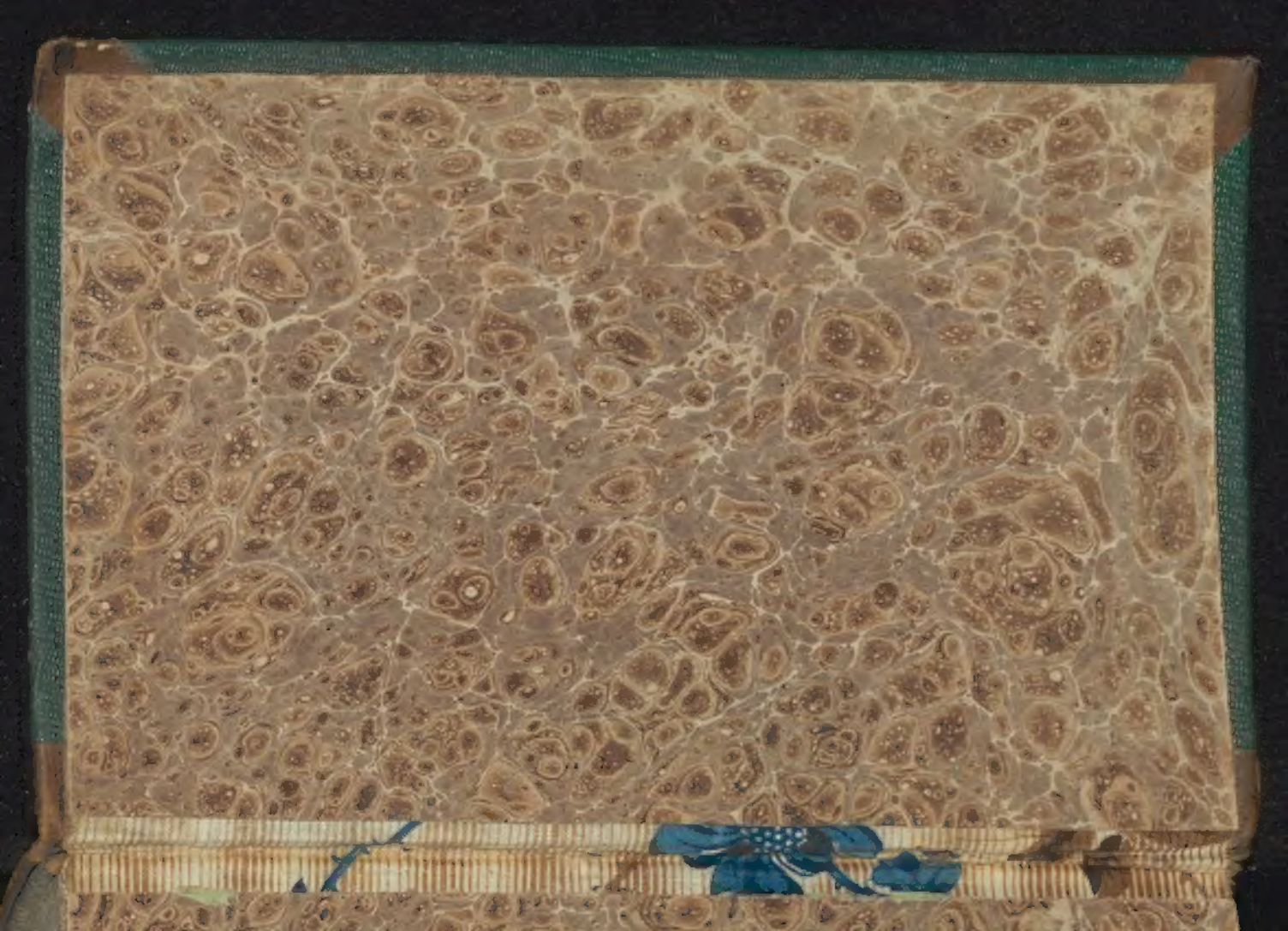

ΤΟ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΤΟ ΤΗ͂Σ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ͂Σ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ͂Σ ΑΓΙ.

ΛΑΤΙΝΗΣ
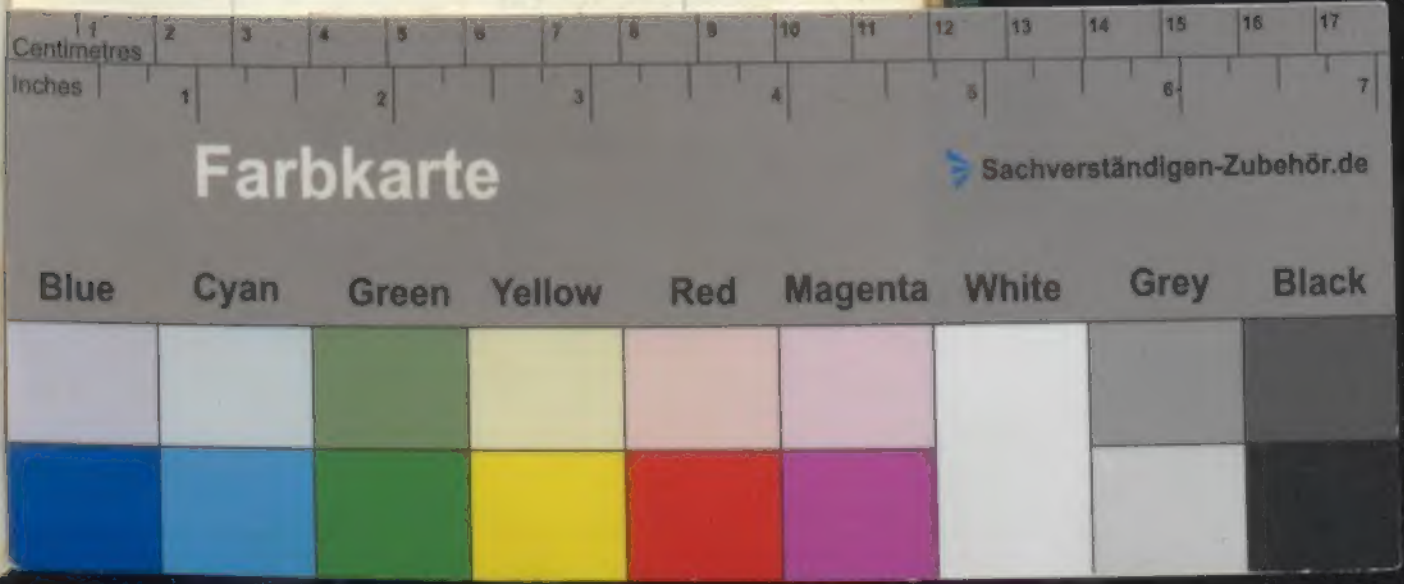
ΧΡΗΣΕΙ ΣΥΝΗΡΜΟΣΘΕΝ.